

DEJAVNOST OBČINSKE UPRAVE
POLOŽITEV TEMELJNEGA
KAMNA VŠD HOČE

OBVESTILA
PRENOS PRISTOJNOSTI
IZ OBČIN NA CSD

ZANIMIVOSTI IZ NAŠIH KRAJEV
POHOD NA JUGOVO
DOMAČIJO

SPOŠTOVANE BRALKE IN BRALCI UTRINKOV!

Vroče poletje nam je podarilo dovolj sonca, zato upam, da vam je pregrelo telo in duha. Da je kljub vsem težavam ostalo v vas dovolj toplote, s katero se spoprijemate z vsakdanom te jeseni – z vrtcem, šolo, službo, pa tudi z brezposelnostjo, ki jo morate reševati z lastno iznajdljivostjo in ustvarjalnostjo.

Vidite, prav v tem je bistvo! Da si vsak v svoji situaciji najde nekaj, za kar se spleča živeti – pa ni nujno, ali pa sploh ne, da bi šlo le za zaslužek. Za smiselno bivanje gre, ki nas napolnjuje z veseljem do življenja, ko vidimo okoli sebe druge, zanje skrbimo, jim pomagamo – in s tem najbolj pomagamo sebi. Saj veste, da govorim o medčloveških odnosih, o družini, prijateljih, sosedih ...

Težko je živeti s sovraštvom v srcu; čeprav nekateri tega nočejo priznati, to prav vsakega boli. Ko koga nehote (ali hote) užališ in ti obrne hrbet, se človek ne počuti dobro. Zato se javno opravičujem lastnici parcele, zaradi katere baje ni prišlo do gradnje doma ostarelih nasproti gasilskega doma v Hočah. Na prireditvi ob občinskem prazniku pred dvema letoma smo lastnico prizadeli z malo grobim humorjem v prizoru Samotarjev. Do gradnje na omenjenem kraju ni prišlo: ali je bila zamujena priložnost zaradi zapleta z dovozom ali pa je podjetje, ki naj bi gradilo, že počasi občutilo recesijo. Prav ta pa je tudi vzrok, da se z novo lokacijo za gradnjo doma nič ne premakne, ker ni investitorja. Upam, da bomo ob vseh teh zapletih kak dom za ostarele še dočakali tudi v naši občini.

10

31

04

DEJAVNOST ŽUPANA, ORGANOV IN OBČINSKE UPRAVE

Obisk župana pri starostnikih	4	Položitev temeljnega kamna za VŠD Hoče	11
Dogodki, ki so popestrili naš vsakdan	5	Družbene dejavnosti	11
13. občinski praznik Občine Hoče-Slivnica	8	Obisk ministrice za obrambo	11
Podelitev priznanj in nagrad	9	Poimenovanje dveh novih ulic v občini	13
		Varovana območja	12

14

OBVESTILA

Prenos pristojnosti iz občin na centre za socialno delo	14
Proračun 2012	16
Brezplačna pravna pomoč	17
Vabilo	17

19

IZ NAŠIH KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Izdaja Jugove domačije	20
Praznik KS Slivnica	21
Pohod na Jugovo domačijo	23
Ribolov v Pivoli	25
Asfalt	25

Zato se po svojih močeh trudimo, da ohranimo zdravje in zdravo pamet, da si osmislimo bivanje z dejavnostmi, ki nas veselijo. Ob občinskem prazniku je bilo pestro dogajanje, položen je bil tudi temeljni kamen za novo večnamensko dvorano. Veselimo se z vsemi, predvsem z mladimi, ki jo bodo s pridom uporabljali.

O takšnem dogajanju in ljudeh dobre volje pišemo zelo pogosto v naših Utrinkih, saj je v naši občini tako bogata društvena dejavnost, da se prav vsak lahko kje najde. Ne zapirajmo se vase in med štiri stene, poiščimo pot do ljudi. Ne recite, da ste prestari, da ste brez talentov, da vas

ljudje ne marajo – ne polenite se. Pogledjte nas, kako smo s Skalco ob njeni desetletnici osvojili Triglav – tudi pri 65 letih še gre brez problemov, samo treba je pogosto vzeti pot pod noge! In dokler nas bodo, hvala Bogu, nosile noge, bomo hodili ... Naše Pohorje je tako blizu!

Bodimo dobri!

Majda Strašek Januš

42

51

26

VZGOJA IN IZOBRAŽEVANJE

-
- Skrb za otroke s figo v žepu 26
 - Bili smo na Pikinem festivalu 31
 - Varnost je najprej 32
 - Dosežek v Istambulu 33

35

KULTURA

-
- Proslava ob 20-letnici samostojne Slovenije 35
 - Izlet po lepi Primorski 36
 - Sosed, postoj in prisluhni 38
 - Občinski kolesarski trim 38

46

GOSPODARSTVO, TURIZEM, KMETIJSTVO

-
- Domača tržnica 46
 - Restavracija in picerija Anja se predstavlja 48
 - Kako motivirati zaposlene 50
 - Rastlinska čistilna naprava 50

51

IZ NAŠIH KRAJEV

-
- Kekec in Mojca v Botaničnem vrtu 51
 - Zakaj smetite našo naravo in okolico 52
 - Zmote vse in vse hotenje 52
 - Zlata poroka 53

OBISK ŽUPANA PRI STAROSTNIKI

Poletje se nezadržno poslavlja, jesen nas bo s svojimi pisanimi barvami polagoma pripravila na zimo. Vendar spomin na minulo poletje še ni zbledel, pri obisku naših starostnikov pa zagotovo ne, saj je od pozne spomladi do začetka jeseni praznovalo kar 14 občanov, starih devetdeset in več let.

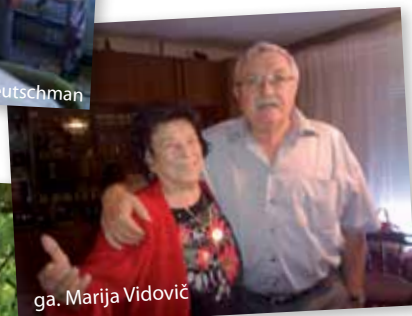
Prva med njimi nas je pričakala v družbi hčere, vnukinje in pravnukinje **Alojzija Mom**, ki je praznovala svoj 91. rojstni dan. Ob skrbni negi svojcev nas je v postelji pričakala **Marija Kobale**, ki je upihnila 95. svečko, svoj 91. rojstni dan pa je **Ana Pregl** pričakala v zdravilišču. Pri drobni ženički v Hudourniški ulici je vedno polno svojcev, ki nas z veseljem pričakajo, 93-letna **Ana Lah** pa nas vedno pogosti še s kakšno svojo dobroto, pečeno v njenem domačem štedilniku.

Ponosni smo, da smo lahko čestitali tudi **Ljudmili Huber**, ki je s 105 leti prav gotovo ena najstarejših Slovenk. Pridružili smo se nam tudi novinarka RTS Jana Ujčič in novinarka Večera Katja Ertl, ki je tudi naša občanka. Glede na starost ge. Huber sta rosno mladi novinarki prav gotovo iskali odgovor na vprašanje, kako dočakati takšno starost. Vendar je to vedno znova dokaz, da recepta pravzaprav ni. Vsak od njih ima namreč drugačno zgodbo, ki si jo v veliki meri pišemo sami, med drugim tudi z načinom življenja in pozitivno naravnostjo. In tudi to je zgodba dveh 92-letnih dam, ki sta rojeni na isti dan istega leta: **Ljudmile Deutschman**, za katero lepo skrbi njen sin, in **Marije Vidovič**, ki ji leta ne pridejo do živega in nas njeno humorno pripovedovanje vedno znova spravlja v smeh in dobro razpoloženje.

V Rogozi je svoj 91. rojstni dan praznovala **Štefanija Lovrenčič**. Vedno prijazno sprejeti smo tudi tokrat bili v

ga. Ljudmila Deutschman

ga. Marija Vidovič

ga. Štefanija Lovrenčič

ga. Neža Šraj

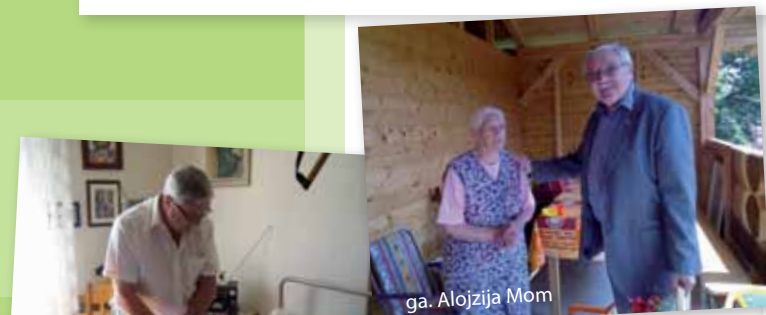

ga. Rozalija Prevolšek

senci pod brajdami v družbi predstavnikov RK Rogoza in Karitasa. Prvič letos pa smo v Pivoli obiskali **Nežo Šraj**, ki nas je v sončnem sobotnem jutru pričakala na terasi, od koder je čudovit razgled na »hočko dolino«. Svojih 90 let spretno skriva, njen zadovoljni nasmeh pa veliko odkriva, predvsem zadovoljstvo nad skrbjo njenih domačih.

Avgust je zagotovo zmagovalni mesec rojstev naših 90- in več-letnikov, saj jih je kar 8 rojenih v tem poletnem mesecu. V družbi svojih hčera in svojcev je svoj 92. rojstni dan praznovala **Rozalija Prevolšek** iz Hotinje vasi, šesta po vrsti, ki je rojena v avgustu. Sedmi pa je končno moški predstavnik starostnikov, saj, če ste opazili, močno prevladujejo ženske. Kdo ve, zakaj je tako, a tudi **Ivan Rižnar** se pri svojih 93 letih kar korajžno drži. In že kar tradicija je, da smo vsako leto v družbi velikega števila prijaznih svojcev, s katerimi preživimo kakšno urico ob prijetnem klepetu.

Konec avgusta pa smo bili povabljeni v Hrvaško Zagorje, kamor sta nas vodila sin in vnuk **Marije Šinjur**. Žal nas je lani g. Šinjur zapustil, zato se je gospa odločila, da svoje bivanje nadaljuje v rodnem Zagorju. Dom starostnikov Matija je le nekaj kilometrov oddaljen od slovenske meje, v njem pa nas je skupaj s prav vsemi zaposlenimi, njihovim vodstvom in svojci pričakala vidno ganjena Marija Šinjur. Sproščeno

ga. Alojzija Mom

ga. Marija Kobale

ga. Ljudmila Huber

ga. Ana Lah

g. Ivan Rižnar

ga. Marija Šinjur

vzdušje in pristno veselje vseh nas smo združili v prijetno preživeto dopoldne in tako popestrili 90. rojstni dan ge. Marije. **Frančiški Brodej** smo v Ormožu, kjer prebiva v Domu starejših občanov, pustili košarico s sadjem in čestitko. Ga. Brodej, ki je 16. septembra izpolnila 95 let, je namreč zbolela, zato so nam obisk pri njej odsvetovali. Upajmo, da ji bomo drugo leto lahko osebno čestitali. Istega dne kot ga. Frančiška je svoj 91. rojstni dan praznoval g. **Konrad Kolar** iz Zg. Hoč.

Besedilo in foto *Silva Božnik*

DOGODKI, KI SO POPESTRILI NAŠ VSAKDAN

V začetku meseca junija smo gostili ministra brez listnice iz Srbije g. dr. Sulejmana Ugljanina. Srečanje je v sklopu več predstavitev Maribora in okolice na področju gospodarstva in turizma organiziral g. Sašo Radovanovič iz Založbe Ostroga. Na željo g. Radovanoviča smo si skupaj z ministrom in sodelavci ogledali naselje Bolfenk in hotel Bellevue. Res iskreno navdušen nad ponudbo in lepotami našega Pohorja se je v dolino vrnil z gondolo. Morda bo svojo navdušenost prenesel tiste, ki krojijo usodo turizma v Srbiji, in tako poskrbel, da bo na ta del naše Slovenije obiskan s strani Srbskih turistov.

Obisk ministra brez listnice iz Srbije

Letošnje športne igre, ki jih organizira Skupnost občin Slovenije so potekale v Občini Ruše. Z ekipami smo se prijavi na tekmovanja v nogometu, odbojki in kegljanju. In glej ga, zlomka: osvojili smo prvo mesto v nogometu, prvo mesto v odbojki in dve tretji mesti v kegljanju. Seveda smo bili veseli in ponosni, saj se je tekmovanja udeležilo 14 občin, mi pa smo se jih udeležili prvič.

Občinska ekipa v nogometu

Občinska ekipa v odbojki

Ponosni in veseli pa smo bili tudi, ko smo ob obeležitvi 20-letnice samostojnosti Slovenije odkrili ploščo na hiši Slavka Vernika na Hočki cesti. Slovesnost je potekala na dvorišču kmetije Vernik, slavnostni govorec je bil polkovnik Venčeslav Ogrinc, ki je ob tem podelil tudi priznanja – znak 20 let maneverske strukture narodne zaščite 1990–2010 zaslužnim ob vojni za Slovenijo na tem koncu Slovenije. Ob tej priložnosti se še enkrat zahvaljujemo družini Vernik za pomemben prispevek v času vojne in za pomoč pri izvedbi prireditve. V sklopu prireditev po Sloveniji smo dobili, od državnega organizatorja prireditev za obeležitve 20-letnice države, v dar dve lipi, ki smo jih posadili; eno pred občino in drugo pri g. Verniku- in zaenkrat oba simbola slovenstva lepo rasteta.

Posaditev lipe pri Vernikovih

Venčeslav Ogrinc

Posaditev lipe pred občino

Ljudje smo sila različni; enim pomeni udobje samo po sebi umevna dobrina, ki je običajno ne znajo ceniti, ker zanjo niso vložili prav nobenega dela in truda, so pa jo zahtevali, ker je to njihova pravica, ne glede na okoliščine ali upoštevanje drugih, ki živijo v veliko slabših razmerah. Ta velika sebičnost se vse bolj odraža v današnjem okolju. So pa tudi takšni, ki jih asfaltna prevleka tako razveseli, da priredijo pravo »čago«, so pa seveda doma iz obrobja občine, kjer je potrebno še marsikaj postoriti, kar smo v začetku obstoja samostojne občine zanemarili. Takšnih »čag« je bilo v preteklem mandatu kar nekaj, tokrat smo bili povabljeni na otvoritev ceste z delovnim naslovom – Odcep Belec. Občani so na svoje stroške pripravili pravo fešto, ki smo se je povabljeni z veseljem udeležili. Prepričana sem, da so po našem odhodu, rajali še pozno v noč.

Odcep Belec

Sprejem za mlada inovatorja

V nedeljo, 17. julija, se je bila na sporedu dirka za svetovno MX3 in svetovno WMX prvenstvo. Prvič v zgodovini slovenskega motokrosa so nastopile tudi najhitrejše motokrosistke sveta, ki so se spopadle z zahtevno progo v Radizelu. Na naše povabilo se je odzval minister za promet Patrik Vlačič in skupaj smo preživeli nedeljski dan ob progi motokrosa. Ob prijetnem druženju sta pozno popoldan minister dr. Patrik Vlačič in župan podelila pokale najboljšim, tokrat tudi ženskim tekmovalkam. Žal pa ne morem mimo obnašanja ali boljše rečeno kulture nekaterih gledalcev, ki niso osramotili samo organizatorjev temveč Slovenijo kot državo, saj so, ko je podeljeval minister pokale tujim tekmovalkam in tekmovalcem, le-to pospremili z glasnim žvižganjem. Si lahko predstavljate počutje TUJIH tekmovalk in tekmovalcev, ki so prejeli zaslužene pokale in nimajo pojma o naši politiki in jih kot športnike to niti ne zanima? Le kje se je izgubil športni duh, da o morali niti ne govorim ...

Živimo v obdobju razcveta elektronike, brez mobilnih telefonov in računalnikov si večina ne zna predstavljati življenja, zagotovo pa imajo največ skrbi starši mladostnikov, ki jih vedno manj zanimata šport in rekreacija, vedno bolj pa »buljenje« v računalnik. Vendar ima lahko interes za elektroniko tudi pozitivne strani, kar je zagotovo dokazal naš mladi inovator s Hočkega Pohorja. V začetku julija je v Istanbulu potekalo svetovno robotsko tekmovanje ROBOCUP JUNIOR. Sodelovalo je 18 ekip iz 16 držav in dijak Srednje elektro-računalniške šole Maribor Bojan Potočnik iz 2. letnika tehniške gimnazije in Tadej Tofant iz 3. letnika tehniške gimnazije sta v kategoriji RESCUE B po 9 voznjeh robota zasedla odlično drugo mesto na svetu. V tekmovanju najboljših mešanih ekip sta s Slovaki dosegla tretje mesto. Za ekipo in starše našega mladega inovatorja Bojana Potočnika je župan priredil sprejem v sejni sobi občine. Seveda smo lahko videli tudi robota »na delu« in veseli smo bili, da je finančni prispevek, ki smo ga poleg ostalih sponzorjev namenili, obrodil bogate sadove. Veliko uspehov tudi v bodoče.

Minister in drugi gostje po dirki

Naši udeleženci kolesarske vožnje

24. avgusta je ob mednarodnem kmetijskem sejmu v Gornji Radgoni potekala že tradicionalna kolesarska krožna vožnja pod pokroviteljstvom deželnega glavarja in namestnika deželnega glavarja iz Avstrije in župana Občine Šentilja. Zbirno mesto kolesarjev je bil stari mejni prehod v Šentilju, na avstrijsko stran pa so nas pospremili godci na pihala iz Šentilja. Čudovite 42 km dolge vožnje ob avstrijsko-slovenski meji se je udeležilo preko 200 kolesarjev iz različnih občin, za katere je bilo med potjo poskrbljeno za hrano in prepotreben hladni napitek, saj so temperature segale preko 38°C. Seveda nismo manjkali niti mi, ki smo eni z lahkoto, drugi pa s počeno »gumo« vsekakor prišli do cilja. Bilo je sila zanimivo..

Lansko leto je naša občina gostila tekmovanje oračev, letos je dogodek prevzela občina Rače. Tudi tokrat so prve brazde »zarežali« vsi prisotni župani, ki jim v večini uspelo narediti kar ravno brazdo; očitno se jim vsakoletno oranje pozna...

Tekmovanje oračev

Predaja darila g. Frideriču Pacher-Tainburgu

Na povabilo Rotary kluba Lipnica je župan v imenu Občine Hoče-Slivnica pozdravil vse prisotne, ki so se zbrali na Fakulteti za kmetijstvo in biosistemske vede v Pivoli. Posebej zanimivo je bilo pozdraviti eminentnega gosta barona Fridericha Pacherja-Tainburg, ki je potomec bivših lastnikov gradu Hompoš; sam ga je poimenoval tako, kot mu še sedaj pravijo domačini-»Hausnpoh«. Ob tej priložnosti mu je župan predal knjigi: Občina Hoče-Slivnica in Neuklonljivi Maribor, pa seveda steklenico vina iz naših vinogradov.

Ministrica ga. Ljubica Jelušič je že kar domača v naši občini, saj se je že večkrat odzvala na naše povabilo. Tokrat je v svoji ekipi s seboj pripeljala tudi načelnika Generalštaba Slovenske vojske magistra polkovnika Alojza Šteiner in direktorja direktorata za logistiko MORS Igorja Nereda. Skupaj smo odšli na ogled vojaškega radarja, kamor na ogled vabimo v tej številki Utrinkov tudi vas, dragi bralci. Namen dneva odprtih vrat je, da iz pravih virov dobite informacije o delovanju in vplivu radarja na okolje in ljudi, istočasno pa tudi o koristnosti te naprave na Pohorju. Ga. ministrica bo skupaj s svojimi sodelavci omogočila ogled premičnega radarja, predvidevamo pa, da se bo možno na radar tudi povzpeti.

Župan z ministrico in polkovnikom

Dogodke preteklih mesecev bom strnila ob novici, ob kateri smo bili prijetno presenečeni. Na prireditvenem prostoru na Jugovi domačiji nam je predsednica Hortikulturnega društva Maribor, ga. Karin Bejo podelila pohvalo tekmovanja za zlato vrtnico, in sicer za urejen videz Slivniškega pokopališča. Tovrstne pohvale in priznanja so vsekakor spodbuda tako za nas kot našega koncesionarja na pokopališčih, da se potrudimo v prizadevanju za urejeno domovanje naših najdražjih.

Pozdravni govor župana

25. septembra je potekal že tradicionalni pohod na Jugovo domačijo, kjer je v organizaciji KS Slivnica položil venec na spomenik padlim, Janez Šifrar, predsednik Društva za ohranjanje tradicije NOB. Slavnostni govornik je bil naš župan Jože Merkuš, ki je poudaril pomen narodnoosvobodilne borbe in predvsem to, da mora spomin na žrtve fašizma, nacizma in domače kolaboracije trajati večno. O grozotah tistega časa si lahko preberete v pripovedi gospe Šifrer, ki je živa priča preganjanih Slovencev-domoljubov.

g. Janez Šifrar

Besedilo in slike *Silva Božnik*

13. OBČINSKI PRAZNIK OBČINE HOČE-SLIVNICA

Sredi septembra smo v Občini Hoče-Slivnica s pestrim dogajanjem obeležili že trinajsti občinski praznik.

V času med 16. in 25. septembrom se je zvrstilo več kot 40 različnih prireditev, športnih, kulturnih in humanitarnih, ki so obogatile praznično vzdušje in ponovno obarvale dogajanje v občini z vrvežem in prijetnimi trenutki.

Pri izvedbi tradicionalnega kolesarskega trima, katerega se je udeležilo 190 kolesarjev vseh starosti, je tudi letos sodelovalo Kolesarsko društvo Kuščar iz Hoč, ki je poskrbelo za tehnično izpeljavo prireditve. Vsi udeleženci trima so ob zaključku prejeli zasluženo nagrado in se okrepčali ob dobrotah Vinotoča Šega.

V sklopu občinskega praznika je v Kulturnem domu Hoče potekala monodrama v izvedbi Vlada Novaka z naslovom Gajaš, arestant. Predstava je bila zelo odmevna, saj je občinstvo napolnilo dvorano, igralec pa je do solz nasmejal prav vse.

Kulturni del, v okviru katerega je bil tudi koncert mešanega pevskega zbora KUD Hoče, smo zaključili z osrednjo proslavo ob 13. občinskem prazniku, na kateri so bila podeljena priznanja in nagrade najzaslužnejšim občanom in društvom naše občine. Program je oblikovalo

Kulturno umetniško društvo Milke Zorec iz Hotinje vasi, ki je s svojo folkloro in umetniki pravi ponos naše občine. Zapel pa nam je moški zbor DU Orehova-Hotinja vas.

Posebno noto je naši prireditvi dal obisk ministrice za obrambo dr. Ljubice Jelušič; v svojem nagovoru ni samo pokazala, da je enkratna govornica, ampak je pokazala tudi globino svojega razmišljanja. Po županovih mislih je najprej pozdravila sodelovanje v občini in s sosednjimi občinami. Pohvalila je našo občino, da je v letu recesije uspela pridobiti sredstva iz različnih razpisov. Poudarila je, da smo lahko s tem vzgled drugim. Nato je omenila več stvari: pomen novega radarja na Ledinekovem koglu, ki je eden najsodobnejših pri nas; skrb za gasilstvo, posodabljanje opreme in sodelovanje s centrom v Sežani; pohvalila je obe reševalni ekipi v naši občini in sodelovanje s policijskimi postajami. Prepričana pa je, da država živi in deluje, ker živijo in delujejo lokalne skupnosti – in ker deluje vsak od nas na svojem mestu.

Metka Oberlajt

PODELITEV PRIZNANJ IN NAGRAD

Na osrednji proslavi so bila svečano podeljena občinska priznanja vsem tistim, ki so s svojim ustvarjalnim in predanim delom obogatili življenje v občini na različnih področjih. Podeljevala sta jih župan občine Jože Merkuš in predsednik Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja Franc Bukovec.

Razpis za kandidate za podelitev priznanj in nagrad se objavi vsako leto v junijski številki občinskega glasila, rok za oddajo predlogov pa je potekel 5. 8. Prijavitelji, ki podajo predloge, so lahko fizične osebe, podjetja, zavodi, sveti krajevnih skupnosti, društva, župan, občinski svet, politične organizacije in drugi.

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja je obravnavala vse pravočasno prejete predloge za podelitev priznanj in nagrad, teh je bilo 7, in pripravila predlog za potrditev Občinskemu svetu.

Priznanja župana dodeljuje župan samostojno, po svoji osebni presoji in v skladu z začrtanimi kriteriji vsebinske zaslužnosti prejema občinskih nagrad.

In tako smo v letošnjem letu podelili:

- spominsko plaketo občine,
- zlati in srebrni grb občine ter
- sedem priznanj župana.

ZLATI GRB Občine Hoče-Slivnica je prejelo **Kulturno-umetniško društvo Hoče**.

KUD Hoče je bilo ustanovljeno leta 1955 kot Delavsko-prosvetno društvo Svoboda Hoče z namenom razvijanja kulturnih dejavnosti ter posredovanja in varovanja kulturnih vrednot v kraju. Vsa leta je društvo delovalo v številnih dejavnostih: moški pevski zbor, ženski pevski zbor, mešani pevski zbor, tamburaška sekcija, dramska sekcija, recitacijska sekcija, sekcija Pohorskih rogistov, glasbena in plesna sekcija. Letos praznuje društvo tri okrogle jubileje.

Tamburaška sekcija praznuje letos že 30 let delovanja, njen idejni vodja pa je Milan Kvas. Vsa leta sodelujejo skoraj na vseh prireditvah doma, udeležujejo pa se tudi regijskih in medregijskih srečanj tamburašev Slovenije ter sodelujejo na srečanjih ljudskih godcev in pevcev ter folklornih skupin.

Pohorski rogistri letos prav tako praznujejo 30-letnico delovanja. Sestava članov se je skozi leta precej spreminjala, vse od začetka pa je njena gonilna sila predsednik Branko Zupan. V začetku so delovali v okviru Lovske družine Hoče, od leta 2003 pa delujejo pod okriljem KUD Hoče. Udeležujejo se prireditev v naši občini, sodelujejo pa tudi na tekmovanjih po Sloveniji in v tujini.

Mešani pevski zbor letos praznuje 20-letnico neprekinjenega delovanja. Prvič so nastopili leta 1991 ob 45-letnici moškega zbora in 10-letnici ženskega zbora. Zbor vodi Darinka Teršek, nastopajo pa na vseh prireditvah v kraju, vsako leto se udeležujejo revije pevskih zborov,

sodelovali so tudi na zborovskem tekmovanju v Pragi. Ob svoji 20-letnici je zbor izdal samostojno zgoščenko. Delovanje posameznih sekcij društva je plod ljubiteljskega in prostovoljnega dela članov, ki prispeva k širitvi kulturne dejavnosti v občini.

SREBRNI GRB Občine Hoče-Slivnica je prejelo **Društvo upokojencev Orehova-Hotinja vas**.

DU Orehova-Hotinja vas praznuje letos 35. obletnico ustanovitve. Danes šteje 354 članov in vse od ustanovitve ostaja na prvem mestu druženje in skrb za nemočne. Z rednimi dotacijami občine aktivno delujejo: moški pevski zbor, šahovska ekipa, strelski veterani, kolesarska sekcija, ženska in moška ekipa kegljačev. Ob pomoči lokalne skupnosti, s prostovoljnim delom in prispevkom članov so lani uspeli zgraditi objekt z ruskim kegljiščem.

Društvo sodeluje z vsemi društvi v kraju in v občini, sodeluje na vseh akcijah in prireditvah, ki jih organizirata krajevna skupnost ali občina. Prostovoljno delo in sodelovanje je izvršnemu odboru, poverjenikom in vsem članom sekcij v veliko zadovoljstvo in nagrada za vloženi trud.

SPOMINSKO PLAKETO Občine Hoče-Slivnica je prejel **Friderik Zobec**.

Friderik Zobec je član KUD Hoče od leta 1977. Vsa leta je deloval v izvršnih organih društva. Postal je član moškega pevskega zbora in po njegovem razpadu je nadaljeval s prepevanjem pri mešanem pevskem zboru. Leta 1997 je po krizi v zboru ponovno združil pevce in pevke ter postal predsednik zbora. Od takrat zbor neprekinjeno deluje, nastopa in prireja koncerte.

Njegova angažiranost in organizacijske sposobnosti so se pokazale pri mnogih pobudah, saj je za člane KUD organiziral izlete, planinske pohode, letovanja, leta 2010 pa je uspel združiti vsa kulturna društva v občini za organizacijo in sodelovanje na skupnih prireditvah ob pomembnih praznikih in dogodkih.

Spredanim in zavzetim prostovoljnim delom je pripomogel k ugledu društva ter veliko prispeval k razvoju in širitvi kulture v občini.

PRIZNANJE ŽUPANA je prejela **Irena Topolovec**.

Irena Topolovec je leta 1994 ustanovila skupino »Brez« za samopomoč starejših ljudi in to skupino vodi še danes. Na področju sociale in dela s starejšimi deluje tudi že drugi mandat v komisiji za socialo pri DU Slivnica, prav tako je koordinatorka projekta Starejši za starejše pri DU Slivnica. Svoje prostovoljno socialno delovanje opravlja že dolga leta kot voditeljica Župnijske karitas Slivnica, več kot deset let pa deluje v odboru za socialo tudi pri KO RK Slivnica. Aktivno je delovala tudi pri KS Slivnica.

S svojim delom in odnosom do ljudi, posebej še do starejših in nemočnih, je bila priljubljena kot aktivna patronažna sestra, svoje poslanstvo pa je po upokojitvi nadaljevala kot prostovoljka, zato je lahko dober vzgled svojim sokrajanom.

PRIZNANJE ŽUPANA je prejela **Sonja Colnarič**.

Sonja Colnarič je bila vodja Krajevnega urada v Hočah od decembra 1998 do upokojitve v letošnjem letu.

Ves čas je bila v veliko pomoč organom Krajevne skupnosti Hoče pri reševanju različne problematike. S svojim bogatim znanjem na različnih strokovnih področjih je pomagala prebivalcem območja obeh krajevnih skupnosti in tudi ostalim. Ge. Sonji želimo vse lepo in dobro v nadaljnjih letih življenja.

PRIZNANJE ŽUPANA je prejel **Slavko Ertl**.

Z ustanovitvijo KS Hoče leta 1964 se je vključil v Svet Krajevne skupnosti. Do leta 1979 je deloval v organih KS Hoče predvsem na področju komunale in urejanja prostora. Njegov vidni prispevek je bil pri urejanju cest, vodovodov, pokopališča in še bi lahko naštevali. S preoblikovanjem KS Hoče v dve krajevni skupnosti je nadaljeval s svojim delom v KS Reka-Pohorje. Tam je bil dolga leta snovalec idej o rešitvi komunalne problematike področja Krajevne skupnosti Reka-Pohorje. S svojim delom je bistveno prispeval k reševanju najzahtevnejših problemov in znal povezati različne interese v skupni cilj za lepše in boljše življenje v KS Reka-Pohorje.

PRIZNANJE ŽUPANA je prejela **Ida Brvar**.

Ida Brvar je aktivistka rdečega križa in krvodajalka že od leta 1965. Najprej je delovala pri RK Miklavž, leta 1979 pa je bila med ustanovnimi člani KO RK Rogoza. Več kot 60-krat je darovala kri in tudi njeni otroci so aktivni krvodajalci.

Aktivno je delovala tudi v komisiji za socialo pri Krajevni skupnosti Rogoza in pri Društvu upokojencev Rogoza. Kljub visokemu življenjskemu jubileju, saj letos praznuje 80 let, je še vedno aktivna pri vseh dejavnostih rdečega križa.

PRIZNANJE ŽUPANA je prejel **Jože Fras**.

Jože Fras je velik del svojega življenja posvetil aktivnostim v društvih, ki delujejo v Hotinji vasi. Dobršen del življenja je aktivno sodeloval v Gasilskem društvu Hotinja vas, kjer je bil 25 let poveljnik, sedaj pa je njihov častni član. Bil je med ustanovitelji strelske družine, vodil je knjižnico KUD Milke Zorec, sodeloval je kot član Sveta v Krajevni skupnosti in tako pomembno prispeval k razvoju kraja, prav tako pa bil dolgoletni krvodajalec.

Gospod Jože je s svojim aktivnim delom v kraju zaznamoval družbeni utrip Hotinje vasi in s tem dokazal in še vedno dokazuje, kako je potrebno v svojem kraju delovati, da nam je življenje lepše in prijetnejše.

PRIZNANJE ŽUPANA je prejela **Olga Štekar**.

Skromna ženica, a zlatega srca. Tako pravijo zanjo člani mešanega pevskega zboru KUD Hoče.

Olgica, kot jo imenujejo pevci, prepeva že 71 let. Največ časa je prepevala v cerkvenem zboru, zadnjih trideset let pa je nepogrešljiva pevka v zboru KUD Hoče. Olga Štekar je živ primer vztrajne in požrtvovalne ženice, ki je kljub družinskim obveznostim vedno našla čas za druženje in petje.

PRIZNANJE ŽUPANA je prejel **Rado Paul**.

Gospod Rado je najstarejši član moškega dela mešanega pevskega zboru KUD Hoče. Zborovskemu petju se je posvetil že pred 66 leti.

46 let je prepeval v moškem zboru in sedaj že 20 let v mešanem zboru. Ni bil samo pevec, temveč tudi dober organizator. 10 let je bil predsednik KUD in dolga leta član nadzornega odbora. Za svoje požrtvovalno delo na področju zborovskega petja je prejel bronasto, srebrno in zlato Gallusovo priznanje.

Metka Oberlajt,
svetovalka za gospod.,
turizem, društva
in spl. zadeve
Foto Foto Fokus

Z leve: Franc Bukovec, Rado Paul, Jože Fras, Olga Štekar, Slavko Ertl, Sonja Colnarič, ministrica za obrambo dr. Ljubica Jelušič, župan Jože Merkuš, Irena Topolovec, Friderik Zobec, Jože Požgaj – podpredsednik DU Orehova-Hotinja vas, Darinka Teršek – predsednica KUD Hoče, Metka Oberlajt.

POLOŽITEV TEMELJNEGA KAMNA ZA VEČNAMENSKO ŠPORTNO DVORANO

V soboto, 24. 9. 2011, je bila za stavbo Osnovne šole Dušana Flisa Hoče svečana položitev temeljnega kamna za izgradnjo večnamenske športne dvorane Hoče. Kamen so poleg župana Jožefa Merkuša položili še ravnatelj OŠ Hoče Bojan Struger, direktor družbe Granit, d. d., Slovenska Bistrica, ki bo izvajala gradbeno-obrtniška dela, Peter Kosi ter odgovorni nadzornik del Peter Klevže. Kratek kulturni program pa so pripravili učenci OŠ Hoče.

Maja Krajnc,
višja svetovalka za okolje in prostor
Foto Foto Fokus

Nastop učencev OŠ Dušana Flisa

Z leve: Peter Kosi, Boštjan Strugar, Peter Klevže in župan Jožef Merkuš

OBISK MINISTRICE ZA OBRAMBO NA RADARSKI POSTAJI NA LEDINEKOVEM KOGLU NA POHORJU

V torek 13. septembra je Občino Hoče-Slivnica obiskala ministrica za obrambo Republike Slovenije dr. Ljubica Jelušič. Obiska se je udeležil tudi načelnik generalštaba Slovenske vojske generalmajor Alojz Šteiner. Skupaj z županom občine Jožetom Merkušem smo obiskali posadko 16. bataljona za nadzor zračnega prostora na radarski postaji (RP-2) Ledinekov kogel na Pohorju.

Ogledali smo si je utrjeni stolp z novim radarjem dolgega dosega. Na področju radarske postaje so potekala redna vzdrževalna dela ter prevzem in zamenjava radarskega sistema na postaji s sodobnejšim in zmogljivejšim (Ground

Master 403), ki smo si ga tudi ogledali.

V okviru obiska radarske postaje na Pohorju, od koder je slovenski zračni prostor uspešno nadziran od leta 2005, ko so jo tja prestavili z Oljske gore, je bilo govora tudi o uradnem odprtju prenovljenega objekta, v okviru katerega bo organiziran dan odprtih vrat (v sredini meseca oktobra), ko se bodo občani in občanke lahko na lastne oči prepričali o pomembnosti in neškodljivosti takšnega objekta.

Denis Balazič,
višji svetovalec za prem. prav., kadr. in spl. zad.

DRUŽBENE DEJAVNOSTI

Obisk novega vrtca Sonček v Rogozi

Dne 24. 8. 2011 smo od vodje enote vrtca v Rogozi Marjane Štangler prejeli vabilo na ogled novega in skrbno urejenega vrtca Sonček. Namen tega obiska je namreč bil ta, da se sprehodimo skozi vrtec, preden ga predamo v uporabo malim nadobudnežem. Vzgojiteljice so vrtec in igralne koticke skrbno opremile v želji, da bi se malčki, še posebej tisti, ki so v vrtec letos stopili prvič, počutili varno, sproščeno in igrivo. In verjamemo, da jim je to tudi uspelo.

Ureditev športnih objektov

V okviru javnega poziva za izbor projektov Las Lastovica smo se v mesecu avgustu prijaviли s tremi projekti in enim ciljem – urediti športne objekte v naši občini. Tako bomo na objektu v Športnem parku Rogoza salonitne plošče zamenjali z novo kritino. Vrednost investicije znaša cca 13.000 €. Na balinišču v Hočah bomo dokončali že pred leti začeti projekt, in sicer bomo nad baliniščem postavili nadstrešnico. Za leseno

konstrukcijo in streho bomo odšteli skoraj 43.000 €. Tretja investicija v višini 16.000 € pa je ograditev večnamenskega športnega igrišča v Flisovi ulici. Ker je v okviru projektov Las Lastovica predvideno sofinanciranje v višini 85 % (DDV ni upravičen strošek), pričakujemo, da bomo za vse tri projekte s strani Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano dobili povrnjenih cca 52.000 €.

Štipendiranje v šolskem letu 2011/2012

Novo šolsko leto je že v polnem zagonu in tako je pri koncu tudi razpis za podelitev štipendij za nadarjene dijake in študente v naši občini. Tako kot lansko leto bo tudi letos občinsko štipendijo prejelo sedem najuspešnejših dijakov in sedem najuspešnejših študentov. Prejeli smo osem vlog dijakov in 18 vlog študentov. Komisija za štipendiranje bo, tako kot vsako leto, vloge strokovno pregledala in ocenila. Višina štipendij se v skladu s Pravilnikom o štipendiranju

v Občini Hoče-Slivnica usklajuje enkrat letno na podlagi povprečne rasti življenjskih potrebščin. Tako bodo letos najboljši dijaki prejeli štipendijo v višini 134,82 €, študenti 188,75 €, medtem ko znaša štipendija za študente v tujini 249,49 €. Komisija za štipendiranje bo vloge obravnavala v mesecu oktobru, tako da bomo kandidate o izboru obvestili še v istem mesecu.

Specifikacija v vrtce vpisanih otrok

Število vpisanih otrok v vrtce v občini na dan: 1. 9. 2011	1. starostno obdobje-jasli	2. starostno obdobje	Skupaj
Vrtec Hoče	42	150	192
otroci iz občine	42	144	186
otroci iz drugih občin	0	6	6
Vrtec Rogoza	27	61	88
otroci iz občine	27	56	83
otroci iz drugih občin	0	5	5
Vrtec Slivnica	14	83	97
otroci iz občine	12	83	95
otroci iz drugih občin	0	2	2
Specifikacija otrok iz drugih občin			
Maribor		5	5
Miklavž		1	1
Rače-Fram		4	4
Sl. Bistrica		2	2
Pesnica		1	1
Skupaj otrok iz drugih občin	0	13	13
Skupaj otrok iz občine	81	283	364
Skupaj vseh vpisanih otrok	81	296	377

Specifikacija v vrtce vpisanih otrok

Specifikacija otrok iz občine, ki so v vrtcih drugih občin- Domicil:	Iz okoliša OŠ Hoče	Iz okolice OŠ FLV Slivnica	Skupaj
Maribor	65	12	77
Miklavž	2	0	2
Rače-Fram	7	13	20
Šentilj	0	1	1
Slo. Bistrica	6	1	7
Slo. Konjice	1	0	1
Ptuj	0	1	1
Skupaj	81	28	109

Centralni čakalni seznam je v skladu s Pravilnikom o kriterijih in postopku za sprejem otrok v javne vrtce Občine Hoče-Slivnica objavljen na spletni strani www.hoce-slivnica.si.

Karmen Purg,
svetovalka za družbene dejavnosti

POIMENOVANJE DVEH NOVIH ULIC V OBČINI

Na 7. redni seji Občinskega sveta so svetniki soglasno potrdili, da se novo nastala ulica v Radizelu imenuje Šolska pot. Predlog za poimenovanje ulice je podala Krajevna skupnost Slivnica z obrazložitvijo, da je na območju novo nastale ulice nekoč potekala pot v šolo. S predlogom se je strinjal tudi investitor, t. j. podjetje Solventnost, d. o. o., iz Maribora, ki na obravnavanem območju gradi 11 enostanovanjskih stavb. Ulica se na desni strani Radizelskega potoka z Vilenske ceste odcepi proti severu do stanovanjskih stavb.

Prav tako pa se je že v mesecu marcu 2011 poimenovala tudi nova ulica v naselju Rogoza. Ta je dobila ime Sončna pot, predlog za poimenovanje pa je bil podan s strani občine kot Sončna ulica. Ker v poštni številki Miklavža že obstaja isto ime, je občinski svet predlagal, da se nova ulica imenuje Sončna pot, kar so svetniki soglasno potrdili. Nova ulica tako poteka po zemljiščih parc. št. 690/6 in 690/9, obe k. o. Rogoza. Na severu se navezuje na Samovo ulico, na jugu pa na ulico Ob gozdu in je vzporedna z Novo ulico.

Maja Krajnc,
višja svetovalka za okolje in prostor

Šolska pot

Sončna pot

Vabilo

Generalštab Slovenske vojske v sodelovanju z Občino
Hoče-Slivnica organizira v

**SOBOTO, 15. OKTOBRA 2011, OD 14. URE DALJE,
DAN ODPRTIH VRAT**

za ogled vojaškega radarja, ki se nahaja na
Ledinekovem kogleu na Pohorju. Predstavniki
Slovenske vojske bodo na voljo za odgovore na vsa
vprašanja, ki se nanašajo na vojaški radar, možno se
bo nanj tudi povzpeli in si ogledati maketo. Po 15. uri
nas bo z obiskom počastila ministrica za obrambo dr.
Ljubica Jelusič.

Vstop na vojaško območje bo prost, v vojaški kuhinji
pa bodo poskrbeli, da ne boste lačni.

VABLJENI

PRENOS NEKATERIH PRISTOJNOSTI Z OBČIN NA CENTRE ZA SOCIALNO DELO

V mesecu juliju 2010 je bil sprejet **Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev – ZUPJS** (Ur. l. RS št. 62/2010, 40/2011), ki se bo začel uporabljati s 1. 1. 2012. Zakon prinaša kar precej sprememb. Tako se **odločanje o znižanju plačila za programe vrtcev, o subvencioniranju najemnin stanovanj in odločanje o pravici do plačila prispevka za obvezno zdravstveno zavarovanje prenese z občin na centre za socialno delo**. Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve je vsem občinam v zvezi z oddajo vlog za znižano plačilo vrtca za leto 2012, podalo naslednje navodilo:

- Starši, ki imajo že izdane odločbe in veljajo do 31.12.2011, se za izdajo odločbe za leto 2012 napotijo na CSD.

- Občina lahko namreč izda odločbo samo do konca tega leta, saj po uveljavitvi ZUPJS o tem več ne odloča. Staršem, ki so pravkar vključili otroka v vrtec, občina izda odločbo z veljavnostjo do 31.12.2011. Za izdajo odločbe za leto 2012 pa se napotijo na CSD.

Vloge za leto 2012 lahko starši vlagajo na Center za socialno delo Maribor od 1. 12. 2011 dalje in sicer na novih obrazcih.

V zvezi z odločbami za obvezno zdravstveno zavarovanje in subvencijami za najemnine, ki so prav tako vezane na začetek veljave ZUPJS, pa je Ministrstvo dalo navodilo, da glede na to, da ne gre za pravici (tako kot pri subvenciji plačila vrtca, ko se odloča za koledarsko leto 2012), ki bi bili vezani na naslednje leto, pač pa za pravici, ki se »sproti« uveljavljata, zato ni razloga (niti zakonske podlage), da bi se odločalo le do konca leta 2011. Pravica iz osnovnega zdravstvenega zavarovanja se bo tako podeljevala za največ 4 mesece naslednjega leta (do meseca aprila 2012), subvencija najemnine pa za eno leto, razen če gre za najemno pogodbo, sklenjeno za krajše obdobje od enega leta.

Zavedamo se, da bo potrebno kar nekaj časa, preden bo zadeva stekla, zato vas prosimo, da se v primeru dodatnih vprašanj in nejasnosti obrnete na naše strokovne službe.

Irma Bračko,
direktorica občinske uprave

VABILO

Spoštovani ljubitelji resne glasbe,
Pohorski rogisti vas vljudno vabimo,
na naš koncert ob 30. jubileju.
Koncert bo 21. oktobra 2011
ob 19. uri v kulturnem domu v Hočah,
v sodelovanju s Samotarji in drugimi gosti.

Po koncertu bo pogostitev.

POVABILO K SODELOVANJU NA BOŽIČNO-NOVOLETNEM SEJMU OBČINE HOČE-SLIVNICA

Približuje se čas božiča in novega leta, čas prazničnega razpoloženja in velikega pričakovanja. Zato vas v letošnjem letu ponovno vabimo k sodelovanju na božično-novoletnem sejmu, ki bo v soboto, **10. decembra 2011**.

Na sejmu lahko sodelujejo društva, šole, vrtci, samostojni podjetniki in drugi, ki bodo ponujali ali prodajali (pogoj prodaje je za to urejena registracija) ročno izdelane oz. izdelke domače obrti, kot so: novoletni okraski, voščilnice, drobna darilca, domače pecivo, izdelki iz medu, gline, lesa in drugi izdelki, primerni za decembrski praznični čas.

Tako želimo sejmu dati posebno noto domačnosti, izvirnosti in avtohtonosti naših krajev in s tem prikazati dejavnost spretnih rok ter kreativnih zamisli.

Če bi na sejmu želeli sodelovati, vas prosimo, da izpolnite prijavnico, ki jo lahko dvignete na sedežu občine, dosegljiva pa je tudi na spletni strani www.hoce-slivnica.si pod rubriko »Vloge in obrazci; gospodarstvo, turizem, društva« in jo pošljete ali oddate osebno na sedežu občine ali po e-pošti na naslov: obcina@hoce-slivnica.si, najkasneje do **25. novembra 2011** (kontaktna oseba: Metka Oberlajt, T: 02/616 53 23 oz. 616 53 20).

Sodelovanje na stojnici je brezplačno. Ker bomo sprejemali izključno izdelke domače obrti, vas prosimo, da svojo ponudbo natančno navedete.

Z namenom, da bi bilo dogajanje čim pestrejše, prodaja čim bolj raznolika in da bi prostor čarobno zadišal po domačih dobrotah, vas vljudno vabimo k sodelovanju.

Metka Oberlajt,
svetovalka za gospod.,
turizem, društva in spl. zadeve

UKREPI ZA PREPREČEVANJE HRUPA

Zaradi pogostih pritožb občanov zaradi kršenja javnega reda in miru ponovno objavljamo izsek iz Odloka o javnem redu in miru v Občini Hoče-Slivnica (MUV, št. 8/2007, 14/2008, 31/2008, 11/2011), ki govori o ukrepih za preprečevanje in zmanjšanje hrupa.

Vse občane prosimo, da upoštevajo določila omenjenega odloka.

Občinska uprava

VI. UKREPI ZA PREPREČEVANJE IN ZMANJŠANJE HRUPA

17. člen

Občina Hoče-Slivnica uporablja za zmanjšanje in preprečevanje hrupa Zakon o varstvu okolja (Ur. l. RS, št. 39/06 – ZVO-1-UPB1), Uredbo o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Ur. l. RS, št. 105/05), Uredbo o ocenjevanju in urejanju hrupa v okolju (Ur. l. RS, št. 121/04) in Uredbo o načinu uporabe zvočnih naprav, ki na shodih in prireditvah povzročajo hrup (Ur. l. RS, št. 118/05).

V I., II. in III. območju sta uporaba kosilnic, škropilnic, žag in drugih naprav z motorji na notranje izgorevanje, vrtnih in brusilnih strojev, kladiv in žag ter izvajanje drugih hrupnih vrtnih in hišnih opravil in opravil povezanih z izvajanjem gospodarske dejavnosti, ki povzročajo v okolju velik hrup, dovoljena od ponedeljka do petka med 07.00 in 22.00 uro ter v soboto od 8.00 do 13.00 ure.

Uporaba naprav in izvajanje opravil iz prejšnjega odstavka sta prepovedana tudi na praznik, če je dela prost dan.

Omejitve iz prejšnjih odstavkov ne veljajo za opravljanje nujnih vzdrževalnih del ter nujnih kmečkih del.

Omejitve iz prvega in drugega odstavka tega člena ne veljajo v III. območju za opravila, povezana s kmetijsko dejavnostjo.

I. območje

- neposredna bližina ambulant, zdravstvenih domov, pokopališč in podobno.

II. območje

- primarno namenjeno za bivanje, oz. zgradbe z varovanimi prostori,
- čisto stanovanjsko območje, okolica objektov vzgojno varstvenega in izobraževalnega programa, zdravstvenega varstva, igrišča, javni parki, javne zelenice in rekreacijske površine.

III. območje

- trgovsko – poslovno – stanovanjsko območje, obrtna dejavnost, središče, kjer se opravljajo upravne, trgovske, storitvene ali gostinske dejavnosti ter območje namenjeno kmetijski dejavnosti.

Vožnja vozil na motorni pogon brez delujočih glušnikov je prepovedana.

BREZPLAČNA PRAVNA POMOČ

Brezplačna pravna pomoč oz. svetovanje, ki ga opravljajo pravniki neprofitnega Zavoda PIP »Pravo informacije in pomoč« na sedežu Občine Hoče-Slivnica, je bila med občani dobro sprejeta. Do sedaj je na skupaj 5 terminih bilo opravljenih 45 svetovanj. Poročilo izvajalcev kaže, da ljudje največ svetovanj potrebujejo v zvezi s stvarnopravnimi (lastninsko pravico, služnosti, razdelitev premoženja) in dednimi zadevami. Pojavljajo pa se tudi vprašanja glede odškodninskih in socialno pravnih zadev.

Zaradi zelo velikega zanimanja smo se odločili, da bomo našim občanom omogočili brezplačno pravno pomoč še do konca leta 2011 (torej še dodatna termina v mesecu novembru in decembru), in sicer:

- 08. 11. 2011 in
- 06. 12. 2011

od 9. do 17. ure v sejni sobi Občine Hoče-Slivnica (pritličje).

Prosimo vas, da se na svetovanje predhodno naročite po telefonu na št. 02 / 616 53 37 (Jasmina Vrhovšek) ali osebno v času uradnih ur na sedežu Občine Hoče-Slivnica (pritličje desno, Jasmina Vrhovšek), kjer vam bomo dodeli termin (datum) in uro posveta.

Metka Meglič,
svetovalka za
premoženjskopravne zadeve

PRORAČUN 2012

Na 8. redni seji občinskega sveta, se bo obravnaval Proračun za leto 2012 v 1. obravnavi. Predstavitev proračuna obsega:

- temeljna ekonomska izhodišča in predpostavke za pripravo predloga proračuna,
- opis načrtovanih politik občine,
- oceno bilance prihodkov in odhodkov, finančnih terjatev in naložb ter račun financiranja v prihodnjem letu,
- predstavitev načrta razvojnih programov,
- predstavitev načrta nabav in kadrovskega načrta.

V skladu z 90. členom Poslovnika občinskega sveta (MUV 6/2010) občinski svet opravi splošno razpravo in sprejme sklep, da se posreduje proračun v javno razpravo, ki pa ne sme biti krajša kot 15 dni. V tem času lahko vsi zainteresirani pregledajo predlog proračuna in občinski upravi posredujejo svoje pripombe.

V času javne razprave bo proračun na vpogled na spletni strani občine, na sedežu občine in na sedežih krajevnih skupnosti.

Tatjana Kramarič Petek,
višja svetovalka za finance

RAZLIKOVANJE MED UPRAVNO ENOTO IN OBČINO

Med občani se večkrat pojavi dilema, kakšna je razlika med upravno enoto (krajevnimi uradi) in občino. Večkrat se namreč zgodi, da smo zaposleni na občini deležni povišanih tonov s strani posameznikov, ki ne razumejo, da so določene zadeve v pristojnosti upravne enote in jih zato ne morejo urediti na občini (npr. potni list, osebna izkaznica, zbiranje podpisov podpore itd.). Prav tako želijo nekateri na upravni enoti oz. na krajevnem uradu pridobiti lokacijsko informacijo, kar pa ni v njihovi pristojnosti, ampak v pristojnosti občine. V izogib težavam glede pristojnosti obeh organov vam v nadaljevanju podajamo nekaj osnovnih razlik.

V letu 1995 smo se prebivalci Slovenije srečali z dvema novima organizacijskima oblikama na področju javne uprave, in sicer z upravno enoto in občino. Gre za dve vsebinsko različni ustanovi, ki predstavljata na eni strani državo, na drugi strani pa lokalno samoupravo. Obe organizacijski obliki sta posledica procesa reorganizacije državne uprave in uvedbe lokalne samouprave. V prvem letu delovanja je pogosto prihajalo do problemov pri razdelitvi pristojnosti, danes pa so te pristojnosti že skoraj povsem razmejene.

Upravne enote so podaljšana roka vlade, kar pomeni, da je vlada prenesla nanje določene naloge, da jih ni potrebno obravnavati vladi. Gre za teritorialne organe uprave s svojim delovnim področjem, pristojnostmi, funkcijami, vodenjem in teritorijem. Njihovo delovno področje je enako delovnemu področju ministrstev, katerih naloge se teritorialno izvajajo preko upravnih enot, s tem da prihaja med njimi do delitve funkcij in pristojnosti. Temeljna pristojnost upravnih enot je odločanje o upravnih zadevah na prvi stopnji, ki sodijo na področje državne pristojnosti. Opravljajo torej določene naloge iz pristojnosti ministrstev. Posebej pomembno je, da opravljajo nadzor nad zakonitostjo dela organov lokalnih skupnosti in nadzor nad primernostjo in strokovnostjo dela teh organov v zadevah iz državne pristojnosti, ki so prenesene na lokalno skupnost. Ob tem upravne enote vodijo tudi nekatere uradne evidence.

Upravne enote sodijo med organe državne uprave – in ne med člene lokalne samouprave. Predstavljajo vez med državo in državljani, pri čemer zagotavljajo za državljane in pravne osebe storitve s področij:

- **notranjih zadev** (osebni dokumenti, prijava prebivališča, zadeve javnega reda, področje tujcev, matičnih zadev, upravne zadeve prometa ...);
- **graditve objektov in drugih posegov v prostor** (gradbeno dovoljenje, uporabno dovoljenje ...);
- **kmetijstva** (promet s kmetijskimi zemljišči, status kmeta, zaščitene kmetije ...);
- **denacionalizacije** itd.

Krajevni uradi so notranje organizacijske enote posamezne upravne enote. V Upravni enoti Maribor je organiziranih enajst krajevnih uradov (od tega sta dva na območju Občine Hoče-Slivnica), ki opravljajo upravne naloge in vodijo

upravne postopke z naslednjih področij:

- pridobitev izpiskov iz matičnega registra, potrdil o državljanstvu in potrdil o posameznih podatkih ali dejstvih iz matičnega registra;
- priznanje očetovstva;
- sestava smrtovnice;
- priglasitev k državljanstvu Republike Slovenije;
- izdaja zemljiško-knjižnih izpiskov;
- sklenitev zakonske zveze;
- prijava in odjava stalnega in začasnega prebivališča ter sprememba bivališč;
- pridobitev potrdil o stalnem prebivališču in skupnem gospodinjstvu;
- potrjevanje dovoljenj staršev za potovanje mladoletnih otrok (do 15 let) v tujino s tujo osebo;
- izvajanje določil Zakona o evidenci volilne pravice;
- objava ponudb za prodajo in zakup kmetijskih zemljišč, kmetij in gozdov;
- sprejem izjave o sprejemu ponudbe za prodajo kmetijskega zemljišča;
- sprejem izjave sprejema ponudbe za zakup kmetijskega zemljišča;
- pridobitev osebne izkaznice;
- pridobitev potne listine;
- sprejem vloge za vpis spremembe naslova v PL;
- sprejem naznanitve pogrešane OI in PL;
- vpisovanje podatkov, sprememb in dopolnitev v delovno knjižico;
- izdaja potrdil o vpisu v register društev;
- izdaja potrdil iz uradnih evidenc o tujcih;
- potrjevanje knjige gostov;
- upravne overitve.

Na območju Občine Hoče-Slivnica delujeta dva krajevna urada, in sicer KU Hoče in KU Orehova vas-Slivnica.

KRAJEVNI URAD HOČE

Pohorska c. 20, 2311 Hoče
Telefon: (02) 618 59 23

Za prebivalce s stalnim prebivališčem: Bohova, Pivola, Hočko in Slivniško Pohorje, Polana, Sp. in Zg. Hoče, Pohorski dvor in Rogoza.

Uradne ure:

ponedeljek: 08–12 in 13–15
sreda: 08–12 in 13–17
petek: 08–9.30 in 10–13

KRAJEVNI URAD OREHOVA VAS – SLIVNICA

Orehova c. 26, 2312 Orehova vas
Telefon: (02) 605 61 41

Za prebivalce s stalnim prebivališčem: Orehova vas, Hotinja vas, Slivnica, Radizel, Čreta.

Uradne ure:

torek: 08–12 in 13–17
četrtek: 08–12 in 13–15

Lokalna samouprava

je pojem, ki se nanaša na urejanje zadev krajevnega pomena. Javne zadeve lokalnega pomena se rešujejo v lokalnih skupnostih, oblikovanih na ožje krajevno območje, na katerem živi omejeno število prebivalcev. Temeljne lokalne skupnosti so običajno občine kot najnižje, primarne življenjske oz. naravne skupnosti ljudi, širše pa so okraj, okrožja, pokrajine, regije, kresije, dežele ipd. Temeljne lokalne skupnosti so le izjemoma zelo obsežne in številčne, in sicer zlasti takrat, ko gre za velika mesta in državne prestolnice, ki terjajo enovito reševanje urbanističnih, razvojnih in drugih vprašanj. V takšnih primerih se lahko tudi notranje členijo na četrti, rajone, ulične, krajevne skupnosti ipd. Za lokalno samoupravo so značilni avtonomija in samostojnost, decentralizacija in demokratizacija. Organi lokalnih skupnosti dobijo mandat od ljudstva (prebivalcev) z neposrednimi volitvami.

Občine so temelj lokalne samouprave. V okviru ustave in zakonov samostojno urejajo in opravljajo svoje zadeve in izvršujejo naloge, ki so nanjo prenesene z zakoni. Po predhodnem soglasju občine lahko država z zakonom prenese na občino opravljanje posameznih nalog iz svoje pristojnosti, če za to zagotovi tudi sredstva. V pristojnost občine spadajo javne zadeve lokalnega pomena, ki jih občina lahko ureja samostojno in ki zadevajo samo prebivalce občine. Organi občine so njeni samoupravni organi in so neodvisni od državnih organov. Državni organi so pooblašteni samo za nadzorstvo nad zakonitostjo dela občinskih organov, razen v nanje prenesenih zadevah iz državne pristojnosti, v katerih so pooblašteni tudi za nadzorstvo nad primernostjo in strokovnostjo njihovega dela.

Občina samostojno opravlja lokalne zadeve javnega pomena (izvirne pristojnosti), zlasti pa:

- upravlja z občinskim premoženjem (nakup zemljišč za potrebe cest, prodaja in najem občinskih zemljišč, odstop zemljišč v javno dobro);
- omogoča pogoje za gospodarski razvoj občine (pospeševanje gospodarskih panog, izdaja soglasij za obratovalne čase trgovin in gostinskih lokalov, izdaja soglasja za javne prireditve);
- načrtuje prostorski razvoj (sprejema prostorske akte, izdaja lokacijske informacije, potrdila o namenski rabi, projektne pogoje, soglasja k projektnim rešitvam, obračunava nadomestilo za uporabo stavbnih zemljišč);
- ustvarja pogoje za gradnjo stanovanj in skrbi za povečanje najemnega socialnega sklada stanovanj;
- v okviru svojih pristojnosti ureja, upravlja in skrbi za lokalne javne službe (gradnja komunalne infrastrukture, izdaja

soglasij za priklop a vodovodno omrežje, obračunava komunalni prispevek);

- pospešuje službe socialnega varstva, za predšolsko varstvo, osnovno varstvo otroka in družine, za socialno ogrožene, invalide, ostarele (subvencioniranje varstva otrok, enkratna denarna pomoč ob rojstvu otroka, subvencioniranje najemnine);
- skrbi za varstvo zraka, tal, vodnih virov, za varstvo pred hrupom, za zbiranje in odlaganje odpadkov in opravlja druge dejavnosti varstva okolja;
- ureja in vzdržuje vodovodne in energetske komunalne objekte;
- ustvarja pogoje za izobraževanje odraslih, ki je pomembno za razvoj občine in kvaliteto življenja njenih prebivalcev;
- pospešuje vzgojno izobraževalno, informacijsko dokumentacijsko, društveno in drugo dejavnost na svojem območju;
- pospešuje razvoj športa in rekreacije;
- pospešuje kulturno umetniško ustvarjalnost, omogoča dostopnost do kulturnih programov, zagotavlja splošno izobraževalno knjižnično dejavnost ter v skladu z zakonom skrbi za kulturno dediščino na svojem območju;
 - gradi, vzdržuje in ureja lokalne ceste, javne poti, rekreacijske
- in druge javne površine (izdaja soglasja za zapore cest, soglasja za izvedbo priključkov na občinske ceste, soglasja za delo na občinskih cestah),
- v skladu z zakonom ureja promet v občini ter opravlja naloge občinskega redarstva;
- skrbi za požarno varnost in organizira reševalno pomoč;
- opravlja druge zadeve lokalnega pomena.

OBČINA HOČE-SLIVNICA

Pohorska cesta 15

2311 Hoče

E-pošta: obcina@hoce-slivnica.si

Telefon: (02) 616 53 20

Faks: (02) 616 53 30

URADNE URE V OBČINSKI UPRAVI

Ponedeljek: od 8.00 do 12.00 ure

Sreda: od 8.00 do 12.00 in od 13.00 do 16.00 ure

Petek: od 8.00 do 12.00 ure

URADNE URE V REŽIJSKEM OBRATU

Ponedeljek: od 8.00 do 12.00 ure

Torek: od 8.00 do 12.00 ure

Sreda: od 8.00 do 12.00 in od 13.00 do 16.00 ure

Četrtek: od 8.00 do 12.00 ure

Petek: od 8.00 do 12.00 ure

Denis Balazič,
višji svetovalec za prem.
prav., kadr. in spl. zad.

NOVA KBM V HOČAH IMA POSLUH ZA LJUDI S POSEBNIMI POTREBAMI

V Novi KBM se zavedajo pomembnosti družbene odgovornosti tudi do ljudi s posebnimi potrebami. Tako so pred poslovalnico Hoče, ki se nahaja pri pohištvni trgovini Lesnina, pred nekaj meseci na parkirnih prostorih zarisali oznake za invalidska parkirna mesta. S pobudo Danice Očko, vodje poslovalnice, se je banka približala tudi ljudem s posebnimi potrebami. Gesta je zagotovo pripomogla tudi k dvigu kulture sprejemanja invalidov in njihove enakopravne vključenosti v vsa področja družbenega življenja. Žal se večkrat izkaže, da primanjkuje parkirnih mest za invalide, zato smo v Hočah zagotovo lahko ponosni na novo pridobitev, ki pomembno vpliva tudi na pozitivno podobo našega kraja.

Simona Roškar

IZKORISTITE JESENSKI ČAS ZA PRIDOBIVANJE NOVIH ZNANJ

Se želite naučiti delati z računalnikom, iskati informacije po internetu in uporabljati elektronsko pošto? Omenjena znanja vam v sklopu projekta Centra vseživljenjskega učenja Zgornje Podravske regije pod vodstvom mentorja pomagamo pridobivati v Točki vseživljenjskega učenja, ki deluje v prostorih Knjižnice Hoče, prve tri torke v mesecu med 12. in 16. uro. Odzivnost vaših občanov je velika, kar potrjuje, da je zavest o pomenu in potrebi računalniške pismenosti vedno večja ter da je individualna oblika dela uspešna metoda tovrstnega dela.

Zaradi velikega povpraševanja po pridobivanju osnovnih računalniških znanj bomo v mesecu decembru, in sicer od 19. do 22. 12. 2011, organizirali brezplačno računalniško delavnico Miška v hiši ne škodi.

Na delavnici boste pridobili osnovna znanja operacijskega sistema Windows in programa Word. Spoznali boste razsežnosti svetovnega spleta (interneta) in se naučili uporabljati elektronsko pošto. Vsak udeleženec bo imel na razpolago svoj računalnik, gradivo in pomoč izkušenega mentorja.

Delo v delavnici poteka v skupini. 16-urno delavnico izvedemo v 4 dneh v tednu po 4 ure na dan.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ŠOLSTVO IN ŠPORT

Vabimo vas, da nas čim prej pokličete na našo brezplačno modro številko 080 17 78 in si zagotovite prosto mesto. Delavnico bomo izvajali v prostorih Fundacije za izboljšanje zaposlitvenih možnosti PRIZMA, ustanova na Pobreški cesti 20 v Mariboru (za Europarkom).

Vse dejavnosti so brezplačne in odprte za vse, saj projekt Centra vseživljenjskega učenja Zgornje Podravske regije delno financira Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada ter Ministrstvo za šolstvo in šport. Operacija se izvaja v okviru Operativnega programa razvoja človeških virov za obdobje 2007-2013.

Fundacija za izboljšanje zaposlitvenih možnosti PRIZMA, ustanova

KRONOLOGIJA DOGODKOV NA JUGOVI DOMAČIJI DO 25. SEPTEMBRA 2011

Ustavil se bom pri letnici 1971. Tega leta v jesenskem času smo imeli na našem širšem področju še 8 krajevnih organizacij ZB, to so Reka-Pohorje, Sp. Hoče, Slivnica, Orehova-Hotinja vas, Rače, Fram, Dobrovec in Miklavž na Dravskem polju. To so bile takrat številčno močne organizacije, ki so vključevale vse ljudi, ki so bili v času NOB aktivno vključeni, zapornike, internirane in vse druge, ki so kakorkoli sodelovali z NOB. V tem času smo začeli tudi opazovati usihanje članstva, kajti nekateri so že ostareli, pa tudi bolezn, ki so bile posledica trpljenja med NOB, so naredile svoje. Danes je na tem območju kljub sprejemanju novih podpornih članov v organizacijo ZB uspelo od 8 organizacij z reorganizacijo in združitvijo obdržati le 3, in to so Fram, Miklavž in Hoče-Slivnica.

V tem letu smo na našem ožjem območju že primerno uredili spominska obeležja NOB in tako začeli razmišljati dalje. Priložnost za to je bil občni zbor ZB Slivnica, kjer je bila naša gostja predsednica ZB Fram in hkrati republiška poslanka Jelka Vrhovšek in je pogovor zašel tudi na področje Frama in okolice. Jelka je omenila veliko skrb za področje Planice in okolice, kjer je bilo požganih 16 domačij in nas je pozvala, da se na tem področju pridružimo z aktivnostmi.

Predlagali smo, da prevzamemo skrb za ohranjanje spomina na Jugovo domačijo, kjer sta od 6 žrtev 22. sept. 1944 tudi dve žrtvi z našega področja in nekaj po naključju preživelih in kasneje interniranih v razne zapore in taborišča. Tako smo z dogovorom sprejeli sklep, da odslej na Jugovi domačiji s pomočjo Framčanov prevzamemo organizacijo letnih spominskih slovesnostih na področju Planice in drugih krajev v njeni okolici.

Septembra 1972 smo organizirali 1. pohod na Jugovo domačijo in pri tem povabili k udeležbi socialistično zvezo kraja, RK, mladino in naše člane. Izpred šole v Slivnici je šlo kar precej pohodnikov z zastavo, ki jo je nosil predsednik mladine Peter Kovaček in hkrati vodil skupino; to je bil začetek pohodov, ki jih do zdaj beležimo 40.

Hkrati pa moram poudariti tudi veliko zainteresiranost takratnega predsednika RK Slivnica Ivana Mlakarja, ki ni bil samo pohodnik, temveč je tudi na Jugovi domačiji poskrbel za dobro počutje vseh udeležencev takrat in še kasneje, vse do svoje prerane smrti. Prvi govornik na tem zboru je bil preživeli partizan Danilo Verdel - Gorazd, takrat ravnatelj šole v Jerenini. Kasneje, pa so bili različni govorniki, župani ali politični delavci. Kar 11-krat je bil govornik predsednik ZB Slivnica Janez Šifrar.

Spomin pa uhaja še na kraj dogodka, kjer je leta 1960 odkrita spominska plošča na stari hiši, ki je bila po vojni na novo zgrajena. Te hiše, ki pa je sedaj lepota tega kraja, pa takrat še ni bilo.

24. septembra 1976 pa je bilo ob krajevnem prazniku Fram in ob spomenu na ta dogodek 22. sep. 1944 odkritje spomenika, kjer je govornik poudaril »Dvanajsti granit« pri Jugovi hiši v

Rančah, ki naj s svojo zlato in jedrnatno vsebino za vedno govori, da se je tudi tukaj bil »boj za obstoj slovenskega in vseh jugoslovanskih narodov in narodnosti, za ideale ljudske revolucije, za novo Titovo Jugoslavijo«.

Pa pogledajmo, kakšni so bili tedaj pristopi do kraja spominskega obeležja. Z avtom se do hiše ni dalo priti, peš hoja pa je bila po blatni globeli in nato strmo po bregu navzgor do hiše. Ko danes prihajamo na ta prostor po lepo asfaltirani cesti in opazimo novo hišo, ki sta jo zgradila hčerka in zet, lepo negovano, vključno z okoljem, se hkrati moramo spomniti, koliko truda je bilo potrebno, da je vse to nastalo iz pogorišča in postalo ponos kraja. Negovano pa je tudi spominsko obeležje, ki nas spominja na žalostni dogodek 22. septembra 1944.

Vsakokrat, ko se ozremo na spominsko obeležje, se spomnimo tudi na trenutke groze za preživelo družino, ko je morala brez vsega imetja iskati streho pri dobrih ljudeh, prav tako pa tudi tistih, ki so v tistem času stali pred mitraljezom in čakali na smrt – a se to ni zgodilo in so pristali v mariborskih in drugih zaporih. To so bili: Danilo Verdel, Stanko Polajžar, Alojzija Veronik in Marica Veronik. Sedaj pa v tem prelepem kraju že več let izmenično organiziramo srečanje ZB in krajan Frama in okolice, drugič pa Slivnica in okoličani. Vedno sta bila prisotna s prapori tudi praporščaka obeh organizacij ZB.

Udeležence spominskega srečanja pa smo vedno pogostili, najprej na domačiji, kjer je spominsko obeležje, kasneje pa tudi pod velikim šotorom v Rančah. Vedno smo tudi položili vence na obe spominski obeležji. Te vence je do svoje prerane smrti vedno položil Slavko Lešnik za Fram, za Slivnico pa Janez Šifrar. Sin Slavka Lešnika pa je kar vrsto let skrbel, da smo se lahko pod njihovim velikim šotorom ob koncu prireditve na Jugovem tudi ob slabem vremenu pod streho okrepčali in nekoliko tudi ob godbi razvedrili.

Tako upam, da smo svojo zamisel organiziranja pohodništva in same izvedbe spominjanja na dogodke z 22. septembra uspešno uresničevali vseh 40 let in lahko damo obljubo, da se bo to nadaljevalo tudi, ko nas več ne bo.

Janez Šifrar,
predsednik ZB za vrednote
NOB Občine Hoče-Slivnica

IZDAJA JUGOVE DOMAČIJE

Po pripovedovanju moje mame Marije Šifrar, rojene Veronik Bil je petek, 22. sept. 1944, in lep jesenski dan. Pasla sem krave na domačem travniku. Iznenada sta iz Hoč prihiteli dve ženski. Bili sta zelo vznemirjeni. Naša hiša je imela pogoste stike s Hočami, saj so se tukaj pogosto dogajale razne aktivnosti med NOB. Tudi takrat so se na našem seniku skrivali trije ruski ujetniki.

Moji mami sta povedali, da so prišli Nemci s kamionom do Hoč. Avto so pustili pri tovarni Sana. Rekli sta, da so partizani v Rančah izdani in da so Nemci najverjetneje namenjeni tja. Izdajalec, ki je poznal te kraje, je Nemcem dobro opisal najkrajšo pot iz Hoč v Ranče. Med partizani na Jugovi domačiji je bil tudi moj brat Janko Veronik. Kolona Nemcev pod poveljstvom glavnega poveljnika iz Gradca za Štajersko je šla preko Polane do svojega cilja.

Moja mama je poklicala mene, imela sem štirinajst let, in sestro Lojzko, ki je bila šest let starejša. Rekla nama je, da morava takoj pohiteti v Ranče. V Rančah morava biti pred Nemci in povedati partizanom, da se umaknejo. S sestro sva takoj pohiteli. Ko sva prišli čez zadnji hrib pri Jugovi hiši, je bilo tam vse mirno. Vstopili sva v hišo in povedali razlog najinega obiska. Že naslednji trenutek pa se je od zunaj zaslišalo streljanje in kričanje nemških vojakov. Prestrašeni smo se vrgli na tla, saj tisti hip nismo vedeli, kaj se dogaja. Nemci so kričali, naj zapustimo hišo in pridemo ven. Moj brat Janko Veronik in Ambrož Kovačič sta skušala pobegniti, saj sta vedela, da ju bodo ubili, če padeta Nemcem v roke. Ker so ju Nemci videli, so streljali nanju in ju pokončali. Ta dan so na tej domačiji zgoreli trije ljudje, trije pa so bili ubiti pod streli podivjanih nemških vojakov. Preživele domače so Nemci nagnali v vas.

Spomnim se, da sem takrat bila tako prestrašena, da sem komaj dihala. Bila sem otrok, imela sem komaj štirinajst let. Zapustiti smo morali hišo. Nemci so hišo zažgali, nas pa postavili pred zid goreče hiše. Ves čas so kričali. Ogenj na goreči hiši je prasketal in stopnjeval grozo, ki smo jo doživljali. Nemci so sklenili, da nas bodo tam vse pobili. Pred hišo smo se morali postaviti v vrsto. Jaz sem stala poleg sestre Lojzke. Prijeli sva se za roke. Krčevito sem stiskala njeno dlan in tesno zaprla oči. Nisem mogla gledati, kako so Nemci naperjali puške v nas.

To je bil najhujši trenutek groze v mojem življenju. Tisti hip nisem razmišljala, kaj se bo naslednji trenutek zgodilo z mano. Ko sem imela oči zaprte, sem slišala prasketanje goreče hiše in kričanje podivjane horde. Takrat sem si govorila – tu je pekel in to so hudiči. Moja edina želja tedaj je bila, da se vse čim prej konča, ne glede na to, kaj se bo naslednji hip zgodilo z menoj. Ker pa se dolgo ni nič zgodilo, sem nalahno odprla oči. V zadnjem hipu je od nekod prišlo povelje, naj nas ne ustrelijo. Če se pravilno spomnim, je vse to grozno početje na Jugovi domačiji trajalo dve ali tri ure.

Ker so Nemci spremenili načrt, so nam ukazali, naj se postavimo v kolono, in obkoljeni z vseh strani smo pešočili do Sane v Hočah, kjer so pustili tovornjak. Pot do Hoč je bila neskončna in naporna. Ves čas sem razmišljala, kako bi pobegnila. Upala sem, da bom lahko pobegnila najprej

nekje v gozdu, kasneje pa še v Reki pri šoli ali pa nižje pri kaki kmetiji. Čeprav sem dobro poznala te kraje, je bilo nemogoče uiti, saj smo bili premočno zastraženi z vseh strani. Želela sem se pogovarjati s sestro Lojzko, vendar medsebojni pogovori niso bili dovoljeni.

V Hočah so nas posadili na tovornjak. Na tovornjaku smo bili pomešani med vojaki. Jaz sem sedela nasproti sestre. Tu in tam sva si izmenjali prestrašene poglede. Nemo sva si izmenjali bolečino in grozo, ki sva jo doživljali kot mladi deklici. Ko smo se peljali s tovornjakom proti Mariboru, je bila zadnja stran vozila nepokrita, zato smo videli, kako se peljemo stran od doma. Zadnji pogled nazaj mi bo ostal za zmeraj v spominu. V daljavi sem videla Ranče in rdeče nebo, ki ga je obarval ogenj iz še vedno goreče Jugove hiše.

Odpeljali so nas v mariborski zapor, kjer so bili zaprti politični zaporniki. Že naslednji dan so nas začeli zasliševati. Med zasliševanjem so nas pretepali, brcali in suvali. Spomnim se, da so me tako udarili, da sem se opotekla in zaletela v zid. Zasliševanja z mučenjem pa so se nadaljevala tudi naslednje dni. Takrat sem doživela veliko trpljenja, groze in strahu. Pogosto sem razmišljala, koliko jih je bilo v tem zaporu pobitih in kdaj bom jaz na vrsti za streljanje. Spomnim se, da je bila moja prva zaporniška celica obrnjena na dvorišče, kamor je bil pogled na streljanje talcev. Tako so strahovali predvsem nas mlade, da bi nas tako vedno znova opominjali, kaj čaka tudi nas.

Moja mama je vedela, da bodo Nemci prišli tudi po njo. Obupana, ker je izgubila vse najbližje, se je podala v usodo. Po izdaji na Jugovi domačiji so ji Nemci pokončali še edinega sina, moža in dva sinova je zaradi trpljenja pobrala že prej bolezen, obe hčerki pa so Nemci zaradi sodelovanja družine v osvobodilnem gibanju odpeljali v mariborski zapor. Ker so se tedaj na našem seniku skrivali trije ruski ujetniki, jim je takoj po izdaji Jugove domačije s pomočjo bližnjega soseda pomagala, da so pravočasno odšli na varno.

Nemci so vedeli, da je bila naša družina med NOB zelo aktivna. Zato so se v nedeljo, 24. sept. 1944, to je samo dva dni po izdaji v Rančah, še enkrat odpravili v to smer. Tokrat so šli direktno na našo domačijo v Čreto. Prišli so po mojo mamo in morebitne partizane, za katere so domnevali, da se skrivajo pri nas. S sabo so odvedli tudi sestro Lojzko. Pregledali so hišo in okolico. Mama je imela nekaj hlebov doma pečenega kruha. Kruh je bil pripravljen za domače, velikokrat pa so bili kruha deležni tudi partizani, ki so občasno hodili tod mimo. Nemci so mami ukazali, naj vzame hleb kruha in se odpravi z njimi na pot. Mama in sestra sta morali v spremstvu oboroženih vojakov pešočiti do tovornjaka pri Sani v Hočah. Ko so ju vodili skozi Hoče, so ljudje pravkar odhajali od nedeljske maše in videli mamo, kako nese kruh v spremstvu oboroženih vojakov. Kruh so v zaporu pojedli Nemci. Mamo in sestro so najprej s tovornjakom odpeljali v Fram, kjer so natovorili še ljudi s Planice. V mariborskem zaporu sem videla mamo le enkrat, saj je bil nadzor za politične zapornike veliko strožji kot pa za druge kaznjence, kot sem kasneje videla, ko sem bila zaradi bombardiranja premeščena v kaznilnico.

15. okt. 1944 je bil Maribor bombardiran. Ker je bil poškodovan

tudi zapor, so preselili zapornike v druge prostore. Med transportiranjem so vpili »Jetzt gehen sie nach Graz« in z roko grozeče kazali, kako nas bodo likvidirali ter se pri tem porogljivo smejali. Tako so me z ostalimi političnimi zaporniki preselili v mariborsko kaznilnico na drugi strani reke Drave. V zaporu so bile celice zelo tesne. V nekaterih celicah nas je bilo tudi okoli 40. Na posteljah smo spale po dve skupaj, nekatere pa so spale kar na tleh. Vedno smo bile lačne, družbo pa so nam poleg strahu delale še bolhe, uši in stenice. Mamo in sestro Lojzko so konec oktobra 1944 transportirali v koncentracijsko taborišče Ravensbrück v Nemčiji. Ker sem bila mlajša, so mene pustili v Mariboru. Mama se je želela od mene posloviti, a ji niso dovolili. Ločili so naju brez slovesa in in od takrat mame nisem nikoli več videla. Za svoj štirinajsti rojstni dan sem ostala zaprta kot politični zapornik v mariborskem zaporu.

Dnevi in meseci so tekli. Maribor je bil pogosto bombardiran. Aprila 1945 so mesto zopet bombardirali in takrat so okupatorji klicali še na zadnje streljanje, ki se ga spominjam. Med njimi so tedaj ustrelili tudi krajanko iz Hoč. Končno je napočil konec vojne in končno sem bila prosta. Lahko sem šla domov, vendar sem takrat že otopela od vsega gorja, ki sem ga prestala v zadnjih mesecih. Ob tej novici nisem več čutila posebne radosti. Ko sem zapuščala zapor, sem se bala, da me bodo ustrelili v hrbet. Domov sem šla počasi. Vedela sem, da me doma nihče ne bo

čakal. Bila sem zelo žalostna, saj sem vedela, da bom našla prazen dom. Ko sem prišla v Hočah v gozd, me je postalo zopet strah. Takrat sem se šele zavedala, kaj vse sem prestala. Razmišljala sem, ali je sploh smiselno, da grem domov. Med potjo do doma sem se izogibala srečanja vseh sosedov in znancev, ker nisem želela, da bi me spraševali, kaj sem doživljala v zadnjem letu. Na domačem dvorišču sem se ustavila in dolgo nisem stopila v hišo. Bridko sem zajokala, vendar nikogar ni bilo, da bi me potolažil. Sestra Lojzka se je vrnila domov dva meseca za mano, vsa zlomljena od trpljenja v koncentracijskem taborišču, mama pa se ni nikoli več vrnila iz taborišča Ravensbrück.

Tako sem pri štirinajstih letih ostala brez staršev. Očeta nisem več imela. Umrli je leta 1941 od prestanega težkega življenja, saj si je nakopal boleznin na soški fronti, kot vojak v Šleziji in kot Maistrov borec. Izgubila sem tudi vse tri brate; najstarejši brat Janko je padel na Jugovi domačiji. S sestro Lojzko sva po končani vojni ostali sami, brez staršev in bratov in brez sredstev za osnovno preživetje. Pri štirinajstih letih sem skupaj z devetnajstletno sestro Lojzko začela novo bitko, tokrat za preživetje.

Zgodbe o tem, kaj sem doživljala v zadnjih mesecih vojne, še dolgo nisem nikomur pripovedovala, saj sem čutila, da bi ponovno vse podoživljala.

Simona Šifrar

PRAZNIK KS SLIVNICA

Krajevna skupnost je praznovala praznik od 8. do 18. septembra 2011. V tem času so se odvijale različne prireditve. Pričetek je bil uspeli koncert v farni cerkvi svete Marije, kjer so pred polnim avditorijem nastopali skupina Sončni žarki, po vodstvom Jureta Hojnika in Vida Lešiča, nato je zapel cerkveni pevski zbor pod vodstvom Milene Crnjac, skupna Sij pod vodstvom Marka Bračiča. Višek koncerta pa sta omogočili mladi umetnici Petra Crnjac in Tina Bohak s pesmijo Ave Marija, na orglah je spremljala Katja Heržič. Vsi prisotni so z burnim aplavzom pozdravili ob koncu vse nastopajoče na koncertu, katerega je pripravila cerkev Slivnica z župnikom Jožetom Šönmnom.

Praznovanje praznika se je nadaljevalo z ruskim kegljanjem na kegljišču DU Slivnica. Turnirja, ki se imenuje po pokojnem članu te sekcije Vinku Ekerlu, se je udeležilo 8 moških in 7 ženskih ekip. Vinkov memorial in s tem prvo mesto je osvojila pri moških ekipa gostiteljev DU Slivnica, drugo DU LI-PE, tretje DU Rogoza. Pri ženskah je zmagala prav tako domača ekipa DU Slivnica, druga je bila DU Rogoza in tretja DU LI-PE. Med posamezniki sta obe zmagi prav tako ostali v Slivnici, in sicer je pri ženskah zmagala Vera Medved in pri moških Marjan Kumer.

V soboto se je odvijalo tudi ribiško tekmovanje ob Slivniškem ribniku, kjer se je zjutraj ob 7.00 uri zbralo 14. tekmovalcev in 1 tekmovalka. V triurnem tekmovanju je prvo mesto osvojil Franc Vogrin, drugo Robert Furh in tretje Dejan Furh, četrta je bila Dragica Maučec. Ribiški car je letos postal Zdravko Rataj, ki je ujel amurja, težkega 3.6 kg. Ribiško tekmovanje se

je zaključilo ob podelitvi pokalov z dobro malico izpod peke ter z osvežilno pijačo z obljubo, da se drugo leto dobimo še v večjem številu.

10. 9. in 11. 9. je potekala razstava ročnih del skupine Pikapolonica iz DU Slivnica. Dela so bila na ogled v prostorih DU Slivnica. Priznati moram, da so članice skupine pripravile izjemna dela, ki so jih ustvarile med letom na krožkih in v svojem prostem času.

Šahovsko tekmovanje se je odvijalo v prostorih DU Slivnica. Zmagal je Bruno Kremavc, drugi je bil Ivan Furrh in tretji vodja športnih sekcij pri DU Slivnica Ivo Kosi. Tekmovanje se je odvijalo na visoki organizacijski ravni.

Balinarsko tekmovanje se je odvijalo v torek, 13. 9. 2011, od 9.00 ure dalje na balinišču pri DU. Nastopile so tri moške in 2 ženske ekipe. Zmago je po težkem boju predvsem ženskih ekip odnesla ekipa DU Hoče, pri moških ekipah DU Slivnica. Dvoboji so bili zanimivi, žal je bilo premalo ekip. Vendar tekmovanje je doseglo svoj namen to je druženje in tkanje vezi med društvi oz. klubi v Občini Hoče-Slivnica.

Turnir veteranov v nogometu se je odvijal na igrišču pri gradu v organizaciji ŠD Slivnica v torek popoldan. Sodelovale so tri ekipe, saj četrte ekipe NK Fram ni bilo in tako so igrali vsak z vsakim; po trdem boju je zmagala ekipa veteranov Rogoza, druga je bila domača ekipa NK Slivnica ter tretja ekipa NK Tezno.

V četrtek 14. 9. 2011 je bilo organizirano predavanje o gorah v spomin na preminula člana pohodniške sekcije pri DU Slivnica Milka Greifonerja in Ivana Petroviča. Predavanje je bilo v dvorani pri OŠ Slivnica na temo pohoda na Himalajo, in sicer »Himalaja, rad te imam«. Svoja doživetja o tem 3-tedenskem potovanju ekipe iz naše KS je v imenu udeležencev strnila Marija Renčelj ob prikazu preko 400 izrednih posnetkov Boška Petroviča in g. Repine iz Radizela. Prisotni, ki se nas je zbralo preko 40, smo bili zelo navdušeni in smo se z gromkim aplavzom oddolžili našim hrabrim krajanom za trud in požrtvovalnost na ekspediciji v letu 2010.

V petek se je odvijal odbojarski turnir ekip DU v telovadnici OŠ Slivnica. Zmagala je ekipa domačinov DU Slivnica, druga je bila ekipa DU Fram in tretja DU Rogoza. Zunaj konkurence je sodelovala tudi ekipa mlajših odbojkarjev iz KS Slivnica. Druženje odbojkarjev se je nadaljevalo še po turnirju na

zaključni prireditvi ob prazniku KS Slivnica, ki se je odvijalo v prostorih društva upokoјencev Slivnica.

Na zaključni prireditvi smo orisali potek praznovanja, se vsem nastopajočim zahvalili za udeležbo ter zaželeli še naprej tesnega sodelovanja s KS Slivnica.

V okviru praznika KS se je odvijalo tudi tekmovanje v tenisu ki ga je vodil Anton Obreht, in sicer na igrišču pri gostilni Zupanc v Radizelu.

Na športnih tekmovanjih smo v imenu KS podelili prvim trem ekipam ali posameznikom lične pokale in jih pogostili z osvežilnimi pijačami. Nekaterim posameznicam pa smo se v okviru KS Slivnica zahvalili za požrtvovalno delo pri urejanju kraja, za delo v društvih, pri razvoju kraja, razvijanju humanizma ter skbi za starejše občane s podelitvijo pismenih zahval. Tako so prejele zahvale KS Slivnica za urejanje in skrb za lepo okolje: Jožica Meško, Marija Maučec in Jožica Repnik. Za dolgoletno delo v društvih in za skrb za ljudi Anica Bečan. Za delo na področju sociale, skrbi za zdravje in delo s starejšimi, in to 14 let dela v skupini Breza Anita Gajšt. Za delo na področju rekreacije in razvoja športa ter skrbi za dobro počutje krajanov pa ob svoji 10-letnici delovanja Športna sekcija pri DU Slivnica.

Po končani slovesnosti smo vse prisotne kraјane pogostili z bogračem ter se ob vedrih zvokih našega muzikanta g. Danila Repca še družno veselili do 23. ure. Vsi prisotni so bili zadovoljni in so veseli odhajali proti svojemu domu v upanju na še več podobnih druženj ob prazniku KS Slivnica.

Ob zaključku praznika smo organizirali v sodelovanju z Društvom modelarjev in rezbarjev lesa Slivnica razstavo del njihovih članov, ki je sovpadala že v začetek občinskega praznika Občine Hoče-Slivnica 17. in 18. 9. 2011 med 10. in 18. uro v prostorih dvorane pri OŠ FLV Slivnica. Na razstavi, ki jo je vodil Srečko Ornik, je bilo prikazano delo članov društva in udeležencev seminarja o oblikovanju gline. Izdelki so bili zelo zanimivi in vredni ogleda.

Ob koncu bi se v imenu sveta KS Slivnica vsem, ki ste kakorkoli pomagali soustvarjati izvedbo prireditev, tekmovanj in tudi tekmovalcem, zahvalil za nesebično pomoč in razdajanje. Vabim vas, da se nam tudi v bodoče pridružite in hvala.

Predsednik KS Slivnica *Peter Kovaček*
Fotografije *Jakob Vigec*

POHOD NA JUGOVO DOMAČIJO

Kot vsako leto smo tudi letos v okviru praznika Občine Hoče-Slivnica in praznika KS Slivnica organizirali že 39. pohod na Jugovo domačijo v sodelovanju z Občinsko organizacijo ZB za ohranjanje vrednot NOB Hoče-Slivnica in krajevne organizacije ZB Fram. Pohod je bil v nedeljo, 25. 9. 2011, in sicer so pohodniki iz Slivnice krenili ob 8.30 in iz Frama ob 9.20. Istočasno smo v okviru Občine Hoče-Slivnica organizirali avtobus, ki je vozil po ustaljenem voznem redu preteklih let in pobiral posameznike, ki te poti ne zmorejo peš. Ob 11. uri se je pri spomeniku na Jugovi domačiji v Rančah pričela komemoracija na spomin, ko je okupator po izdaji zažgal Pristovnikovo domačijo, pri čemer so v njej 4 izgubili življenje, od tega dva krajana KS Slivnice in dva s področja Frama. V njihov spomin praznujeta KS Slivnica in KS Fram svoj krajevni praznik.

Kulturni program je letos prispevala KS Slivnica v sodelovanju z našim pevskim zborom DU Slivnicaq pod vodstvom Mire Prel ter učencev OŠ FLV Slivnica pod mentorstvom Zlatke Razboršek. Zgodovino dogodkov je orisal slavnostni govornik župan Jože Merkuš. KO ZB Fram je letos razpisala natečaj na temo dogodkov iz NOB v Framu in trem učencem podelila knjižne nagrade (prva Pia Berglez s pesmijo Moja domovina, druga Jana Maček tudi s pesmijo Moja domovina in tretji Rok Bukovec za spis Moj kraj med NOB). Prav tako sta se obe organizaciji ZB zahvalili dolgoletnemu organizatorju slovesnosti na Jugovi domačiji domačinu Mirku Lešniku s pisno zahvalo. PD Fram je podelila pohodnikom za tri pohode na Jugovo domačijo lepe priročne skodelice in pozvala še pohodnike iz Slivnice in Hoč, da se evidentirajo pri njihovem društvu, da bodo tudi oni deležni v bodoče teh priročnih nagrad.

Ob koncu sta predsednika OZB Ernest Napast in Janež Šifrar položila venca na spomenik in spominsko ploščo na Jugovi domačiji.

Predstavnica hortikulturnega društva Maribor je posameznikom s področja Občine Rače-Fram in področja

KS Slivnica ter KS Orehova-Hotinja vas iz Občine Hoče-Slivnica podelila priznanja za najbolj urejene domačije na tem področju.

Prisotne je nagovoril tudi župan Občine Rače-Fram g. Branko Ledinek in zaželel še naprej tako dobrega in tesnega sodelovanja med ljudmi obeh občin. Po končanem uradnem delu se je množica pohodnikov in drugih udeležencev, ki jih je bilo okoli 250, odpravila pred dom krajanov v Rančah, kjer je vse čakal bograč,

za katerega je letos poskrbelo osebje iz Kavarne Klasek iz Slivnice. Prisotni so se veselili ob zvokih prijetne glasbe in ob nagovarjanju humorista Korla. Veselje in rajanje ter druženje je trajalo vse do 16.30, ko so se pohodniki pričeli vračati domov. Druženje je bilo res prijetno in nepozabno ob lepem jesenskem sončnem vremenu. Čas vse prehitro teče, ostajajo spomini in želje, da bo drugo leto še lepše in prijetnejše na Jugovem.

Predsednik KS Slivnica *Peter Kovaček*
Fotografije *Jakob Vigec*

SANACIJA PLAZU

Po večkratnih klicih in drugih interventnih dejanjih za potrebe ureditve republiške ceste Hoče-Areh ni bilo vidnega uspeha. Zato smo se junija tega leta v lokalni skupnosti odločili posredovati, da se sanacija plazu izvede v najkrajšem možnem času, saj so bila že ogrožena življenja predvsem voznikov, ki so se dnevno ali občasno vozili po tej cesti.

Z županom Občine Hoče-Slivnica in predsednikom KS Reka-Pohorje smo ponovno pozvali DRSC in pristojne za izvedbo takšnih del. Nevarnost, ki je grozila na tej cesti, se je stopnjevala, saj je obstajala možnost, da se bo pri prevozih z avtobusi in ostalimi vozili zgodilo najhujše. Pozvali smo tudi javnost, ki je stanje na vozišču posnela in predvajala po televiziji.

V naslednjih dneh se je pričelo z pripravami, veliko obiski raznih delegacij – in zelo hiter pričetek sanacije. Dela je izvajalo CP Ptuj in do začetka šolskega leta 2011/2012 je bila sanacija tudi uspešno končana.

Konrad Vrhovšek,
predsednik KS Reka-Pohorje

PRAZNIK KS REKA-POHORJE 2011

Priprave so potekale zelo intenzivno na širšem področju z vsemi člani krajevne skupnosti, društvi, OŠ Dušana Flisa Hoče – podružnico Reka Pohorje – in posamezniki. Polaganje venca na Mariborski koči je obiskalo veliko ljudi, med njimi župan Jože Merkuš in predsednik OOZZB NOB Janez Šifrer. Zakaj ta kraj in datum? Borci Tomšičeve in Šercerjeve brigade so v noči z 2. na 3. september 1944 pregnali okupatorje z Mariborske kočje in drugih pohorskih domov. V spomin na te dogodke je v bližini postavljen spomenik, na Mariborski koči je spominska plošča, 3. september pa je začetek krajevnega praznika KS Reka Pohorje.

Zelo obiskan je bil tudi pohod po poti mlinov in žag v Rečki grabi pod strokovnim vodstvom turističnega vodnika, prijetno druženje se je zavleklo pozno v popoldne.

Potekalo je tudi srečanje traktoristov, kjer so lastniki imeli možnost tehničnih pregledov svojih traktorjev, tekmovanje je bilo zelo dobro obiskano, tako s strani tekmovalcev kakor tudi s strani obiskovalcev. Rekreativno srečanje je potekalo v osnovni šoli Reka Pohorje. Udeleženci so z rekreacijo prebili prijetne trenutke v pozne večerne ure. Strelsko tekmovanje naj strelka-strelec: v dvorani AMD so krajanke in krajanji pokazali, in to zelo uspešno, kakšne strelske sposobnosti premoremo v naši KS.

Razstava ročnih del krajanov in učencev podružnične šole: čudovit pogled na veliko razstavljenih izdelkov krajanov in učencev; obiskovalci so porabili precej časa, da so videli vse razstavljeno.

Razstava starodobnih vozil je potekala pod strokovnim vodstvom mojstra, ki je obiskovalcem podal veliko razlage in informacij o razstavljenih vozilih. Večina predstavljenih vozil je bila iz naše KS, na kar smo še posebej ponosni, da imamo tako tehnično dediščino.

Osrednja proslava z bogatim programom je potekala v osnovni šoli podružnica Reka-Pohorje, kjer je z bogatim kulturnim, glasbenim in tudi humorističnim programom nagradila obiskovalce. Ob prijetnih besedah z nastopajočimi je druženje trajalo še veliko časa.

Pohod po zeleno-modri poti, ki je precej dolga in omogoča različne možnosti izbire dolžine poti, je bil dobro obiskan, pohodniki pa zelo zadovoljni.

Vse našteto je bilo zelo dobro organizirano, izpeljano in obiskano. Zato prisrčna zahvala vsem, ki smo kakor koli pripomogli k temu, da smo v naši KS preživeli veliko lepega ob praznovanju.

Konrad Vrhovšek,
predsednik KS Reka-Pohorje

NAŠ KRAJEVNI PRAZNIK

DU Rogoza je tudi letos v okviru krajevnega praznika Rogoza organiziralo vrsto prireditev. Tako so se ekipe kegljačev pomerile v ruskem kegljanju. Šahisti so urno premikali figure po šahovnici in tako trenirali svoje sive celice. Veselo je bilo tudi na odbojškarskem igrišču.

Enkrat na teden se privrženke ročnih spretnosti sestanejo v prostoru DU in prijetno združijo s koristnim. Ustvarjajo čudovite izdelke, in te izdelke, ki so zrcalo njih samih, so tudi razstavile. Z vstopom v prostor si začutil nostalgijo. Nehote se ti je zastavilo vprašanje, ali ni v teh čudovitih izdelkih naša dediščina, v kateri se prepletata preteklost in

sedanjost. In prav v tem je bil čar te razstave. Upravičeno trdim, da je razstava dala krajevemu prazniku poseben pečat, ki si ga bomo zapomnili.

Tudi telovadke, ki dvakrat na teden krepijo svoje telo, so se podale na pohod okoli Rogoze. Čeprav utrujene od poti, niso mogle skriti zadovoljstva.

Upokojenci smo bili aktivni. Dokazali smo, da izpeljemo vse naloge, ki so nam naložene. S ponosom trdim, da smo lahko za vzgled mlajšim.

Milojka Ozmec

RIBOLOV V PIVOLI

Krajevna skupnost Hoče je v sklopu občinskega praznika organizirala srečanje predstavnikov svetov KS, popestrjeno s športnim ribolovom. Vse se je dogajalo v soboto takoj po otvoritvi prve ekološke tržnice v Hočah v lepo urejenem ribniku v Pivoli, katerega upravlja RD Maribor. Kljub težavam nekaterih krajevnih skupnosti pri sestavi tričlanskih ekip pa so se le zbrali vsi udeleženci srečanja. Seveda ni manjkala tudi ekipa občinske uprave. Po hitro opravljenih formalnostih (žreb štartnih mest), pozdravom župana in glasbenim vložkom godcev dramske skupine Samotarji, so se tekmovalke in tekmovalci podali na lovna mesta. Izpusť golobov pismonoš je pomenil tudi začetek ribolova. Pri vseh, ki so ribarili, je bilo veliko smeha, saj je večina udeležencev tudi prvič lovila ribe. Kaj hitro so se navadili na tehniko ribolova in uspeh ni izostal. Ribičke in ribiči so z ribolovom bili tako zaposleni, da še osvežilne pijače niso imeli časa popiti. Med vsemi manjšimi ribami, ki so se prijele na trnek, pa je Tatjani uspel podvig, saj je na suho potegnila – seveda s pomočjo svojega mentorja – več kot dva kilograma težkega krapa. Toda tudi ta riba ni bila dovolj za ekipno zmago. Zmago in s tem pokal v trajno last si je priborila KS Reka-Pohorje, za katero so tekmovali Irena Fridl, Jakob Fridl in Borut Božnik. Drugi

so bili že omenjene tekmovalke in tekmovalci iz KS Rogoza in tretji tekmovalci iz občinske uprave, ki so prav tako prejeli pokale. Zmagovalna ekipa pa je prejela še prehodni pokal, katerega bo branila prihodnje leto.

Po končani tekmi so vse udeležence srečanja pogostili člani Ribiške družine Maribor s pečenimi postrvmi in dobro kapljico. Zahvala gre predvsem Ribiški družini Maribor, da nam je odlično pripravila ribnik za ribolov (istočasno vas vabi na sproščen ribolov v ribnik v Pivoli vsak dan) in še boljše pogostitev ter krajevni skupnosti Hoče za kompletno organizacijo in ne nazadnje županovi tajnici Silvi Božnik za materialno podporo.

Drago Ornik

ASFALT

Najbrž želja vsakega, da bi imel do doma urejeno asfaltno cesto – lepo se je peljati, je dovolj široka, se ne kadi ... Tako se je tudi meni porajala misel, kako – in to z najmanjšimi stroški, saj so časi težki. Spomnim se prvega prihoda na občino (konec leta 2007); nisem prav vedel, kam – in zavil sem kar v prvo pisarno in ravno prav ... Pogovor je stekel, potem vprašanje, ali je cesta občinska. Moj odgovor »Ne vem« in smo pogledali – ne, ni občinska. Kaj pa zdaj? Ko mi prijazni uslužbenci vse razložijo, se pot šele začne ... Najprej do vsakega lastnika zemljišč (vsi ne stanujejo v naši ulici), potem še do vsakega soseda, ki se nahaja na tej relaciji »odcep Belec«. Pogovori, vprašanja, ali se strinjajo, da damo vsak en del parcele brezplačno v last

občini kot javno dobro, oni pa poskrbijo, da za to dobimo asfaltno prevleko brezplačno. Lastniki in sosede, ki jim ni para, se strinjajo, le tu pa tam kakšno podvprašanje, potem pa »Ni problema!« in potem nazaj na Občino Hoče-Slivnica po papirje, ki jih ni malo – in še enkrat isti krog, saj je treba vse podpisati, ker brez tega ne gre. In res, ni bilo problema.

Po predaji podpisanih papirjev pa je delo v svoje roke prevzela občina. Tu in tam je bilo treba še odgovoriti na kakšno vprašanje – odmera zemljišč, vpis v zemljiško knjigo – vse so uredili neutrudni uslužbenci z županom Jožetom Merkušem na čelu. Moram povedati, da je pot dolga, prej ko se obrnejo vsi papirji na uradih, mine precej

časa, približno dve leti, potem še občinski proračun, vrstni red – in v treh letih smo bili na vrsti tudi mi. Konec maja 2011, neznan avto. »Prinesel sem obvestilo (Komunala Slovenske gorice), da se bo začela urejati cesta za asfaltiranje ...« »Ne morem verjeti,« mu odgovorim. Presenečeni so bili tudi sosede, da je že tako daleč. In čez dva dni so prišli s stroji in uredilo se je, v redu narejeno, vsi smo zadovoljni. Sledilo je le še odprtje 25. 6. 2011 in svečana predaja ceste, da naj dobro služi svojemu namenu. Moram dodati še to, da so stekle tudi druge akcije, kot so ulična razsvetljava, pobiranje smeti do hiš (prej smo morali voziti smeti do glavne ceste), saj je sedaj

cesta občinska in urejena. Z vztrajnostjo, dogovori in prijaznostjo ljudi se je vse uredilo. Imam še nekaj zamisli, kot je prometna signalizacija, regulacija potoka ... Mislím, da bomo tudi za to našli skupni jezik. Zato še enkrat hvala vsem lastnikom zemljišč: Kop, Dovnik, Kop, Kop, Leitinger, Belec, st., Belec, ml., Rambaher, Černe, Jesenovec, Kresnik, Domadenik; občinskim delavcem in ostalim, ki so kakorkoli pripomogli pri uresničevanju teh projektov. Še enkrat najlepša hvala, da ste verjeli v to. HVALA!

Niko Belec,
Hočko Pohorje

SKRB ZA OTROKE S FIGO V ŽEPU

V zadnjih dneh, tednih se je kot strela z jasnega »rodila« Ljudska iniciativa Hoče-Slivnica (v nadaljevanju iniciativa), katere predstavnik(i) želijo preprečiti gradnjo nove športne dvorane oziroma nove telovadnice pri OŠ Dušana Flisa Hoče. Naša občina se že dolgo bori za tisto, kar ji pripada – športno dvorano, ki bo v prvi vrsti šolska telovadnica (od 8. pa tja do 16. ure), kjer bo potekal pedagoški proces športne vzgoje. V drugi vrsti, torej po 16.00, pa bo športna dvorana namenjena športnim društvom, kulturno-umetniškim društvom, društvom upokojencev ter drugim rekreativcem v občini. Omenjena iniciativa zbira podpise, da bi preprečila dovozno pot do gradbišča – posledično gradnjo dvorane, ki je južno od šole, pod pretvezo zaščite otrok.

Občina se je več kot dve leti borila za pridobitev gradbenega dovoljenja. Dve leti so posamezniki in skupine preko vseh možnih kanalov ter poznanstev preprečevali pridobitev gradbenega dovoljenja za izgradnjo dvorane. Občina je v mesecu juliju pridobila gradbeno dovoljenje, zoper katerega sta dva soseda vložila pritožbi na Ministrstvo za okolje in prostor (MOP). MOP je obravnaval pritožbe in jih zavrnil, občina je pričela z izgradnjo. Kot starša, občana, občinskega svetnika in športnika me moti, da nekdo zavaja občane in poskuša onemogočiti gradnjo dvorane. Dvorana se vendar gradi za naše otroke!

Rešitev iz trte zvita

Določeni posamezniki uspeha občine, uspeha vseh otrok ter ostalih, ki bodo telovadnico uporabljali, ne prenesejo, zato so sestavili iniciativo, da bi preprečili izgradnjo. Iniciativa je menda »za« dvorano, moti pa jih organizacija gradbišča. Bolj smiselno kot da mečejo polena pod noge izgradnji nove dvorane bi bilo, če bi iniciativa svojo energijo vložila v pridobitev in ureditev nove, ustrezne dovozne poti. Po zasebnih zemljiščih ni enostavno pridobiti soglasja za uporabo, pa tudi ustrezno odškodnino je potrebno plačati. Obe predlagani rešitvi ureditev nove dovozne poti na gradbišče sta iz trte zviti in podani s figo v žepu. Iniciativa med drugim

predlaga, da bi do gradbišča dostopali z vzhodne strani, preko zemljišča, katerega lastnik se je zaradi izdanega gradbenega dovoljenja pritožil na MOP. Mislite torej, da bo tisti, ki je proti izgradnji dvorane v mesecu juliju, jeseni spremenil mnenje in celo dovolil gradbiščni dovoz po svoji zemlji?

Drug predlog dovoza na gradbišče je bil z zahodne strani, preko parcele, kjer lastnik ni soglašal z izvedbo kabliranja srednjenačestnega elektroenergetskega voda (položitev kabla iz drogov v zemljo) in ni podal služnosti za izvedbo. Tako je občina morala narediti »ovinek« mimo športnih igrišč (tenis, odbojka na mivki in balinišče), da je prišla do občinske zemlje. Srednjenačestni kablovod je potekal po drogovih, za namen izvedbe dvorane, ga je bilo potrebno »položiti« v zemljo. Če lastniki niso dovolili niti tega, so verjetno tudi proti dovozni poti po svojih zemljiščih.

152 je več kot 29

Iniciativa očita, da bo v okolici osnovne šole premalo parkirnih mest in starši ne bodo mogli pripeljati malčkov v vrtec ter otrok v šolo. Obstoječa osnovna šola ima 411 učencev in 29 obstoječih parkirnih mest. Po normativih (Tehnični normativi za projektiranje in opremo mestnih prometnih površin) za potrebe šole potrebujemo 14 parkirišč. Obstoječi vrtec v Hočah ima svoja parkirišča na vzhodni strani objekta, kot je razvidno iz gradbenega dovoljenja, v katera občina pri izgradnji dvorane ne posega.

Glede na prostorske možnosti bo ob Šolsko ulico in

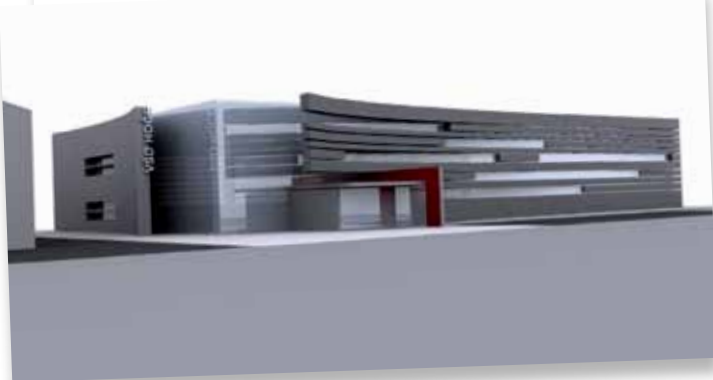

v okolico novozgrajene dvorane in šole umeščenih 123 parkirnih mest. Iz tabele števila parkirnih mest je razvidno, da bo šola z izgradnjo dvorane le pridobila, saj bo v dopoldanskem času (vse tja do 16. ure) na voljo dodatnih 123 parkiriščih, kjer bodo lahko svoje jeklene konjičke parkirali zaposleni v šoli in vrtcu ter seveda tudi starši. Govoriti, da starši ne bodo imeli možnosti parkirati, je sprenevedanje ali nepoznavanje situacije. Seveda bo dvorana namenjena tudi športnim in drugim prireditvam v občini, a se bodo te prireditve izvajale izven pedagoškega procesa in uporabnikom šole ne bodo odvzemala prostora na parkiriščih.

ŠTEVILO PAKIRNIH MEST (brez vrtca)	
opis	št. parkirišč
1. novozgrajena parkirišča	123
2. obstoječa parkirišča pri šoli	29
SKUPAJ PARKIRIŠČ	152

Prijaznejše za otroke

Iniciativa prav tako navaja, da bo za potrebe dvorane zgrajena dvopasovna obvoznica okoli šole. Potrebno je povedati, da bo zgrajen dovoz do športne dvorane in parkirišč in nobene dvopasovne obvoznice. Je pa jasno, da je med parkirišči v skladu z normativi in pravilniki potrebno zagotoviti manipulativne površine, ki so del parkirišč in predstavljajo mirujoči promet. Nikakor pa te površine ne bodo dvopasovna obvoznica. Predvidena omejitev

hitrosti vozil je 10 km/h. Ob dovozu do dvorane bo zgrajen tudi pločnik, ki bo ločeval šolo od bodočega parkirišča in dovozne poti. Tako da govoriti o dvopasovnici, ki teče tik ob glavnem vhodu, je ponovno grobo zavajanje. Še večje prirejanje resnice je, da je glavni vhod šole od dovoza oddaljen za dolžino parkirnega

prostora (po standardu 5 metrov za osebna vozila). V kolikor je iniciativa (ali tisti, ki so jo sestavili) mislila dolžino parkirnega prostora za avtobus, pa se opravičujem vnaprej. Vhod je od pločnika oddaljen 10 metrov. Pločnik je širok okoli 2 metra,

še nato je dovozna pot, ki je od vhoda oddaljena nekaj manj kot 12 metrov. Nova rešitev je vendar prijaznejša za otroke, saj ne bodo več stopali na Šolsko ulico kot sedaj, ampak na pločnik, ki je povezan s pločnikom na Pohorski cesti.

Tudi navedba, da naj bi se roketno igrišče pri šoli prelevilo v parkirišča, je zrasla v domišljiji posameznikov, ki bi radi na vse pretege ustavili gradnjo dvorane.

Šola je »za«

Očitki, da s projektom ni soglašal Svet OŠ Dušana Flisa in Svet staršev, ne vzdržijo. Ravno nasprotno, saj so vodstvo šole in športni pedagogi podali pripombe in mnenje na idejno zasnovo, ki jih je občina tudi upoštevala. Prav tako Svet OŠ Dušana Flisa in Svet staršev obravnaval očitke iniciative in ugotovitve so bile, da je za varnost otrok zadostno poskrbljeno.

Iniciativa meni, da Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu ni dal soglasja k prometni ureditvi. Promet za pešce se bo izboljšal, saj bo pločnik vodil do vhoda za razredno stopnjo in predmetno stopnjo, zjutraj ne bo parkiranja povsod in povprek ter posledično nepreglednosti.

Dvorana za prihodnost

Analiza stanja in potreb po športnih površinah je pokazala, da v Občini Hoče-Slivnica primanjkuje notranjih športnih površin in da v občini ni primerne športnega objekta za izvajanje različnih oblik športa, še posebej za športno vzgojo v osnovni šoli. V skladu z normativi Ministrstva za šolstvo in šport in Navodili za graditev osnovnih šol v Republiki Sloveniji (ki sicer ni zakonodajni akt) je obstoječa telovadnica iz leta 1976 premajhna za izvajanje športne vzgoje.

Osnovna šola Hoče ima v matični šoli 411 učencev, podružnično šolo pa obiskuje 53 učencev, ki tudi uporabljajo pokrite športne površine v OŠ Hoče. Torej imamo skupno 464 učencev. V projekcijah za naslednja leta in glede na dejstvo, da je občina v preteklih 6 letih izgradila 7 novih oddelkov v vrtcih in še vedno ni dovolj prostora za vse vpisane otroke in da se načrtuje dozidava OŠ Hoče zaradi povečanja števila otrok, je večnamenska športna dvorana zasnovana tako, da bo ustrezna tudi čez 2 leti in tudi v prihodnosti, ko se bo število otrok nedvomno povečevalo. To je lepo razvidno tudi iz tabele projekcije števila otrok v osnovni šoli v Hočah. Spodaj je izračun iz Navodil za graditev osnovnih šol v Republiki Sloveniji (str. 62) in ugotovljeno je, da OŠ Hoče potrebuje 2,8 vadbenih prostorov (velikost košarkaškega igrišča) za vseh 463 učencev. V prihodnjih letih, pa bo glede na spodnjo tabelo o številu otrok v prihodnosti (podatki pridobljeni s strani občine) zahteva za vadbene prostore zrasla čez 3 vadbene prostore.

PROJEKCIJA ŠT. UČENCEV OŠ DUŠANA FLISA PO LETIH							
LETO	2010/2011	2011/2012	2012/2013	2013/2014	2014/2015	2015/2016	
Reka- št. otrok	52	52	53	51	64	70	
Hoče- št. otrok	411	406	436	453	477	487	
SKUPAJ	463	458	489	504	541	557	

Danes se športna vzgoja izvaja v »stari« telovadnici, ki nikakor ne zadošča vsem otrokom šole v Hočah, kaj šele podružnični šoli v Reki. O uporabi telovadnice otrok iz vrtca pa raje ne bom govoril. Kršenje Konvencije o otrokovih pravicah ni izgradnja dvorane, kot navaja

inicijativa, ampak vsako dejanje, ki izgradnjo zavlačuje. Zato ob tej priložnosti pozivam iniciativo: ne vzemite otrokom možnosti izvedbe športne vzgoje, kot jo imajo njihovi vrstniki v Sloveniji!

Obenem pa bi povedal, da se je tudi rogoški vrtec zgradil tako, da je izvajalec uporabljal isto dostavno pot kot uporabniki vrtca! Glede na dejstvo, da iniciativa ni reagirala takrat, se sprašujem, s kakšnim pravim namenom deluje danes in kdo vse je v ozadju iniciative. Upam, da se bodo akterji razkrili, pa naj potem starši in občani odločijo, komu bodo verjeli.

Marko Soršak,
svetnik SMS – ZELENI EVROPE

ODGOVOR POBUDNIKOM LJUDSKE INCIATIVE

Dopis Ljudske iniciative smo obravnavali na seji Sveta zavoda dne 29. 10. 2011 in na Svetu staršev 28. 9. 2011.

Vse člane Sveta zavoda in Sveta staršev sem seznanil z aktivnostmi šole in občine za varnost učencev v preteklih letih in aktivnostmi in planom za naslednje šolsko leto. Vse dosedanje aktivnosti so prispevale, da so otroci na šolskem dvorišču varni in da ne prihaja do nesreč. V preteklih letih smo realizirali naslednje aktivnosti za varnost otrok:

- šolski prevozi učencev so urejeni tako, da učence pripeljejo do šolskega vhoda 1 in jih od tukaj tudi odpeljejo;
- vsi učenci, ki imajo nevarno pot do šole, imajo organiziran prevoz v šolo;
- uredili smo talne oznake, ki učencem kažejo varno pot v šolo in iz šole;
- uredili smo krožni promet pred šolo in povečali pretočnost avtomobilov, ko starši pripeljejo svoje otroke v šolo;
- razširili smo dovozno pot do šole z asfaltno prevleko;
- postavljena je bila ograja med cesto in igriščem;
- učence vsako leto seznanimo z varno potjo v šolo;
- za učence prvih razredov policija pripravi predavanja o varnosti v prometu;
- za učence 4. r. organiziramo izobraževanje varna vožnja;
- za učence 5. r. izvedemo kolesarski tečaj in praktični preizkus varne vožnje;
- izdelana je karta varne poti v šolo.

Starši učencev naše šole se niso nikoli pritoževali nad varnostjo učencev, zato te tematike nismo nikoli imeli posebej na dnevnem redu. Celo Ljudska iniciativa do 22. 9. 2011 ni imela nobenih pripomb in pobud za varnost učencev. Člani Sveta staršev, Sveta zavoda in vodstvo šole niso nikoli dobili pripomb ali sugestij, da naj poskrbimo za večjo varnost učencev. Zato ni bilo potrebe, saj je bilo s strani šole in občine vedno vse narejeno samoiniciativno, da bi bili učenci varni v šoli, na poti v šolo in na šolskem dvorišču. Vse poti, ki vodijo v šolo in iz šole, so jasno označene in za učence varne. Problemi, ki jih opisuje Ljudska iniciativa, izhajajo iz nepoznavanja rešitev ureditve okolice. Z izgradnjo dvorane bomo otrokom omogočili kvalitetnejši pouk in izrabo prostega časa.

Avtomobilskega prometa na južnem delu šole ne bo, ker bo to samo dovozna pot do dvorane, ki jo bodo koristili zunanji obiskovalci v času, ko jo bodo učenci že zapustili. Nam ni znano, da bi se naj na tej poti odvijal promet.

Učenci na cesto ne bodo stopali iz vhoda v šolo. Stopnišča, ki vodi na južno pot šole, učenci že sedaj niso uporabljali. Z izgradnjo avle se bo pot do cestišča popolnoma blokirala. Svet staršev je bil večkrat seznanjen z željo po pridobitvi nove telovadnice. Akcija za pridobitev nove dvorane poteka že vsaj 8 let in verjetno ni krajana, ki za to akcijo ne bi vedel. Bojazen, da bo okoli šole promet in hrup, je odveč. Saj je to le dovozna pot do šole. Tudi pred šolo je vsak dan približno 300 avtomobilov, ki otroke pripeljejo in nato odpeljejo. V času pouka ni pred šolo nobenega prometa in hrupa, ki bi motil pouk. V LDN šole, ki ga obravnava Svet zavoda in Svet staršev, je vedno posebno poglavje Prometno varnostni načrt.

Z vsemi zgoraj navedenimi dejstvi sem seznanil Svet staršev 28. 8. 2011 in Svet zavoda 29. 9. 2011. Starši so izrazili zaupanje do ureditve varnosti otrok in podpirajo odločitev vodstva šole.

Vsem zainteresiranim prebivalcem Občine Hoče-Slivnica je bil načrt in prostorska ureditev zaradi izgradnje nove športne dvorane predstavljen. Kolikor vem, ni bilo pripomb in pritožb, ki bi omenjala problematiko, ki jo omenja Ljudska iniciativa. Izgradnja šolske telovadnice je bila v razvojnem načrtu šole z nastopom mojega mandata.

Bojan Struger,
ravnatelj OŠ Dušana Flisa Hoče

SVEČANA PODELITEV EKO ZASTAV NA BRDU PRI KRANJU

V sklopu mednarodne konference koordinatorjev Ekošol je v sredo, 5. oktobra 2011, na Brdu pri Kranju potekala svečana podelitev ekozastav. Na seznamu dobitnikov smo bili tudi mi, OŠ Franca Lešnika - Vuka, ki smo se skozi dveletno delovanje trudili in si prizadevali za širitev okoljskega ozaveščanja. Eko zastava je priznanje in nagrada za naše delo, s katerim bomo prav tako vneto kot doslej, nadaljevali tudi v prihodnje. Na slavnostni prireditvi na Brdu pri Kranju nas je s svojo prisotnostjo počastil župan Jože Merkuš.

Koordinatorica OŠ FLV *Romana Rojko*
Foto *Silva Božnik*

ZAČETEK GRADNJE ŠOLSKE TELOVADNICE IN ŠPORTNE DVORANE

Osrednji dogodek v okviru programske bogatega praznovanja občinskega praznika naše občine je položitev temeljnega kamna za šolsko telovadnico in športno dvorano pri Osnovni šoli Dušana Flisa Hoče.

Začetek gradnje je pomemben iz več razlogov:

Najpomembnejše je, da bodo izgradnjo tega objekta osnovni šoli v največji meri zagotovljeni primerni pogoji za izvajanje športne vzgoje, to je pomembne sestavine obveznega vzgojno-izobraževalnega programa, za rekreativne športne dejavnosti in druge dejavnosti šolarjev, za katere je potreben takšen prostor. S tem bo tudi v največji meri uresničena skrb za kakovostno športno vzgojo in za zdrav telesni razvoj otrok v času obveznega vzgojno-izobraževalnega programa in drugih aktivnosti, ki sodijo v njegov širši okvir in jih izvajajo v šolskih prostorih.

Gotovo bo telovadnica in športna dvorana šoli veliko več kot samo prostor za izvajanje športne vzgoje in drugih športnih dejavnosti. Obogatila bo celoten notranji šolski prostor in pomembno vplivala na celotno življenje in delo učencev v šoli.

O tem naj razmislijo občani, ki so pod pretvezo pravic otrok do zdravega telesnega razvoja ves čas doslej iskali razloge, s katerimi bi preprečili izgradnjo šolske telovadnice in športne dvorane in še iščejo možnosti za zaustavitev ali vsaj upočasnitev gradnje. Pri tem se brez vsakršnega premisleka sklicujejo na pravice otrok. Svoj ozki interes in nečimrno kljubovanje skrivajo za svojim velikim »posluhom« za otroke, in širijo svoje prepričanje, da je za otroke »bolje, da tekajo zunaj kot pa v telovadnici«.

Na takšna in podobna gledanja je potrebno zelo jasno odgovoriti, da je otrokom potrebno zagotoviti oboje: gibanje zunaj in kakovostno športno vzgojo, za katero je nujno potreben ustrezen prostor, to je telovadnica. Obstoječa (sedanja) telovadnica ne zagotavlja ustreznih potrebnih pogojev za kakovostno izvajanje celotne športne vzgoje po obveznem vzgojno-izobraževalnem programu osnovne

šole. Z začetkom gradnje nove telovadnice se krepi, širi in pogloblja resnična skrb za kakovostno športno vzgojo in zdrav telesni in celovit razvoj osnovnošolskih otrok. Nova telovadnica bo mnogim prihodnjim mladim rodovom otrok in mladine zagotavljala pogoje za uresničevanje njihove temeljne pravice – celostni in zdrav telesni in duševni razvoj.

Športna dvorana bo velika pridobitev za športnike in rekreativce. V naši občini je blizu tisoč športnikov. Mnogi, posamezniki in moštva, zlasti v zimskem času in tudi v ostalih letnih časih, ko zaradi vremena ne morejo vaditi ali tekmovali zunaj, nujno potrebujejo ustrežno športno dvorano. Do sedaj so mnogi trenirali in tekmovali v športnih dvoranah v Račah, Framu, Miklavžu in v Mariboru. To je športno dejavnost močno oteževalo in tudi finančno obremenjevalo. Nova športna dvorana bo zelo pomemben prispevek in velika spodbuda za nadaljnji razvoj športnih dejavnosti otrok, mladine in starejših občanov naše občine. V novem objektu bodo tudi prostori za rekreativne dejavnosti. Tako s postavitvijo temeljnega kamna in z izgradnjo dvorane po besedah župana občine »postavljamo nov mejnik v športu – športnikom Občine Hoče-Slivnica pa bomo s tem omogočili kvalitetno vadbo in igranje tekem pred domačim občinstvom in v domači športni dvorani«. S tem bo športno dogajanje dostopnejše tudi občanom nešportnikom in bo gotovo obogatilo tudi rekreativno, kulturno in družabno življenje v naši občini.

Pomembno je, da izgradnjo telovadnice – športne dvorane financira občina. Tako bo objekt last občine in bo namenjen vzgojno-izobraževalni dejavnosti osnovne šole in športnim dejavnostim občanov, ki bodo svoje športne aktivnosti izvajali v okviru športnih društev oz. organizacij. Bo v funkciji zadovoljevanja potreb in interesov občanov. V primeru, da bi dvorano investirali zasebniki, za kar so si nekateri občani prizadevali, bi dvorana bila v pridobitni funkciji lastnikov kapitala. Iz tega bi lahko izhajale mnoge težave, ovire pri

uresničevanju glavnega namena dvorane – zagotavljanje pogojev za kakovostno obvezno športno vzgojo osnovnošolskih otrok in razvoj športnih dejavnost občanov. Zato gre zahvala županu Jožefu Merkušu in vsem, ki so vztrajali na zahtevni poti in premagovali mnoge napore, mnoge ovire za sprejem odločitve o gradnji dvorane, ki bo v občinski (družbeni) lasti in bo tako v največji meri tudi v temeljni funkciji – v funkciji športne vzgoje in športa. Potreben je bil in je še vedno potreben pogum za sprejem finančnega bremena, ki je za proračun občine res dokaj težko. Vendar je

to vlaganje v vzgojo in izobraževanje in v razvoj kakovosti življenja sedanjih in mnogih prihodnjih rodov naše občine. Zato pa si je vredno naložiti breme, čeprav bo kakšno leto tudi malo bolj pritiskalo na »ramena« občine. Prepričan sem, da je ne bo upognilo, ampak spodbudilo nov polet, saj nastaja objekt, ki bo mnogim generacijam zagotavljal prostorske pogoje za razvoj »zdravega duha v zdravem telesu«.

Dr. Martin Kramar

S PRVIMI KORAKI VESELO V NOVO ŠOLSKO LETO

Letošnja jesen je v vrtcu SONČEK v Rogozi posebej lepa in doživeta. Prvega septembra 2011 smo na stežaj odprli vrata 90 otrokom kar v petih oddelkih. Oddelki se imenujejo: COFKI, MEHURČKI, NAVIHANCI, RAZISKOVALCI IN USTVARJALCI. Poimenovali smo jih skupaj z otroki, malo pa so nam na uho prišepnili tudi starši. Pri imenovanju skupin smo upoštevali razvojne značilnosti otrok v posameznih predšolskih obdobjih. V vrtcu smo letos zaposlili več novih vzgojiteljic, pomočnic vzgojiteljic, kuharico in snažilko. Zaposleni in otroci se dobro počutimo in že z veseljem skupaj kujemo prve tematske sklope, načrte in projekte. Veselimo se prvega srečanja s starši, ki bo ob tednu otroka v obliki praznika jeseni. Takrat bomo videli, kako veliko nas je naenkrat v tej naši SONČKOVI družini. Dragi krajanje in spoštovani občani, pošiljamo vam nekaj prvih utrinkov iz življenja naših malčkov v vrtcu SONČEK.

Zapisala vzgojiteljica *Marjana Štangler*
Fotografije *Nikolina, Aleksandra, Anita in Ksenija*

NOVICE IZ VRTCA SONČEK IN SKUPINE USTVARJALCEV

V skupini ustvarjalcev so otroci stari od 5 do 6 let, nekaj otrok je letos prvič prestopilo prag vrtca Sonček. Večina otrok pa je v vrtcu že več let in prav ti so lansko šolsko leto z velikim veseljem in navdušenjem opazovali gradnjo novega vrtca in se veselili vsakega novega stroja na gradbišču.

Prvega septembra so tako v novi vrtec stopili še bolj ponosno. Kaj jim je v novem vrtcu najbolj všeč, so povedali kar sami. Katja je dejala: »Najboljši so novi ležalniki.« Meni so najbolj všeč nove igrače,« sta dejala Špela in Patrik. »V novem vrtcu je najboljša telovadnica, kjer je plezalna stena, po kateri plezamo,« je hitro dodala Adriana. Tjaši je najbolj všeč terasa, na kateri se večkrat razgibamo, Neja pa ima najraje kotiček dom, kjer lahko kuha. »Jaz se najraje igram z avtocesto,« se je hitro pohvalil Tilen. Lara in Vanessa pravita, da je v vrtcu najbolje, ko rišeta, barvata in slikata. Aljaž je rekel: »V vrtcu so najboljše lesene igrače.« Julija mu je pritrdila, da so zanjo najboljši klovni, Galu pa so najbolj všeč lesene skakajoče žabe. Predvsem fantje so se razveselili igrišča. »Najboljši na igrišču je koš za košarko,« je rekel Taj. Anja je dejala: »Jaz sem najraje

na vrtiljaku.« »Meni pa je najbolj všeč tunel, kjer se lahko v miru pogovarjamo in skrijemo,« je rekel Patrick. Jan, Žan Luka in Tadej se niso pustili in so dejali: »Tobogan je najboljši.«

Vesela sem, da je vsak otrok našel nekaj, kar je njemu najbolj všeč in da to veselje nad tem deli s prijatelji in vzgojiteljicami, ki z veseljem občudujemo NASMEJANE OBRAZE, KI KOMAJ ČAKAJO NOVIH DOGODIVŠČIN.

Zapisala vzgojiteljica *Nikolina Lonec*
Foto *Anita Metličar*

VARSTVO OTROK RAČKA

S 1. 10. 2010 smo na Prisojni ulici 8 Hoče odprli zasebno varstvo otrok Račka. Kljub veliki časovni stiski ter vsem ostalim težavam, s katerimi smo se srečevali, nam je uspelo z otvoritvijo na predvideni datum. Prostori so namenjeni izključno varovanju otrok in temu primerno tudi opremljeni. Otrokom nudijo nemoten, udoben ter varen razvoj v času, ki ga preživijo pri nas. Prav tako je zagotovljen prostor za igro zunaj, ki ga s pridom izkoriščamo.

V preteklem šolskem letu je v naših prostorih mesto našlo kar nekaj vaših malčkov. Skupaj smo preživeli krasno leto, za kar se zahvaljujem tudi vsem staršem, ki so nam izkazali zaupanje ter tako potrdili, da smo na pravi poti.

Na tem mestu bi se zahvalila tudi občini za vso pomoč in podporo od začetne ideje pa vse do danes.

Tako kot do zdaj vam nudimo redno, dnevno ter urno varstvo otrok. Varstvo poteka v majhnih skupinah, kar omogoča bolj individualen pristop do otrok.

V počitniškem času vam nudimo ustvarjalno počitniško varstvo za osnovnošolske otroke do 11 let. Tako da ste lahko brez skrbi, kaj počne vaš otrok, ko ste odsotni.

V popoldanskem času ter ob sobotah vam pripravimo zabavo ob rojstnem dnevu vašega otroka. Zabave so lahko

tematske (indijanci, gusarji, pika nogavička, nodi, hello kitty ...), ustvarjalne ali se prilagodimo vašim željam.

Prav tako smo v popoldanskem času pripravili delavnice tujega jezika za otroke med 4 in 10 letom ter gibalno-plesne delavnice za otroke med 2 in 5 letom. Prijave na delavnice zbiramo do oktobra.

To je kratka predstavitev dogajanja pri nas. Za več informacij smo vam na voljo na številki 051/320-190 ali mailu: varstvo.racka@gmail.com.

Veseli bomo vašega obiska in se maksimalno potrudili zadovoljiti želje ter potrebe vašega malčka in vas.

Barbara Kalenič, vodja Varstva Račka

BILI SMO NA PIKINEM FESTIVALU

Vsako drugo leto se odločimo, da bomo obiskali Pikin festival v Velenju. Tega dne se otroci izredno veselijo, saj junakinja Pika Nogavička še vedno zavzema pomembno mesto v otroški domišljiji. Kar nekaj otrok (seveda deklic) se je obleklo v Piko in s tem je bil že naš začetek dneva pravljično obarvan. Piko na i temu dopoldnevu pa je dodala naša prijazna vodička Pika Natalija, ki nas je ves dopoldan spremljala in skrbela za naše prijetno počutje.

Letos smo učiteljice prvih razredov z velikim številom učencev v vsakem oddelku in kar malo nas je bilo strah, kako se bo odvijal ta dan. Toda zaman. Učenci so ves čas doživljali nekaj novega in bili aktivni, zato ni bilo priložnosti oz. časa za norčave podvige. Ogledali smo si lutkovno igrico Snežinka in Rožica ter se udeležili Pikinih delavnic. Vsak učenec je imel možnost videti ter izdelati kar nekaj zanimivih izdelkov. Pripravljenosti za delo in želja je bilo še veliko, a žal je bil naš čas odmerjen in za vse nekoliko prekratek. Povratek v šolo je bil vesel in poln prijetnih vtisov.

Ljubica Inkret, Lidija Šoštaric, Vlasta Smrdel

BAUHAUS NATEČAJ

Verjetno se že ve, da je podružnična šola Reka-Pohorje sodelovala v natečaju in si priborila nagrado v vrednosti 5000 EUR.

V natečaju so si učenci 5. c razreda drznili sanjati o preurejenosti našega podstrešja, kako lepo bi bilo, če bi prostor za odlaganje prahu in krame preuredili v računalnico, knjižnico, v učne kotičke ... Morda vsaj en del podstrešja?

Čeprav ti otroci letos nadaljujejo šolanje v Hočah, so

ponosni na svoj uspeh, mi pa smo ponosni nanje. Z veseljem nas bodo kdaj pa kdaj obiskali in se spomnili svojih prvih šolskih let.

Silvija Tkalec

OŠ DUŠANA FLISA TRIKRAT V FINALU V LETU 2011

Odbojkarjem in odbojkaricam OŠ Hoče je leto 2011 zaznamovala trikratna uvrstitev v finale državnega prvenstva v odbojki. Sodelovanje športnih pedagogov, ki skrbita za promocijo športa in novačenje novih otrok na šoli, s kluboma OK Hoče in OK Formis je zelo dobro, zato je bilo le vprašanje časa, kdaj se bo to začelo kazati v odličnih rezultatih.

Starejši dečki (Marino Varga, Uroš Planinšič, Jure Konjčiček, Vito Siničič, Blaž Polanec, Timi Franc, Gal Kranjc, Matjaž Lobnik, Žan Berglez, Jan Kotnik in Gregor Colnarič) so se po letu 2005, ko so zasedli 4. mesto, 13. 4. 2011 spet uvrstili v finale državnega prvenstva in v Kanalu zasedli odlično 3. mesto.

V tekmovanju ŠKL odbojka, kjer tekmuje tretje leto, so se 19. 4. 2011 dečki skupaj z dekleti (Kaja Kranjc, Petra Fuchs, Saša Kupčič, Nina Murks, Katarina Novak, Eva Primec, Mija Primec, Ana Kristina Šalinovič, Špela Belec, Tia Zagernik, Urška Špela Pregl) uvrstili v finale ŠKL tekmovanja in s podporo staršev in hoških navijačev s tribun dosegli 2. mesto v Hali Tivoli.

Na tekmovanju odbojke na mivki so se po letu 2008, ko so bili tretji, 29. 9. 2011 Uroš Planinšič, Žan Berglez, Rok Zidar, Blaž Polanec, Gregor Colnarič, Timi Roškar uvrstili na finale odbojke na mivki in zasedli 2. mesto ter s tem zaključili najuspešnejše šolsko leto v odbojgarskih tekmovanjih do sedaj.

Na šoli se zavedamo, da brez podpore staršev, učiteljev, lokalne skupnosti in trenerjev takih rezultatov ne bi bilo mogoče doseči in se polni pričakovanj ob graditvi nove športne dvorane ob šoli veselimo naslednjih uspehov naših učencev in učenk.

Boštjan Koren

VARNOST JE NAJPREJ

Ob začetku šolskega leta je za tiste učence, ki vstopajo prvič na šolske poti, skrb v prometu izredno pomembna.

Ozaveščanja o varnosti in nevarnosti v prometu pa ni nikoli dovolj. Tega se dobro zavedamo vsi: učitelji, starši, pa tudi policisti, ki nas redno obiskujejo. Policist Borut že vsa leta prihaja na šolo in se z učenci pogovarja o varnem vključevanju v promet. Ko skupaj odidejo po naselju, pa tudi v praksi utrdijo že naučeno znanje.

V minulem šolskem letu nas je obiskal gospod Boris in v okviru projekta Goodyear, ambasador varnosti, so otrokom preko pravljice približali spoznanje o tem, kako pomembno je v prometu biti viden. Zato so vsem učencem podarili varnostne odsevne brezrokavnike.

S predsednikom občinskega sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, gospodom Rajkom, se dogovarjamo tudi o tem, kako za naše učence najbolj varno urediti prometni režim v okolici podružnične šole.

Silvija Tkalec,
mentorica

DOSEŽEK V ISTANBULU

Kot so že zahtevala pravila na Slovenskem državnem tekmovanju RoboCup Rescue B Junior, da je potrebno izdelati robota, ki rešuje žrtve, sva **Bojan Potočnik in Tadej Tofant** po svojih idejah in zamislih izdelala robota, s katerim sva na tem tekmovanju zasedla drugo mesto.

Robot Rešuje žrtve iz »ruševin«, kjer se nahajajo ponesrečenci. V ta namen je na tekmovanju pripravljen labirint z različnimi stopnjami težavnosti. S pomočjo GPS senzorja, kompas senzorja, žiroskopa ter pospeška-metra, se robot popolnoma samostojno orientira po prostoru. Njegova naloga je, da pregleda hodnike ter prostore v določeni stavbi ali na območju (na tekmovanju je to kompleksni labirint s slepimi hodniki, odprtimi avlami ter nastavljenimi ovirami na poti) in s temperaturnimi senzori ves čas spremlja temperaturo v okolici. Ko zazna povišano temperaturo oz. temperaturo človeka, preko brezžične Bluetooth povezave pošlje na računalnik informacijo o temperaturi in lokaciji žrtve. Prav tako lahko s pomočjo premikajoče barvne mikrokamere brezžično opazujemo dogajanje okolice. Premikanje čez ovire mu omogočajo močni motorji in gosenice, na katere sta montirana tudi magnetna encorderja, ki mu omogočata določanje pozicije do enega milimetra natančno, dolgi čas obratovanja pa mu zagotavlja Lipo baterija. Po potrebi ga lahko krmilimo preko računalnika ali telefona s pomočjo ustrezne aplikacije.

Cilj tekmovanja je zgraditi reševalnega robota, ki bi ga lahko postavili v realno okolje in z njim odkrivali ponesrečence v ruševinah. Glavni namen je, da ne izpostavimo reševalca nevarnostim, ampak v porušeno ali zastrupljeno stavbo pošljemo skupino takih robotov, ki pregledajo celotno območje, zaznajo ponesrečence in posredujejo lokacijo teh reševalcem, nato pa se vrnejo na izhodiščno točko. S tem je reševanje hitrejšo, učinkovitejšo in manj nevarno za reševalce.

Drugo mesto na državnem tekmovanju nama je omogočilo udeležbo na svetovnem tekmovanju RoboCup Rescue B Junior 2011 v Istanbulu v Turčiji. Takoj sva začela razvijati novo, izboljšano verzijo robota, za kar sva potrebovala približno pol leta. Ker je nakup sestavnih komponent pogojen z denarjem, sva istočasno iskala tudi sponzorje, ki so naju pri razvoju robota denarno in /ali materialno podpirali. Tukaj se morava zahvaliti tudi Občini Hoče-Slivnica, ki nama je s svojo donacijo omogočila nabavo ključnih komponent.

Tekmovanje v Istanbulu je skupaj trajalo pet dni. Prvi dan za trening in trije dnevi tekmovalnih voženj (po dve na dan) ter dan za SuperTeam tekmovanje, kjer sva v sodelovanju s Slovaki dosegla tretje mesto. V tekmovanju posameznih ekip sva prvo mesto zgrešila le za pičlih 30 točk, tretjeuvrščena portugalska ekipa pa je zaostajala za 280 točk.

Polna novega znanja, izkušenj ter zagnanosti se že pripravljava na svetovno tekmovanje RoboCup 2012 Mexico v Mehiki, za katero že razvijava novega robota z več in še boljšimi funkcijami. S pravšnjo mero optimizma sva namreč

prepričana, da bova letošnje taktično drugo mesto skupaj s pomočjo novih in že obstoječih sponzorjev ter robotom »nadgradila« na zmagovalno mesto.

Bojan Potočnik

UČNI ČEBELNJAK

V okviru projekta z naslovom »Ohranimo kranjsko čebelo« smo čebelarji Čebelarskega društva Rače 3. 6. 2011 s ponosom predali OŠ Slivnica učni čebelnjak. Učni čebelnjak za potrebe delovanja čebelarskega krožka je bil postavljen s sredstvi sponzorjev iz Sklada za ohranitev kranjske čebele in pa s sredstvi Čebelarske zveze Slovenije. Precej sredstev je prispevalo tudi Čebelarsko društvo Rače in pa Osnovna šola Slivnica.

Čebelnjak je že postavljen, ograjen in naseljen s čebelami. Čebelice pridno čuva 1,5 m visok leseni medved – delo umetnika g. Dobnika iz našega kraja. Zraven nastaja Cvetlični vrt, v katerem so že posajene medovite rastline, zdravilne rastline in nekatera zelišča. Čebelarji in upokojenci smo na vrtu opravili dela na terenu, posadili pa so otroci in učitelji iz šole.

Istočasno je na šoli začel delovati čebelarski krožek (2 skupini otrok) pod vodstvom mentorja in čebelarskega mojstra Ivana Bračka, s katerim prenašamo ljubezen do čebele na mlajši rod.

Na otvoritvi so se zbrali čebelarji Čebelarskega društva Rače, otroci, učitelji, ravnatelj OŠ Slivnica, predstavniki občine in krajevne skupnosti, DU Slivnica ter predstavniki sponzorjev in Čebelarske zveze Slovenije. Učni čebelnjak je tudi za nas krajane pomembna pridobitev, saj zraven izobraževalne funkcije tudi popestri lepo urejeno okolico. Združuje krajane vseh generacij, istočasno pa je to izziv ostalim vzgojno-izobraževalnim ustanovam in čebelarskim društvom. Zahvaljujemo se vsem, ki so nam pomagali: sponzorjem, ravnatelju šole, čebelarjem, županu Občine Hoče-Slivnica in upokojencem.

*Zvonko Pušnik,
tajnik ČD Rače*

MEDENI DAN IN PANJSKE KONČNICE

Učiteljice in učenci nižjih razredov OŠ Dušana Flisa Hoče in Podružnične šole Reka-Pohorje smo se z veseljem odzvali povabilu domačega čebelarskega društva na medeni dan. Tega dne so otroci v družbi čebelarjev preživeli nepozabne urice. Uživali so v dobro pripravljenih delavnicah, kjer so jih čebelarji seznanili s svojo dejavnostjo in zanimivostmi iz življenja čebel. V oglednem panju so lahko v živo opazovali čebele kranjske sivke – matico in delavke. Ogledali so si tudi kratek film, predvajan v mini kinu. Čebelarjeve oprave niso samo opazovali, temveč so jo tudi preizkusili – naredili so si čebelarske klobuke in rokavice. Nato so iz voska izdelali svečke in okraske. V jedilnem kotičku so se posladkali z medeno malico in medenim nektarjem. Svojo ustvarjalnost so izrazili pri slikanju panjskih končnic.

Otroci so panjske končnice naslikali s temperami in barvnimi svinčniki na leseno podlago. V svoje delo so vložili veliko truda, a so bili žal nekateri časovno omejeni. Kljub temu so nastale zanimive in lepe panjske končnice, ki so upodabljale čebelnjake, čebelarje, čebele

in čebelarsko pašo. Na zelo majhnem formatu so z veliko elementi prikazali pravo čebelarsko zgodbo. Pri ogledu panjskih končnic smo lahko začutili delo čebelarja in življenje čebel. Med 135 izdelki je bilo težko izbrati 15 najboljših. Pohvala vsem udeležencem likovne delavnice! Likovni izdelki bodo še nekaj časa na ogled v šolskih prostorih.

Najlepša hvala Čebelarskemu društvu Alojza Greifa Hoče in vsem, ki ste naše najmlajše popeljali v čarobni svet čebelic. Kdo ve, morda pa je med njimi kakšen bodoči čebelar?

*Besedilo in foto
Lidija Šošarič*

PROSLAVA OB 20-LETNICI SAMOSTOJNE SLOVENIJE

»Prav lep pozdrav vsem, ki ste si vzeli čas, da počastimo današnji dan,« nas je 25. 6. 2011 ob 11. uri na domačiji Jožeta Vernika v Hočah nagovorila napovedovalka Katja in nadaljevala:

»20 let! Kako lepa leta, polna optimizma in veselja do življenja. Tako bi vsaj moralo biti ... Tak optimizem mora ostati tudi v težjih časih – v našem življenju in v življenju države – zato moramo praznovati, se veseliti, upati ...

Slovenska zgodovina je dolga več kot tisočletje, toda o samostojni Sloveniji govorimo samo 20 let. Koliko napak in mladostnih neumnosti se je zgodilo v teh letih – in se še bo – to je pač pot demokracije, ki v svoji svobodni odprtosti marsikoga zanese. Vendar ob tem večina državljanov ostaja zvestih, v okviru svojih različnih prepričanj ostajajo narodno zavedni in vedo, kaj je treba ob pravem času storiti za svoj kraj, svoje okolje, svojo domovino ...«

S temi mislimi se je po odigrani Zdravljici, ki jo je izvedel trobilni duet Matjaž Kavčič in Renato Ribič, akademska glasbenika, profesorja glasbe, se je pričela naša občinska proslava, slovesnost ob 20-letnici samostojne Slovenije in odkritju spominske plošče.

Premalo vemo o vsem, kar se je v tej vojni za Slovenijo dogajalo, saj smo mnogi prvič slišali za skrivališče na Vernikovi domačiji. V vseh ključnih dogodkih v zgodovini Slovenije so se izkazali tudi pravi ljudje, ki so verjeli in zaupali, da je naš narod sposoben živeti svojo svobodo. Delovali so s svojimi idejami, vzpodbudnimi besedami in dejanji. Tudi v našem okolju smo se ob tej obletnici spomniti nekaterih ljudi, ki si za svoja dejanja zaslužijo priznanje. Takrat je bilo treba hitro in učinkovito ukrepati, saj je bila Jugoslovanska armada s svojim skladiščem na lokaciji sedanjega Botaničnega vrta za naše okolje še večja nevarnost.

Prav o tem nam je spregovoril slavnostni govornik, polkovnik Venčeslav Ogrinc, načelnik združenega sektorja za kadre v Generalštabu Slovenske vojske, ki je podelil priznanja sodelujočim članom takratne Teritorialne obrambe, ob zaključku slovesnosti pa je tudi odkril spominsko ploščo na domačiji.

Na slovesnosti, ki jo je skupaj z občinsko upravo pripravilo Katoliško društvo dr. Antona Murka, nam je spregovoril tudi župan Jože Merkuš, s pesmijo so nas spremljale Ljudske pevke Katoliškega društva in mešani pevski zbor KUD Hoče.

Naj zaključim z mislimi iz veznega besedila in pesmico, ki jo je povedala Zala:

»Ob današnji slovesnosti nam naj bo toplo ob misli, da v teh ključnih trenutkih Slovenci niso bili malenkostni, politično in idejno razdeljeni – ampak je vse prežemala ista misel: Sedaj gre zares, za našo Slovenijo! In še vedno gre! Kjer le znamo stopiti skupaj, sodelovati in presegati ozke strankarske in druge razlike, tam življenje dobiva krila, ljudje smo ustvarjalni in marsikaj storimo. Tudi čez kakšno poleno, ki ti ga kdo meče pod noge, se da stopiti, če veš, da delaš v dobro vseh, v dobro svoje domovine.

Dogodek, ki se je zapisal v zgodovino, bo odslej zapisan na

tej domačiji. Tako je treba lepe spomine vtisniti globoko v srce, da ostajajo opora za življenje. Domovini pa smo za njen jubilej zasadili tudi dve slovenski lipi: prva stoji na parkirišču pred občinsko zgradbo oz. našim Kulturnim domom – pred njim pa se že lepo bohota tista izpred dvajsetih let! Drugo lipo pa so posadili tukaj na Vernikovi domačiji, da bo skupaj s ploščo ostala za spomin in opomin!«

KAJ DOMOVINA JE?

Majhna sem še, jaz še ne vem,
kaj domovina je. Kje naj to zvem?
Ljubiti jo moram, mi praviite vsi –
a kje ima usta, kje ima oči?
Vse to mora imeti, saj rojstni dan slavi.
Videti jo hočem, objeti močno –
pokažite mi jo.
Pravijo, da je domovina
zemlja naša in rože na njej,
so polja, planine in sinje morje.
Domovina so pošteni in pridni ljudje ...
No, zdaj vem,
da vse to in še in še – moja domovina je.

Besedilo Majda Strašek Januš
Foto Borut Celan

20 LET MEŠANEGA PEVSKEGA ZBORA KUD HOČE

Člani mešanega pevskega zbora KUD Hoče so 20. obletnico svojega delovanja proslavili z organizacijo koncerta v tednu praznika Občine Hoče-Slivnica 17. septembra 2011 v Kulturnem domu Hoče. Na prireditvi so sodelovali tamburaši in Pohorski rogisti KUD Hoče ter pevska zbora vrtca in OŠ Dušana Flisa Hoče.

Koncert je lepo uspel, toplo so ga sprejeli številni poslušalci, ki so napolnili hoško dvorano. Zbor se je predstavil s pesmimi iz svojega bogatega repertoarja. Da bi obudili spomin na zgodovino nastajanja zbora, so nam zapeli tudi moški in ženski del zbora.

Zvesti spremljevalci zbora, ki spremljajo njegove nastope, so pesmi že slišali. Ob jubileju smo posneli pesmi za zgoščenko, tako da nas lahko poslušate tudi doma; zgoščenske so lahko kupili obiskovalci koncerta, lahko pa jih dobite tudi v klubskih prostorih v času pevskih vaj.

Na prireditvi so pevci prejeli Gallusova priznanja za pet, deset, petnajst in večletno zvestobo petju v zboru. Spodbude in zahvalne besede sta zboru izrekla Franci Pivec, predsednik območne enote Zavoda za kulturne dejavnosti Maribor, in župan Občine Hoče-Slivnica Jože Merkuš. Oba sta poudarila dolgo tradicijo petja v našem okolju, saj se v naših krajih prepeva gotovo že več kot 200 let.

Prireditve so pevci zaključili s klepetom in obujanjem spominov na prehojeno pot, med koncertom pa smo lahko na projekciji spremljali naše pevce v mlajših letih. Seveda smo si ob druženju tudi zapeli.

Pa še na mnoga leta, spoštovani pevski prijatelji, hvala vsem za odpete pesmi, ki ste nam jih dolga leta prepevali, in za druženje v našem zboru.

Milka Primec

IZLET PO LEPI PRIMORSKI

V letnem delovnem programu smo člani DU Rogoza načrtovali tudi izlet po lepi Primorski. In prišel je 14. september, dan, ki se ga bomo še dolgo spominjali. Veseli kot vedno, kadar smo skupaj, smo se odpeljali proti morju, v objem naše lepe Primorske. Po nekaj kilometrih vožnje se nam je predstavil šofer, prav tako vodič. Seveda smo obema zaploskali in tako dali vedeti, da jima zaupamo. Vožnja do Šavrinskih gričev je hitro minila. V Krkavčah smo se podali do Krkavškega kamna. Po ustnem izročilu stoji monolit tam že od vekomaj. Po krajši vožnji smo prispeli v idilično vasico Sv. Peter, kjer nam je vrata odprla Tonina hiša z bogato etnološko zbirko iz 19. in 20. stol., seznanili smo se tudi z življenjem oljarjev in procesom pridobivanja oljčnega olja v slovenski Istri. Pot nas je potem vodila mimo Lucije, Portoroža do Pirana. Tu smo se dalj časa zadržali, se sprehodili pod srednjeveškim obzidjem in hojo nadaljevali vse do cerkve sv. Jurija. Na Tartinijevem trgu smo imeli daljši postanek in si privoščili osvežujočo pijačo. Tisti pa, ki jih je zamikalo morje, pa so tudi zaplaval. Po pokušini pršuta in bogatem kosilu smo se odpeljali do Strunjana in Izole. Sprehodili smo se do znane plaže na rtu Petelin. Prijetno

utrjeni smo se vrnili domov. Na koncu izleta smo vsi bili istih misli: bilo je lepo in želimo si še podobnih izletov.

Milojka Ozmec

RAZSTAVA SLIKARKE ANE KRAJNC, KA-življenjska moč

Ko stvari v življenju postanejo stalnica, ljudje začnejo občudovati kulturo in umetnost. Tudi letošnji 13. občinski praznik Občine Hoče-Slivnica je zaznamovala likovna razstava slikarke Ane Krajnc z naslovom KA-življenjska moč. Njena šesta samostojna razstava je bila odprta v ponedeljek, 19. septembra 2011, v družbi sovaščanov, prijateljev in umetnikov. Ob odprtju razstave v dvorani Kulturnega doma Hoče je program oblikovala in povezovala Mojca Lubanjšek - Pehant. V ritmičnih tokalcah je za dobro vzdušje poskrbel mladi ptujski umetnik Gregor Nestorov, ki je zaigral na najstarejše tolkalo marimba. Gregor Nestorov je glasbenik, ki igra v številnih glasbenih zasedbah in se uveljavlja na večjih koncertih.

Ana Krajnc je na svoji slikarski poti razstavljala že na 50 skupinskih razstavah in šestih samostojnih. Pri iskanju lastnih likovnih izzivov se je slikarka pridružila Umetniškemu društvu Majšperk, ki ima kar nekaj članov, ki Ano Krajnc podpirajo in spodbujajo. Njen svet ustvarjanja se giblje v različnih tehnikah, stilih in materialih. Njena dela so prežeta s strastjo in zgodbami, ki jih vsake oči vidijo po svoje. Vsaka slika ima dušo, ki predstavlja posebno energijo in pomen. Zato je dela Ane Krajnc ocenil priznani mariborski likovni kritik Mario Berdič, ki je dejal: »Na pričujoči razstavi predstavlja Ana Krajnc izbor najbolj uspešnih del iz različnih ciklov in tako kulturnemu občinstvu prvič omogoča celovit vpogled v svoj dosedanj likovni opus. Najnovejša dela z izoblikovanim osebnim slogom pomenijo torej neke vrste nadgrajevanja minulih ciklov v smeri ekspresionističnih oblikovnih deformacij, ob dopolnjevanju s perpendikularnimi, mestoma pastoznimi strukturami, ki so lahko tudi posledica akcijskega polivanja ali tako imenovanega dripinga.«

Program je zaključil župan Občine Hoče-Slivnica Jožef Merkuš, ki je dogodek tudi odprl. Razstavo je obiskala tudi županja Občine Majšperk dr. Darinka Fakin, ki slikarki namenila nekaj spodbudnih besed.

Razstava slikarke Ane Krajnc je vsakemu obiskovalcu pustila poseben pečat in se vtisnila v dolgotrajen spomin. Zato še enkrat čestitke in pohvale za dobro delo.

Maja Cafuta

SREČANJE UPOKOJENCEV OBČINE HOČE-SLIVNICA

Bila je vroča julijska sobota. Živo srebro se je povzpelo kar nekaj stopinj nad 30. Pa kaj bi to! Tudi neznosna vročina ni bila ovira, da se ne bi upokojenci srečali v Rogozi. Veliko nas je bilo. Nekateri smo se srečali po več letih. Vsak si je iskal svoj prostor čim bolj v senci. Vendar, vsi ti senčni prostori so bili hitro zasedeni ali pa rezervirani, se ve ... Tako si se pač znašel, da nisi bil izpostavljen sončnim žarkom, ki res niso prizanašali. Tudi v brunarici je bil prostor. Še sreča!

Po prijaznem pozdravljanju, stisku rok, tudi objemi niso manjkali, smo naenkrat utihnili in prisluhnili naši predsednici DU Rogoza. Pozdravni govor je bil kratek in jedrnat. Pa kaj, ko sta še sledila dva, nekoliko daljša pozdrava, in to od predsednika GPZ DU Franca Lobnika ter župana Občine Hoče-Slivnica. Uvodni pozdravi so bili mimo. Saj si lahko

mislite, da smo komaj čakali, da se prične tisto pravo druženje, kamor spada jedača, pijača, glasba, petje, ples, družabne igre in seveda sproščen klepet. Naš muzikant, ki je bil tudi pevec, nas je hitro razvedril s pesmijo ob spremljavi melodije in nekateri pari so se podali na plesišče. Kmalu so nam postregli s kosilom. Ostalo je potekalo, kot smo načrtovali. Pomerili smo se tudi v družabnih igrah. Najboljša je bila ekipa iz Hotinje vasi. Čestitke! Športno ste se borili. Naš muzikant je res skrbel, da smo bili veliko na plesišču in da smo se počutili kot v letih, ko je bila doba upokojitve še daleč, daleč. Čas je minil vse prehitro, tudi vročina je minila. Ob slovesu smo si zaželeli dobrega počutja, in da se prihodnje leto zopet srečamo.

Milojka Ozmec

SOSED, POSTOJ IN PRISLUHNI

TD Hotinja vas je tudi letos pripravilo že 6. tradicionalno prireditev Srečanje ljudskih pevcev in godcev pod vaško lipo. 26. junija nas je pozdravilo lepo jutro in nam vtilo upanje, da bo prireditev uspela in poplačan bo trud, ki je potreben za pripravo vsega, kar je potrebno za dobro počutje gostujočih in obiskovalcev.

In čemu vztrajati pri organizaciji te prireditve?

- Lepo je slišati ubrano petje, ki nas z besedili popelje v preteklost in spomni, da je pesem izraz veselja, zaljubljenosti, razočaranja, objokovanja, druženja, pripadnosti ...
- Ob poslušanju instrumentalnih izvedb ti poskoči srce – posebej ko vidiš in slišiš, s čim vse da izvabiti prijeten zvok.
- Da pa je druženje prijetnejše, že skoraj tradicionalno poskrbi naš Korl, ki s hudomušnostjo in bridko resnico nasmeji slehernega poslušalca.

Letošnjega srečanja se je udeležilo petnajst skupin, in sicer: Stari Mačkoni iz Makol, Vokalna skupina KOŠUTA iz Pokoš, Ljudska pevška skupina TAŠČICA iz Rač, Ljudske pevke iz Zavrča, Godci iz Tinja na Pohorju, Ljudski pevci iz Grajene, 3 x 2 iz PERNICE, Samotarji iz Hoč, Ljudske pevke iz Hajdine, Prešmentani faloti iz Stoperc, Ljudski godci iz Velike Nedelje, Ljudski godci in pevci KUD Milke Zorec Hotinja vas, Ljudski pevci iz Selnice ob Dravi, Stoperška banda iz Stoperc. Popestritev prireditve pa je bil Jodlar Alojz.

Vsa pohvala nastopajočim! Iskrena hvala g. županu in Občini Hoče-Slivnica za finančno in moralno podporo, saj smo le tako lahko prispevali del za prepoznavnost našega kraja in občine!

*Ja, sosed, postoj in prisluhni,
saj pesem odmeva
po hotinjski gmajni tej –
in svojih se korenin zavej!*

Slavica Hecl

OBČINSKI KOLESARSKI TRIM

V nedeljo, 18. 9. 2011, sta Občina Hoče-Slivnica in KD Kuščar kolesar organizirala kolesarski trim, ki je tudi tokrat imel dve progi. Krajša, 14 km, pretežno ravninska in primerna za vse starostne skupine, je na start privabila 105 kolesarjev. Daljša, 22 km, zahtevnejša in primerna za nekoliko bolj izkušene, zaradi spusta s Polane v Čreto, je na start privabila 85 kolesarjev. Tako se je na prelepo poletno nedeljo (28 st. C!) po naših ulicah vozilo 190 kolesarjev.

Start in cilj je bil pred Kulturnim domom v Hočah, obe progi sta bili označeni.

Udeleženci so se veselili prihoda v cilj, saj jih je razveselila pogostitev Vinotoča Šega, prejeli so spominsko medaljo in bidon, s pomočjo katerega bodo gasili žejo na novih kolesarskih podvigih.

Hvala za vašo udeležbo in prihodnje leto spet!

Lea Oblak

DRUŠTVO UPOKOJENCEV HOČE V DEŽELI ROKOVNJAČEV

V četrtek 15. septembra so si člani DU Hoče prišli ogledat Črni graben. Spoznali so naravno in kulturno dediščino zahodnega dela Občine Lukovica in si na Brdu ogledali Čebelarški center Slovenije, cerkev Marije vnebovzete in grad s parkom, na katerem je živel in služboval pisatelj Janko Kersnik. Navdušeni so bili tudi nad osrednjim trgom v Lukovici, domačijo Rus in Cerkvijo sv. Luka v Praprečah. Izlet so zadovoljno, s prepevanjem ljudskih pesmi, zaključili pri gostilni Furman v Lukovici.

»Prišlo nas bo kar cel avtobus,« je povedala vodnici Ida Hriberšek, organizatorka izleta za člane društva upokojencev iz Hoč dodala: »Z veseljem si ogledamo še kakšen drugi zaklad Slovenije, ne samo Bleda in Postojne.«

Skupina se je pripeljala po stari cesti iz Blagovice, čez Krašnjo in Podpeč, kjer še danes stoji nekdanja Poštna postojanka in mitnica iz leta 1573. Pot so nadaljevali na Brdo, kjer so si pod strokovnim vodstvom Antona Tomca ogledali Čebelarški center Slovenije in preko multimedijske predstavitve izvedeli nekaj več o čebelarjenju, čebeljih izdelkih in organiziranosti Čebelarške zveze. Ob koncu so si privoščili še dopoldansko kavico in dobrote iz domače pekarnice Srček v gostišču pri Čebelici, sedaj pod novim vodstvom Mojce Klakočer. Kasneje so se sprehodili še do cerkve, gradu, parka, sadovnjaka in OŠ Janka Kersnika Brdo.

Ogled so vesele Štajerke in Štajerci nadaljevali od rojstne hiše Franceta Marolta skozi rokovnjaški gozdiček do osrednjega trga v Lukovici, ki je že od leta 2007 v novi, veličastni podobi obdan s trškimi, nekdanj furmanskimi in obrtniškimi domovi. Obiskali so tudi pekarno Srček zraven gostilne Bevc, kjer so si domače dobrote kupili za seboj. Popoldan sta skupino v domačiji Rus v Šentvidu pri Lukovici prijazno sprejeli Tanja in Meta ter predstavili Društvo za ohranjanje in oživljanje kulturne dediščine Skrinjca, kjer so se seniorji lahko preizkusili v izdelovanju nageljnov iz papirja. Nekaterim, še posebno ženskam, je šlo delo odlično od rok. Med tem časom pa si je druga skupina ogleda-

la notranjost domačije; poročno dvorano, posebne sobe Rusovih, gank, podstrežje in trenutno slikarsko razstavo angelov avtorice Mete Jarc. Prijetno ustvarjalno vzdušje je spodbudilo pevke in pevce iz Hoč, da so ob izdelavi nageljnov tudi zapeli.

Pred tretjo uro popoldan so krenili na pot proti Spodnjim Praprečam na ogled znamenite gotske cerkve sv. Luka, ki je sakralni spomenik državnega pomena. To jim je predstavil Marko Jutršek, ki je ponosno povedal, da je tudi dr. Franc kardinal Rode ob obisku potrdil, da je cerkev ena izmed najbolj akustičnih v Sloveniji.

Celodnevni izlet v deželi rokovnjačev so člani društva upokojencev veselo zaključili z okusnim kosilom v gostilni Furman v Lukovici, kjer jih je pozdravila direktorica Regijske tiskovne agencije, v kateri organizirajo turistične izlete, Katarina Karlovšek. Povedala je, da jo veseli, da se društva in druge skupine odločajo za izlete v manj znane predele Slovinje, ter jih povabila, da so v osrednjeslovenski regiji dobrodošli kadarkoli.

Senta Avbelj
Foto: Ivan Bračko

KEGLJAŠKA SEKCIJA DU HOČE PRAZNUJE

Kegljaška sekcija Društva upokojencev Hoče je v soboto, 24. septembra, pripravila in izvedla enajsti tradicionalni turnir v ruskem kegljanju »Hoška jesen 2011«, ki je tudi redna prireditelja ob prazniku Občine Hoče-Slivnica, ki sekcijo tudi vsestransko podpira. Tekmovanja se je udeležilo 11 moških in 12 ženskih ekip. Moška ekipa DU Hoče je osvojila prvo mesto, ženska ekipa pa 4. mesto.

Ob otvoritvi tekmovanja »Hoška jesen 2011« so bili poleg tekmovalnih ekip navzoči tudi predsednik Zgornjepodratske pokrajinske zveze DU Franc Lobnik, predsednik KS Hoče Drago Ornik, predsednica DU Hoče Ida Hriberšek in drugi gostje. Za dobro voljo je zaigrala nekaj živahnih melodij dramska skupina Samotarji, ki deluje pri DU Hoče. Ob zaključku prireditve, ki je ob lepem vremenu lepo uspela, je pokale najuspešnejšim ekipam in posame-

znikom podelil župan Občine Hoče-Slivnica Jožef Merkuš ob asistenci predsednika KS Hoče Draga Ornika in vodje tekmovanja Draga Kvasa.

Prvo tekmovanje »Hoška jesen« je bilo izvedeno v nedeljo, 23. septembra 2001, z otvoritvijo novega kegljišča BK Hoče in so se ga udeležile moške in ženske ekipe DU Hoče, DU Razvanje, DU Rogoza in DU Skoke.

Kegljaška sekcija DU Hoče letos praznuje jubilejno deseto obletnico zelo uspešnega delovanja na športnem, rekreacijskem, družabnem in delovnem področju. DU Hoče je v preteklih letih s sodelovanjem BK Hoče, Občino Hoče-Slivnica in drugimi pridobljenimi sredstvi ter prostovoljnim delom članstva kegljaške sekcije in BK Hoče izgradilo nov objekt s kegljišči in spremljevalnimi prostori za vsestransko uspešnejše delovanje ne samo kegljaške sekcije, ampak tudi balinarske sekcije in za druge namene delovanja DU Hoče.

Na športnem področju dosega kegljaška sekcija vsa leta lepe uspehe, krona uspehov pa je osvojitve prvega mesta moške ekipe v moški tekmovalni ligi Zgornjepodravske pokrajinske zveze društev upokojencev, v kateri je letos tekmovalo 19 ekip iz 15 DU s preko 100 tekmovalci. V ženski ligi je tudi tekmovala ženska ekipa DU Hoče. Tudi tekmovanja ženskih ekip se je letos v ligi udeležilo 19 ekip iz 14 DU s preko 100 tekmovalkami.

Omenim naj še, da je bilo letos 9. aprila izvedeno množično tekmovanje v kegljanju v počastitev praznika KS Hoče

pod pokroviteljstvom KS Hoče, na katerem je sodelovalo 28 moških in ženskih ekip iz Zgornjepodravske pokrajinske zveze DU s 140 tekmovalci in tekmovalkami. Kegljaški ekipi DU Hoče sta se letos udeležili še 14 turnirjev v izvedbi drugih DU v Zgornjepodravski regiji in osvojili nekaj pokalov. V decembru pa bo kegljaška sekcija DU Hoče organizirala še tradicionalni Božični turnir, ki se ga udeležujejo ekipe DU iz Občine Hoče-Slivnica.

Besedilo in foto
Franc Gostinčar

USPEŠNO LETO HOŠKIH BALINARJEV

V letošnjem letu beleži Balinarski klub Hoče na tekmovalnem področju velike uspehe. Tekmovanja si sledijo drugo za drugo in skorajda na vseh se ekipa kot posamezniki uvrščajo v sam vrh.

Moška članska balinarska ekipa je v drugi državni ligi Sever vzhod osvojila prvo mesto brez izgubljene tekme. Žal nam v kvalifikacijah za prvo državno ligo ni uspel veliki met in izgubili smo kvalifikacijsko tekmo z ekipo Loka 1000 iz Škofja Loke.

Pred nami je že nova sezona in seveda upamo, da nam uspe ponoviti letošnji uspeh in končno tudi preboj v prvo državno ligo.

Ob tem trenutno največjem uspehu moramo dodati še uspehe naših posameznikov in posameznic, ki so v letošnjem letu že dosegli na državnem nivoju lepe uspehe:

- **pokal BZS – člani** – na igriščih Tabor Ozeljan doseženo 10. mesto v državi;
- **pokal BZS – članice** – na igriščih Krim Ljubljana, doseže no 9. mesto v državi;
- **državno prvenstvo članice** – KROG – na igriščih Milje pri Kranju, doseženo 9. mesto v državi;
- **državno prvenstvo člani** – KROG – na igriščih Planina Kranj – izpadli v polfinalu.

Ob vsem tem tekmujeta tudi naši dve moški in ena ženska ekipa v območni ligi OBZ Maribor, kjer z odličnimi re-

zultati trenutno vodita na lestvici in potrebno je odigrati samo še finale, torej lahko rečemo, da smo prvo mesto že osvojili.

Ob letošnjem dnevu druženja treh generacij smo v sodelovanju z OŠ Dušana Flisa Hoče predstavili balinanje tudi mladim in veseli smo, da so pokazali interes; veseli bomo vsakega novega člana.

Kljub obilo tekmovalnih obveznosti pa najdemo tudi čas, da se udeležujemo turnirjev po Sloveniji kakor tudi v sosednji Hrvaški. V mesecu septembru sta bila v sklopu praznika Občine Hoče-Slivnica tudi vsakoletna turnirja, in sicer v soboto, 17. 9. 2011, moški turnir, in 18. 9. 2011, ženski balinarski turnir. Na obeh turnirjih so naše ekipe osvojile prva mesta, kar se ni zgodilo nekaj zadnjih let. Seveda je naša velika želja tudi pokritje naših igrišč in

ureditev razsvetljave, s čimer bi bistveno izboljšali pogoje za igranje in z urejeno razsvetljavo možnost igranja tudi v popoldanskih oz. večernih urah, ko so poleti ob vročih dnevih neznosni pogoji igranja na soncu. Ob dežju bi nam pokritje pomagalo, da lahko vsa tekmovanja odigramo na domačih igriščih. Tako bi vsa tekmovanja ostala v naši občini, kamor tudi sodijo. Seveda ob tem že vnaprej zahvala Občini Hoče Slivnica za vso dosedanjo pomoč pri izgradnji igrišč kakor tudi pri ostalem dobrem sodelovanju in pomoči.

Še enkrat pohvala vsem tekmovalcem tudi drugim članom kluba za odlične uspehe v letošnjem letu in vsestransko pomoč pri delovanju kluba.

Štefan Harič,
predsednik kluba

S SKALCO PO DOLOMITIH IN NA TRIGLAV

Letošnje poletje nam je z vremenom kar malo zagodlo, saj je odpadel naš planinski tabor na Kofcah pod Košuto, zato pa nam je bilo podarjeno enkratno vreme za tri-dnevni pohod po Dolomitih in dvodnevni jubilejni vzpon na Triglav.

V začetku julija smo se po dolini reke Drave zapeljali do jezera Lago di Landro (1400 m) v osrčje Dolomitov, od tam smo se prvi dan povzpeli na Strudelkopf (2307 m) in do Dürrensteinhütte, kjer smo tudi prenočili. Naslednji dan smo se spustili po drugi poti do izhodiščne točke in se od tam povzpeli do Drei-Zinnen-Hütte (2438 m) pod znamenitimi »Tremi konicami«, ki so eden od najpogostejše fotografiranih motivov v Dolomitih. Tudi sami smo doživeli enkratno pogled nanje in po širnih Dolomitih, ko smo se povzpeli še na bližnji vrh. Spremljali smo tudi norost in grozote vojne: prevrtani so celi vrhovi, po dolgih tunelih in 150 stopnicah se vzpenjaš proti ferati (plezalna smer), ki jo je uporabljala italijanska vojska – na sosednjem vrhu pa avstrijska. Kot na naši Soški fronti!

Prevzelo nas je bogastvo gorskega cvetja in številni potočki ter jezercja, zvečer pa smo tudi mi dočakali tisti opevani sončni zahod. Manj nas je naslednji dan prevzela množica, ki se po krajši in skoraj sprehajalni poti 'vali' pod te Tri konice ... To pa ni več planinarjenje!

Po poti domov pa smo doživeli še nekaj: ogledali smo si izvir naše reke Drave pri kraju Innichen na Toblaškem polju, nekaj kilometrov pred avstrijsko mejo. Zdaj vsi vemo, da Drava izvira v Italiji, da je prav majhen potoček – in da je izvir kar težko najti – je pa ob njem tabla, ki ti pove, skozi katere dežele bo ta 'potoček' tekkel ...

In kaj naj povem o vzponu na Triglav? Pohod je bil jubilejni ob 10-letnici PD Skalca, vendar nas je bilo iz našega društva bolj malo. Pridružili so se nam planinci iz Kidričevega in Hajdine, tako da nas je bilo čez 60. Prvi dan z Rudnega polja do Planike, drugi dan zjutraj na vrh in potem vrnitev. Lepa, naporna pot, ki je nekaterim vzela pogum (in moč) za vzpon.

Naš jutranji podvig na vrh se je začel v močnem vetru, vendar se je vreme umirilo in imeli smo srečo, saj nismo

srečali nobene večje skupine, ker smo se odpravili še v mraku. Pred leti sem bila že večkrat na vrhu, a nikoli me tam še niso pričakale fanfare: z nami so bili naši Pohorski rogisti, ki so nam po sprejemnih fanfarah zaigrali še Zdravljico. Lep, enkratni občutek, ko na vrhu Slovenije poslušša našo himno! Po krstu 'prvopristopnikov' in obveznem fotografranju že ni ostalo več veliko časa za uživanje v razgledu. Naši vodniki bi nas čim prej radi videli na varnem, saj so bili kar v skrbeh za vse – premlade, prestare, premalo izurjene, prenerodne ... Ampak vsi smo se varno vrnili: za veliko moralno pomoč so marsikomu bili varnostni pasovi, predvsem pri spustu, pa seveda naši vodniki, ki jim gre vsa zahvala.

Pa smo ga še enkrat premagali, našega očaka. Eni so rekli: »Prvič in zadnjič – pa nikoli več!« Drugi pa: »Petkrat je dovolj – odslej raje bolj po travnatih poteh ...«

Besedilo: *Majda Strašek Januš*

Foto: *Stanko Jakomini*

POLETNE AKTIVNOSTI GASILSKEGA POVELJSTVA NAŠE OBČINE

Čez poletje smo tudi gasilci naše občine imeli zasluženi počitek, nekateri so bili na morju, drugi v planinah, tretji pa kar doma. Kljub dopustom pa smo bili vedno v pripravljenosti, da priskočimo na pomoč.

V juniju sta se PGD Bohova in PGD Hoče predstavili v vrtcu Hoče. Tam smo otrokom na ogled postavili naša vozila in opremo. Otroci so si z veseljem oblačili prevelika oblačila, škornje ter čelade.

V vrtcu Rogoza je gasilce predstavljalo PGD Bohova. Otroci so s kredami risali po asfaltu gasilce in naša vozila. Na koncu so tekmovali v podiranju tarče z brentačami. To jim je bilo tudi najbolj zanimivo, ker so bili tudi malo mokri. Konec junija smo v okviru gasilskega poveljstva izvedli gasilsko vajo za nove mlade gasilce, ki so opravili izpit za izprašanega gasilca. Od lanskega decembra do pozne pomladi je namreč trajal tečaj v okviru Gasilske zveze Maribor. Tečaj je sestavljen iz dveh delov in je zelo obsežen. Bodoči gasilci in gasilke se spoznavajo z osnovami gasilstva. Seveda so del usposabljanja tudi praktične vaje. Opažamo, da so – odkar ni več obveznega služenja vojaškega roka – težave pri razvrščanju in korakanju. Zato so potrebne tudi redovne vaje, kjer se to naučijo. Naj mlade tudi poimensko imenujem, saj je to za nas gasilce velika pridobitev:

v PGD Bohova so gasilci postali Rok Bolf, Matic Cebe, Simona Korošec in Matej Kugl, v PGD Hoče pa Dominik Cesar, Luka Golenač, Nina Hercog - Rojs, Jure Hictaler in Matej Mom. Vaja je ob županovi navzočnosti potekala v tiskarni Leykam v Hočah.

Čez poletje sta se dva mladince iz občine udeležila gasilskega letovanja v Izoli. Gasilci se tam ukvarjajo s športom, z gasilskimi dejavnostmi, predvsem pa uživajo v brezskrbnih poletnih dneh.

V mesecu juliju in septembru smo gasilci imeli tri vaje, in sicer prave, v živo. Po pridobitvi vseh dovoljenj smo izve-

dli vajo notranji požar v zapuščenem objektu v Irgoličevi ulici. Pod vodstvom inštruktorja smo zakurili odpadne lesene palete v eni izmed sob in nato kontrolirano opazovali razvoj notranjega požara. Sledili so postopki pravnega gašenja.

Gasilci smo ponovno posvetili svojemu poslanstvu prosti čas in se tako septembrsko soboto udeležili praktičnih vaj na Igu. Na Igu je namreč Izobraževalni center za zaščito in reševanje. Le-tam pod vodstvom inštruktorjev potekajo praktične vaje po različnih delovnih točkah. V dopoldanskem času smo tako postavljali tridelno lestev, vadili smo curke in reševanje ranjencev iz prostora. V popoldanskem času pa so bile na vrsti vaje, kot npr. gašenje notranjih prostorov, napadi preko lestve in gašenje gospodarskih poslopij.

Smo v jesenskem času in ponovno se pričinja kurilna sezona. V pretekli kurilni sezoni smo imeli v naši občini kar precej dimniških požarov. Nekaj od njih je imelo velike posledice, saj se je ogenj razširil na mansarde in ostrešja. Velik problem so same izvedbe naknadno vgrajenih kaminov in dimnikov. Zaradi slabe ali nezadostne izolacije med dimnikom in lesenim ostrešjem se zelo hitro vname les. Pozivam vse krajanje, naj svoje male kurilne naprave in seveda dimnike redno vzdržujejo. Ko vas obišče dimnikar, mu dovolite, da opravi svoje delo. Le-ti so v skladu z zakonodajo pač dolžni opraviti preglede in čiščenja. Prav tako je pomembno, da so prostori kurilnic očiščeni in prehodni. Pozimi smo imeli požar, kjer je bila kotlovnica popolnoma nedostopna; v drugi so pa npr. shranjevali vroči pepel. Krajanje se lahko obrnete na najbližjo gasilsko enoto in gasilci vam bomo v primeru vprašanj radi svetovali.

"Ste storili vse za varen dom?" je slogan letošnjega projekta Oktober – mesec požarne varnosti, ki ga je pripravila Uprava RS za zaščito in reševanje v sodelovanju z Gasilsko zvezo Slovenije in Slovenskim združenjem za požarno varstvo. Namen letošnjega projekta je opozoriti, da v varnem zavetju doma in njegovi neposredni okolici obstaja veliko nevarnosti, ki lahko povzročijo požar. V ta namen je bila izdelana spletna hiša, kjer so opozorila na nevarnosti in napotki, kako lahko požar preprečimo. Vsa gradiva so dostopna tudi v elektronski obliki <http://www.sos112.si/slo/hisa.swf>.

V oktobru bo kar nekaj gasilskih aktivnosti. Verjetno nas boste kje opazili!

Boštjan Frangež,
poveljnik gasilskega poveljstva
Občine Hoče-Slivnica

17. IZLET KRVODAJALCEV IN AKTIVISTOV KO RK HOČE

Vsako leto ob zaključku poletja priredi naša KO RK Hoče za svoje člane in krvodajalce izlet, kjer ponavadi obiščemo kraje, ki ostajajo v naši zgodovini in v naših srcih zapisani po pomembnih dogodkih in ljudeh.

Organizator teh vsakoletnih izletov je naš Tonček Demšič, ki se vselej izjemno potruzi, da potekajo nemoteno in nam ostajajo še dolgo v spominu. Pred letom smo obiskali bolnišnico Franja. Tokrat pa nas je pot vodila na Dolenjsko, domovino žlahtnega cvička, naš cilj pa je bil obisk domačije našega velikega moža, začetnika slovenske književnosti, Primoža Trubarja, ki je bil sin mlinarja v Rašici, na posestvu grofov Turjaških. Pričakal nas je lokalni vodič, ki nas je seznanil z njegovim življenjem in delom. Nato smo si na bližnjem parkirnem prostoru pripravili izdatno malico, ki smo jo pričarali iz prtljažnika avtobusa. Po prijetnem postanku, ko smo se odžejali in nasitili, smo nadaljevali s potjo na bližnji grad Turjak. Od prijazne lokalne vodičke po gradu smo izvedeli še veliko zanimivosti iz življenja tako grajske gospode kakor tudi okoliških kmetov, ki so tod živeli pred 500 leti.

Na našem potovanju po Dolenjski smo si ogledali še izvire reke Krke in pot nadaljevali proti Novemu mestu, Kosta-

njevici in Brežicam. Na poti domov smo se ustavili še na turistični kmetiji, kjer smo se okrepčali in preživeli še nekaj uric v prijetnem razpoloženju in druženju.

Ob koncu poti smo si zaželeli, da se tudi prihodnje leto srečamo na izletu krvodajalcev in aktivistov, in zadolžili našega Tončka, da prične razmišljati, kam in kako ...

Zdenka Gajzer

POKAL POHORJA V OFF ROADU 2011

V soboto, 17. 9. 2011, je Jeep Club Pohorje organiziral že tradicionalno prireditev Pokal Pohorja v off roadu. Prireditve šteje za državno prvenstvo Off road zveze Slovenije.

Zbor tekmovalcev je bil do 9. ure zjutraj na moto poligonu v Radizelu, kjer se je tudi vse skupaj odvijalo. Vožnja 30 tekmovalcev je potekala posamično. Istočasno sta potekali 2 disciplini, soft trial na zgornji strani proge in spretnostna preizkušnja na spodnjem delu proge. Za popestritev dogodka sta bila speljana dva dvojna starta. Na progi sta istočasno startali 2 vozili in odpeljali nekaj krogov. Prireditve je bila speljana brez poškodovanih, tako da dr. med. Željko Perdija k sreči ni nudi medicinske oskrbe, prav tako tudi PGD Hoče ni imelo nobene intervencije na prireditvi. Jeep Club Pohorje je imel 6 dobitnikov odličij iz svojega kluba iz dveh disciplin po 3 kategorije.

Spretnostna B	2. mesto Tadej Vrhovšek	JCP
Spretnostna C	3. mesto Jože Drozg	JCP
Soft B	2. mesto Jože Drozg	JCP
Soft B	3. mesto Tadej Vrhovšek	JCP
Soft C	1. mesto Boris Koletnik	JCP
Soft C	2. mesto Tomislav Grof	JCP

Tekmovlaci so prišli iz 8 klubov iz vse Slovenije, ki se potegujejo za skupno najboljši rezultat. Jeep club Pohorje je trenutno na prvem mestu v skupnem seštevku 2717 točk in ima 352 točk pred drugouvrščenim klubom.

Jeep Club Pohorje se zahvaljuje vsem, ki ste kakorkoli pomagali pri organizaciji prireditve.

Tadej Vrhovšek

REKREATIVNO TEKMOVANJE V STRELJANJU Z ZRAČNO PUŠKO

Že pred septembrom, ko naša KS praznuje svoj praznik, me je kar precej rekreativnih strelcev in strelk spraševalo, ali bomo tudi letos ponovili tekmovanje v streljanju.

In se je zgodilo. Ko je Svet KS Reka-Pohorje sprejel program vseh prireditev, je to pomenilo zeleno luč za priprave. Potrebno je bilo pregledati orožje, nabaviti tarče in municijo, pripraviti prostor v AMD Pohorje, pripraviti priznanja in še kaj.

Tekmovanje se je odvijalo 7. 9. 2011 v prostorih AMD. Na razdalji 10 m smo postavili stojala za tarče in mize za odlaganje orodja in municije. Spomnim se, da smo na tako improviziran način streljali že pred mnogimi leti, saj avtomatskih podajalcev tarč, ki jih sicer že imamo, ne moremo zmontirati v tej dvorani. Vse to nas ni motilo, saj smo navajeni čakati na boljši jutri oz. za boljše pogoje za šport in rekreacijo v naši KS Reka-Pohorje.

Udeležba na tekmovanju je bila izredno velika. V treh urah se je zvrstilo skoraj 40 strelcev in strelk. To dokazuje, da ima ta šport v naši KS dobro tradicijo, ki jo kaže tudi v bodoče ohranjati in razvijati.

Tekmovanje je potekalo v izredno prijetnem, športnem vzdušju in presenetljivo dobri so bili rezultati. Zelo zanimiv in napet je bil obračun med strelkami, saj se do zadnjega strela ni vedelo, katera bo prva. No, to je uspelo Lidiji, saj je imela eno devetko več kot Zdenka. In prve tri so se tako razvrstile:

1. Lidija Šoštarič – 33 krogov (+ 1x9)
2. Zdenka Trinko – 33 krogov
3. Anita Arzenšek – 27 krogov

Tudi med moškimi je bilo zanimivo spremljati potek tekmovanja, čeprav smo že na tihem vedeli, da bo verjetno Miro (lanski zmagovalec) tudi letos segel po najvišjem mestu. In še ena zanimivost: tik pred osmo zvečer se je pojavil na strelišču Srečko – in spet je zmešal vrstni red. tako so rezultati pri moških naslednji:

1. Miro Krajnc – 42 krogov
2. Srečko Smogavec – 41 krogov
3. Boris Demšič – 40 krogov

Po končanem tekmovanju je še kar nekaj časa tekla beseda, kako naprej z našim organiziranim strelstvom, saj ob tako velikem interesu, ki se je pokazal tudi letos, ne smemo ostati ravnodušni.

Zahvaljujemo se AMD Pohorje za dvorano, Svetu KS za prispevek, vsem tekmovalkam in tekmovalcem pa iskrene čestitke za udeležbo. Lep strelski pozdrav!

Boris Demšič

POHOD, KI NAS KREPI

Priprave za organizacijo in izvedbo 3. pohoda častnikov, podčastnikov, njihovih najbližjih in pristašev enot OZSČ Maribor – Slivnice in Hoč ter predstavnikov – predsednikov ostalih enot združenja, so se začele hitro, takoj po obeh letnih konferencah enot. Oba predsednika, Marijan Frangež in jaz, Bruno Kremavc, sva takoj navezala stike z vodstvom PD Skalca Hoče-Slivnica, SD Franc Lešnik - Vuk iz Hotinje vasi, predsedstvom OZSČ Maribor, kasneje še z DU Slivnica in svetom KS Slivnica ter se dogovorila o osnovnih zamislih in potrebah za že tradicionalni pohod, ki se izvaja v okviru občinskega praznika. O osnovnem dogovoru s sodelujočimi, tudi načrtom in časovnico pohoda, sva pisno obvestila predstavnike občine Hoče-Slivnica. Se ve, tudi župana, ki je bil pred tremi leti prvi pobudnik, da se ta pohod vključi v aktivnosti ob občinskem prazniku občine.

Za dan pohoda je bila določena in potrjena sobota, dne 17. septembra 2011. Ne glede na dejstvo, da pohod izvedemo tudi ob slabem vremenu, smo si vsi želeli, da bo vreme prijazno. In zgodilo se je tako. Do 9. ure smo se vsi zbrali v brunarici DU Slivnica, kjer smo bili pogoščeni z okusno kavico in še s čim. V imenu obeh enot iz naše občine sem pozdravil pohodnike in zbrane goste ter se zahvalil za pomoč in podporo, ki nam je bila nudena s strani že omenjenih sodelujočih društev in občine. Vodja pohoda, predstavnik PD Skalca Vlado Meglič, nam je dal zadnje napotke in krenili smo po načrtani poti. Kapo dol, med nami so bili tudi mnogo starejši oz. starejše, a so zmogli oz. zmogle skoraj do konca pohoda. Poskrbeli smo, da so malo pred vmesnim ciljem – koto 550/vrhom Brde, v spremstvu vzdržljivejšega pohodnika krenili proti kraju urjenja in druženja – na travnik kmetije Rec. Tudi ostali smo kmalu prišli za njimi. Zadolžene ekipe za pripravo urjenja v streljanju s serijsko zračno puško in metom šolske bombe na cilj so že vse pripravile. Še enkrat sem preveril število vseh udeležencev, tako pohodnikov kakor zadolženih za pripravo urjenj in goste, bilo nas je 35. Vključno s predsednikom OZSČ Maribor, Jožefom Škofom, ki je, kot vselej, prišel med nas, nas pozdravil, izrazil zadovoljstvo s sodelovanjem enot z občino in ostalimi društvi ter nam

na kratko predstavil naloge, ki so še pred nami do konca leta. Izrazil je željo, da bi naslednje leto pohod bil podoben prvemu, ko so se ga udeležili tudi pohodniki – častniki, podčastniki in njihovi najbližji iz drugih območnih združenj v Sloveniji.

Letošnji zmagovalci in prejemniki pokalov izvedenih urjenj so :

- serijska zračna puška – posamično:

Jože Žuraj, enota Slivnica, 37 krogov od 50 možnih;

- serijska zračna puška – ekipno:

Ekpa Slivnica II., 86 krogov od 150 možnih (J. Žuraj, L. Lederer, F. Rižnar);

- met šolske bombe/cilj > center oddaljen 25 m:

Slavko Habjanič, 17 tč od 30 možnih.

Sledilo je nepozabno druženje. Zvok harmonike našega muzikanta Frančka in ubrani glasovi naših pevcev so dali piko na i. Poskrbeli smo za čistočo okolja in po skupinah krenili na točko, kjer smo parkirali naše konjičke. Bil je lep pohod. In že nas čakajo druge aktivnosti, vključene v program občinskega praznika. Gremo naprej!

Bruno Kremavc,
predsednik enote Slivnica

TURNIR V MINI ODBOJKI

OK Formis je v nedeljo, 18. septembra, organiziral turnir v mini odbojki za dečke in deklice letnik 2001 in mlajši. Na turnirju ob občinskem prazniku Občine Hoče-Slivnica je sodelovalo šest ekip. Povabili smo same znane odbojkarke klube iz okolice, ki krojijo vrh slovenske odbojke v najmlajši oziroma mini kategoriji: tako so nastopili dečki iz OK Hoče (že državni prvaki v mini odbojki) in dečki iz OK Maribor – OŠ Bojana Illica (lani 6. mesto, letos pa eni glavnih favoritov za naslov v mini odbojki za dečke) ter deklice iz OK Nova KBM (že udeleženske finalnega turnirja v mini odbojki), deklice iz OK Ruše (že udeleženske finalnega turnirja v mini odbojki) in dve domači ekipi iz OK Formis (aktualne državne prvakinja v mini odbojki za deklice).

Rezultati turnirja:

Skupina A:

Formis bele : Hoče 3:0 (25:05, 25:09, 25:13)

Hoče : Ruše 1:2 (10:25, 25:09, 17:25)

Ruše : Formis bele 1:2 (15:25, 19:25, 25:21)

Skupina B:

Formis rdeče : Nova KBM 3:0 (25:19, 25:22, 25:18)

Formis rdeče : Maribor OŠBI 1:2 (22:25, 25:19, 19:25)

Nova KBM : Maribor OŠBI 0:3 (11:25, 08:25, 07:25)

- za 5. mesto:

Hoče : Nova KBM 1:2 (17:25, 20:25, 25:19)

- za 3. mesto:

Ruše : Formis rdeče 1:2 (19:25, 20:25, 25:20)

- za 1. mesto:

Maribor OŠBI : Formis bele 2:1 (25:11, 24:26, 25:14)

Takšni turnirji so idealna priložnost za najmlajše odbojkarje in odbojkarice, da se družijo, da pokažejo, kaj že znajo oz. česa še ne znajo, zato so takšne tekme tudi najboljši trening.

Boštjan Glodež

MERITVE V HOČAH OB 13. OBČINSKEMU PRAZNIKU

Krajevna organizacija rdečega križa Hoče je v okviru prireditve ob 13. občinskem prazniku Občine Hoče-Slivnica za naše občane v Hočah organizirala brezplačne meritve krvnega tlaka, sladkorja v krvi, holesterola in trigliceridov; material zanje je prispevala občina, izvedbo pa je organizirala KO RK Hoče s svojimi prostovoljkami.

Ob meritvah so svetovale občanom višje medicinske sestre: Ruža Ul, Jožica Vršič in Erika Štok, ki je slednje tudi vodila. Da so pa te nemoteno potekale, so jim pomagale aktivistke KO RK Hoče Sonja Franc, Ana Petek, Ana Potočnik in Tatjana Demšič.

Meritev, ki so bile v prostorih Kulturnega doma v Hočah, AMD v Zg. Hočah in gasilskega doma v Bohovi, se je skupno udeležilo kar 456 občanov, doslej tako številne udeležbe še ni bilo. Udeležba občanov na meritvah, ki jih sicer opravljamo vsake tri mesece v Kulturnem domu v Hočah in ob plačilu delnih materialnih stroškov, je veliko bolj skromna. Za to veliko udeležbo je prav gotovo botrovalo

dejstvo, da so bile te brezplačne, pa tudi povečana skrb občanov za lastno zdravje. In prav je tako.

Na priloženih fotografijah lahko vidimo kako so potekale meritve v KD Hoče.

*Zdenka Gajzer
Foto Borut Celan*

OHRID 2011

Shod na OMW Hajdina 11. 06. 2011 ob 5:00 zjutraj, vožnja čez Podlehnik proti hrvaški meji in sproti postanki; na prvi cestninski postaji se nam je predstavil tudi pomotoma pridružen motorist iz avstrijske policije, ki je mislil, da smo njegova skupina 31 policijskih motoristov, ki nam je sledila ... Iskal je Bojana, ki ga med nami z 9 motorji ni našel ... malce je še moral počakati, kajti skupina je bila številčna in zato toliko počasnejša, pa še policisti za povrh ... Upam, da na naslednjem ovinku, ne dobim kazni katerega od njih ...

Napisati moram, da se je v tem tednu dogodilo toliko raznih dogodkov, paleta razpoloženj, kot mislim, da jih ne

bom doživela v naslednjih nekaj letih ... V 8 dneh smo prevozili okrog 3200 km in obiskali 4 države (nekateri 5) od prvotno načrtovanih 6 ...

Skratka, prvi štirje dnevi so potekali, kot je bilo načrtovano – in še veliko bolje, kot smo si želeli ... Povsod so bili veseli 9 (do BG 11) Slovencev, ki motorirajo po srbskih in makedonskih cestah. Povsod smo bili zelo dobro sprejeti in bili deležni veselja ob našem prihodu, ki smo ga začini-li z veliko obojestranskega smeha, dobre hrane s tradicionalnimi specialitetami in hladne pijače. Videli smo veliko zanimivega, čudili smo se nad prijaznostjo domačinov in njihovo pripravljenostjo za pomoč, kakršnokoli smo

potrebovali ... Skratka, postanek na Ohridskem jezeru, se je malce zavlekel ... Tukaj smo imeli namen preživeti le tri dni: prvi dan smo namenili dnevu Ohrida z obzidjem in Sv. Naumu, drugi dan je bila na vrsti Bitola z Grčijo do Edesse ter povratkom čez Prespansko jezero; zaključek smo imeli v gostilni pri Neimu (eden od ustanoviteljev motorističnega kluba Ohrid), kjer smo neusmiljeno obirali pečene piške, jih zalivali z žlahtnim makedonskim vincem in sekali z žutim ... Vendar ta noč iz torka na sredo je marsikaj spremenila ... zakaj, ne ve nihče ... jaz trdim, da je nad nami bedelo dobro oko in nas obvarovalo morda še česa hujšega ... Namreč, v sredo zgodaj zjutraj, ko smo želeli kreniti ter pozdraviti Albanijo, na dvorišču, nad katerim smo spali, ni bilo 3 motorjev Eno uro smo potrebovali, da smo prebudili zaspance in se zraven na široko režali, ker je spet nov hec – in kako, da se jim še ljubi, saj smo mislili, da so jih skrili v sosednjo garažo ali jih je morda Nedeljko peljal celo v pralnico in bodo sedaj lepi čisti ... Ko smo končno ugotovili, da so motorji ukradeni, je sledilo mrzlično klicanje na vse strani in dopoldan Tria Adio na policijski postaji, ki je bila kot izpred druge svetovne vojne ...

Da torej nadaljujem to našo smešno doživeto štorijo: saj pravzaprav ne vem prav, kje začeti, vsak dan je bil poseben in zelo posebni so dnevi še sedaj, ko smo doma ... Vsi hočejo vedeti in slišati iz prve roke, kaj se je dogajalo ... in Kekčev Bedanec bi rekel: »Za vsako neumnost boš odslužil en dan ... in teh dni se bo nabralooooooooooooo«...

No, bom nadaljevala kar od kraje motorjev dalje ... skratka, ta dan smo imeli uradno sedmino ... Torej, delati smo morali plan B potovanja vnaprej: najprej smo se odločili za let do LJ štirih oškodovancev ... in tako smo domačim tudi pošiljali SMS. Nato smo se po nekaj steklenicah pametno spomnili, ker smo morali namreč vklopiti ŠPAR PROGRAM..., da se vrneva samo midva z mojim, ostali pa v dvojicah na motorjih z enodnevno zamudo po načrtovani poti dalje ... In tako spet novi SM ... Ker namreč čakati, da motorje najdejo, kot so predlagali vsi domačini ... Po izkušnji in videnju policijske postaje: čim hitrejši povratek in odjava motorjev... Jaz sem sicer imela izjavo dneva: »Zdaj pa so me tako razjezili, da bom mojemu kupila nov, še boljši motor...« ...

No, torej ... po neprespani noči zgodnji jutranji odhod 7 Abohov proti Albaniji v dvojicah, Ledineka pa s solzico v očkah in po letalske karte z Iztokovim bivšim sodelavcem Francijem in ženo Zdenko, ki sta ponudila pomoč s krasno škodo Superb proti skopskemu letališču ... Seveda smo zaganjali hec, da morava dati na glavo čelade in z glavami štrleti skoz okna, da bo vzdušje pravo ...

Moram še napisati, da je bilo obvestilo o kraji motorjev takoj v Ohridskih

novicah in na Agenciji Globtour so pokazali zelo veliko pripravljenost za pomoč ... Nekaj kilometrov pred letališčem je zazvonil telefon: žalostna novica ... moj ne bo dobil novega motorja, ker mora namreč nazaj po starega ... Po trenutkih tišine se je razpoloženje dvignilo do onemoglosti ... Obrniti se je morala tudi skupina v Albaniji ... V vmesnem času so sledili klici in SMS domačim, ki so mislili, da se nam je vsem že utrgalo, saj nismo ničesar vedeli niti za naslednjih 20 minut ... še najmanj, kakšni so motorji ...

Sledil je prevzem motorjev, ki so imeli vsi tablice, eden z manjšo in drugi z večjo prasko ter eden z razvozlanimi žičkami ... Vendar po vseh vprašanjih in ugibanjih, so motorji spet naši in v voznem stanju ... Sledilo je prvo in zadnje turiranje motorjev po policijskem parkingu, ki je bilo sploh kdaj videno in slišano .. brez kazni, seveda ... seveda je temu sledilo praznovanje pri Neimu do zgodnjih jutranjih ur ... Naslednji dan okrog 10. ure pa povratek proti SK in BG, postanek v Leskovcu na leskovških specialitetah ... Nato spet majhen šok: Ledineka sva tokrat imela prazno gumo ...gumi defekt ... Natakariji so nam prinesli veliko zarjavelo pumpo in ob smehu, slikanju in slanih opazkah smo družno napolnili gumo ter po 20 minutah srečni odpeljali dalje ...

Veliko bi lahko še pisala, tudi pot 7 Abohov v Tirani je bila posebno doživetje, prav tako spanje v hotelu v Jagodina (hiša strahov!) ... o Smederevski Palanki na shodu motoristov, kjer smo bili povabljeni pred oder in bili počaščeni s polovico odojka, bi lahko veliko pisala ... tudi o neznanem motoristu, ki nas je peljal na Brod v Zemunu in počastil s pijačo, bi lahko govorila ...

Skratka, kar še želite zvedeti iz prve roke, povabim vas v naše Gnejzdo, kjer se Abohi zbiramo vsak petek od 19. ure dalje ...

Po doživetjih zapisala
Sabina Ledineka

DOMAČA TRŽNICA

Jutro se je prebujalo v lep sončen dan. Prvi jutranji sprehajalci so si z zanimanjem ogledovali stojnice, ki so bile postavljene pred poslopjem občinske zgradbe. Mnogi so se spraševali, kaj pa je sedaj to? A kaj kmalu so dobili odgovor, da se bo zgodilo nekaj novega. Ideja, da bi v Hočah imeli svojo domačo tržnico, se je porajala že kar nekaj let. A žal je vedno ostajalo le pri idejah in neuresničenih željah.

V našem odboru smo se odločili, da naredimo korak naprej in smo z našimi željami po domači tržnici stopili do gospoda župana in svetovalcev na občini. Tako so stekle priprave na našo prvo domačo tržnico. Kar nekaj stvari je bilo potrebno urediti, določiti termin in prostor, poiskati prodajalce, urediti papirje ...

Tako smo se odločili, da bo tržnica odprla »svoja vrata« 17. septembra 2011, ob pričetku občinskega praznika. Prijetno je bilo videti, kako so ponudniki hiteli nalagati svoje pridelke in izdelke na stojnice. Ponudba na stojnicah je bila res pestra. Dobiti se je dalo prav vse od zelenjave, sadja, pijače, rezancev, medu in marmelade, lesnih izdelkov, pletenih košar, pa vse do rutic in šalov. Vse ponujeno je bilo resnično domače in sveže! Obiskovalci, katerih ni bilo malo, so se kar gnetli okoli stojnic, kdo bo hitrejši in kdo si bo najprej napolnil svojo košarico. Tržnica je bila tudi pravo doživetje, saj so se srečali prijatelji, ki se že kar nekaj časa niso videli – in takšnih srečanj si želimo v prihodnje še več. Zadovoljstvo je kar žarelo iz zadovoljnih obrazov kupcev in prodajalcev, ki so bili s prodajo izredno zadovoljni.

Vsem, tako ponudnikom na tržnici kot njenim obiskovalcem, se je v svojem nagovoru iskreno zahvalil gospod župan, za dobro vzdušje so poskrbeli Samotarji, za pogostitev pa članice društva žena s svojimi dobrotami.

Iskrena hvala tudi gospe Metki Oberlajt in njenim sodelavcem, ki so vložili veliko truda, da smo idejo o domači tržnici v Hočah spremenili v resničnost. Domača tržnica je tako prebila led in vas vabi k sodelovanju, da ponudite svoje pridelke in izdelke vsem, ki jim ni vseeno, kaj kupijo in kaj jedo! Domače je le domače!

Rosina Vernik,
v imenu odbora za gospodarstvo,
drobno gospodarstvo in turizem

PRODAJA DOMA IN NA TRŽNICI

V zadnjem času postaja vse bolj zanimiva prodaja na domačem dvorišču. Vse več ljudi se namreč zaveda, da je doma pridelana hrana bolj zdrava in okusnejša. Tako smo se v našem društvu odločili, da v okviru občinskega praznika pripravimo predavanje o možnostih prodaje doma in na tržnici. Morda smo se za to temo odločili tudi iz razloga, ker se je ravno v tem času odpirala prva domača tržnica v Hočah.

Da smo izbrali pravo temo, je dokazovala polna dvorana poslušalcev v GD v Hočah, med njimi je bil tudi župan. Zanimanje poslušalcev je bilo veliko, saj predpisov in zakonov, kaj vse lahko in česa se ne sme prodajati, je kar veliko. Na predavanju je bilo povedano vse, na kaj morajo ponudniki paziti, tako doma ali pa na tržnici. Za vsak pridelek oz. izdelek veljajo svoje zahteve, preden lahko pride na prodajno mizo. Tako pač je v naši zakonodaji!

Gospa Manca Kovačec s Kmetijsko-gozdarskega zavoda Maribor je poskušala v predavanju kar najbolj nazorno prikazati, kaj vse je potrebno urediti za posamezno dejavnost. A kljub temu ni vse tako črno in hudo. Z močno voljo in vztrajnostjo se da premagati včasih tudi nemogoče zahteve inšpekcijskih služb in izpolniti svoj zastavljeni cilj. Prisotni na predavanju so z zanimanjem prisluhnili tudi

gospodu Petru Heclu, ki se je odločil, da bo na svoji kmetiji proizvajal domače jogurte. Zanimivo je bilo slišati, kaj vse je bilo potrebno postoriti, da je proizvodnja in prodaja na domu lahko stekla. Potrebno je samo začeti – in ko se za nekaj odločiš, te želja po uspehu vleče naprej, je poudaril.

Vsi, ki razmišljate o dodatni dejavnosti bodisi na kmetiji ali imate velik vrt, na katerem pridelate več, kot sami porabite, zberite pogum in ponudite to ostalim. Zakaj ne bi vaših uspehov okušali tudi drugi? Vredno je poskusiti, kajti dokler ne naredite ničesar, ne boste vedeli, ali ste uspeli.

Rosina Vernik,
predsednica Društva žena Občine Hoče-Slivnica

domača tržnica
(vse kar je narejeno/pridelano
v občini Hoče-Slivnica)

Vsako 1. in 3. soboto v mesecu,
od 9. do 12. ure, na parkirišču
pred občino!

Vljudno vabljeni ponudniki in kupci!

*V primeru slabega vremena bo tržnica
potekala v avli Kulturnega doma.

TRGATEV PRI SOSEDIH na turistični kmetiji Vrecl v Zg. Hočah

V času letošnjega praznovanja našega občinskega praznika se je tudi pri Vreclovih dogajalo nekaj velikega in lepega. Na višku dela je bila trgatev. To je težko in z negotovostjo pričakovan čas, ki je letos prišel hitreje kot običajno, saj dokler pridelek ni v kleti, se v naravi lahko zgodi vsemogoče. Čas spravila pridelka pomeni tudi plačilo za celoletno delo in trud, ki se je vseskozi moralo odvijati v vinogradu. Od zgodnjega reza trte, ki je še posebej zahtevno in odgovorno delo, saj z njim dejansko nakažemo kvaliteto in količino pridelka, je bilo potrebno v vinogradu opraviti vsa tekoča popravljalna in pripravljalna dela, da se je trta lahko normalno razvijala. In na srečo se tudi je in zato je skrbela vsa družina od ateja Frideka in babice Milke do Mirkeja in Zvonke, katerim so še priskočili na pomoč otroci Janko, Toni in Mojca. No, pa tudi kakšnega nasveta dr. Milke iz Ljubljane in njenega prispevka ne smemo izpustiti, kakor tudi ne soseske pomoči pri delu v vinogradu, ki se je vseskozi dogajalo.

Preveč časa in tudi prostora bi bilo porabljenega, če bi se opisoval celoletni trud in delo, ki ga zahteva vinograd. Potrebno je stalno spremljanje vsega, kaj se dogaja in kako se razvija trta. Ob najmanjših spremembah je potrebno takoj reagirati in preprečevati morebitno razvijanje bolezni. Pri vsem tem so usodne za pridelek lahko ure, da o dnevih ne govorimo. Zamujeno samo eno škropljenje vinske trte lahko pomeni uničenje pridelka in družina je ob dohodek.

Vse to se pri Vreclovih ni zgodilo, saj je bila stalna skrb in pravočasno ukrepanje v ospredju in čas trgatve se je hitro bližal. Nekaj časa pred trgatvijo se v vinogradu še zgodi tako imenovano »vršičkanje«. Je ročni odvzem ali rezanje viška trtnih poganjalcev, zagotavlja višjo stopnjo kvalitete grozdja, zahteva pa veliko časa in tudi pridnih rok, ki pa niso zmeraj na voljo. In odločitev je padla. Pred trgatvijo se je nabavil nov stroj za strojno vršičkanje. Res je, ni bil poceni, a ko je Janko s traktorjem opravil to delo, pa skoraj niso mogli verjeti, da je to veliko delo bilo opravljeno v tako kratkem času.

In končno je napočila trgatev. Delo v vinogradu je trajalo cele dneve, zvečer se je stiskalo v avtomatski stiskalnici, zadovoljstvo vseh je bilo ob izredni kakovosti pridelka na višku. To je pravo veselje in potrditev lastnih sposobnosti. V času trgatve pa se je zgodil še en poseben dan. Zgodaj zjutraj je pripeljal v Zg. Hoče tovornjak in na prikolici velik traktor z velikim priključkom. To je bil strojni avtomatski obiralec grozdja. Firma Volentieri-Pellenc iz Italije je po predhodnem dogovoru pri Vreclovih v vinogradu opravila demonstracijo strojne trgatve grozdja.

Veliko se nas je zbralo v vinogradu blizu kleti. Prišli so predstavniki Fakultete za kmetijstvo in biosistemske vede, predstavniki kmetijskega zavoda, veliko vinogradnikov in seveda veliko nas – radovednih sosedov. Imeli smo kaj videti. Hitrost obiranja grozdja je bila izredno velika, stroj avtomatsko izpusti slabše jagode, čistoča obranega grozdja je na visoki nravni, praznjenje rezervoarja grozdja je avtomatsko – skratka, trgatev v vinogradu lahko opravi ena oseba ob zagotovljenem transportu.

Med predstavitvijo je bilo slišati: »Kaj pa sedaj, ali ne bomo trgali več ročno?« Drugi je spet dejal: »Mi bomo že prišli, vi pa bote glih tak pripravili južno in piti – bomo pač samo gledali.« In smeh iz vsega srca. Po predstavitvi je vse obirače potolažil deda Fridek, ko je dejal: »Pri nas bomo še naprej trgali grozdje kuj ročno.«

In res, zaključek klasične trgatve se je zgodil 24. 9. 2011, na dan, ko smo imeli v Hočah proslavo, kjer so se podeljevala občinska priznanja in kjer je bilo slišati pesem, smeh in zadovoljstvo. Tudi pri Vreclovih je bilo veselo in radostno. Ponovno so dokazali, da se zmore, če družina skupaj stopi.

Zaželimo jim uspešnega kletarjenja s tem izjemnim letošnjim pridelkom grozdja oz. mošta, pa kakšna nagrada oz. priznanje naj ponovno »prileti« za kakovostna vina s sejmov doma ali v tujini.

Besedilo in foto Boris Demšič

Zanimivost z jesenskega dvorišča Mihaele Vodan iz Reke

RESTAVRACIJA IN PICERIJA ANJA SE PREDSTAVLJA

Drugi dan v septembru se je začelo praznovanje 32. praznika KS Reka-Pohorje. Na ta dan ni bilo slovesno samo na Pohorju pri Mariborski koči, ampak je bil to tudi velik dan za vso družino Žamut iz Zg. Hoč, saj so ponovno odprli povsem prenovljen poslovni objekt, imenovan Restavracija in picerija Anja.

Poslovni prostori Zg. Hočah se nahajajo ob turistični poti, traso je oblikovalo turistično društvo Reka-Pohorje in jo poimenovalo Pot mlinov in žag.

Zelo lepa lokacija ob potoku Rečica in odlična dostopnost iz regionalne glavne ceste, ki pelje na Pohorje, je že v preteklosti botrovala k temu, da se je na tej lokaciji zgradil mlin, imenovan Ančov mlin. Obilica vode je dolga leta poganjala mlinsko kolo in v mlinu se je dolga leta dobro trgovalo. Kvalitetna moka, iz katere je v marsikaterem domu zadišalo po svežem kruhu, je za samooskrbo tega celotnega območja pomenila zelo veliko.

Na žalost so se te dejavnosti počasi začele opuščati in tako je tudi Ančov mlin bil kar nekaj let opuščen in zapuščen. Leta 1961 je ta zapuščen mlin kupil Avgust Žamut (Ivanov oče) in teh temeljih postavil novo hišo za svojo družino. Skupaj z ženo Roziko sta vložila veliko truda in sredstev in to je bila osnova za bodoče odločitve in usmeritve.

Izkušnje, ki si jih je pri delu v tujini pridobil sin Ivan, so bile odločilne za nadaljnji razvoj. Ob preureditvi prostorov se 2. 11. 1989 odprejo vrata prvemu nočnemu klubu v tem kraju, imenovanem »Blue night disco«. To je bil res pravi »bum« v tem prostoru in kar nekaj časa je trajalo, da smo ga takšnega, kot je – nekaj posebnega – vzeli za svojega. V tem lokalu so našli svoj prostor za zabavo, ples in druženje tako mladi in tudi manj mladi obiskovalci. To je bil prostor za sprostitve in tukaj so se tudi sklepala nova poznanstva, prijateljstva in vezi.

Število obiskovalcev je iz leta v leto naraščalo, kar je potrjevalo pravilno Ivanovo poslovno usmeritev. Prostorska stiska je bila prevelika in tako se odpre leta 1994 prizidek z veliko pokrito teraso, katera se čez 2 leti preuredi v picerijo in z letom 1996 se prične peka teh slastnih jedi.

Pred 12. leti stopi v Ivanovo življenje izvoljenka Zinka in družina se poveča s hčerko Anjo, ki je danes že zelo

veliko prijazno dekle in že zelo rada priskoči na pomoč mami in atiju. Ob vse večji in širši gostinski ponudbi je bilo potrebno neprestano dvigovati raven ponudbe in stopnjo kvalitete. Pri vsem tem je ga. Zinka odigrala in odigrava zelo pomembno vlogo. Obiskovalci in gostje so deležni prijaznega sprejema, pozornosti v prijetnem ambientu, kjer so ob izredno ugodnih cenah postreženi res s kvalitetno in sproti pripravljenimi jedmi. To je pa tudi osnova poslovnega uspeha, saj gostje, ki se vse skozi vračajo, le to potrjujejo.

In prišlo je leto 2011. Ob stalnem naraščanju števila gostov se ponovno soočajo s prostorsko stisko in na pomlad je cela družina »zavihala« rokave in sledila je ponovna preureditev. Iz diskoteke je nastala restavracija z novo opremljeno in razširjeno kuhinjo. Še posebej je potrebno izpostaviti lokacijo letnega vrta, saj se nahaja tik ob potoku, ki tako in tako že pomeni prijetno sprostitve ob stalni svežini zraka v senci dreves.

Kapaciteta vrta je za 100 gostov, a skupna ponudba prostora pa znaša za okoli 180 gostov. Ponudba jedi je izredno bogata: od rib, ki si jih gost po želji lahko sam polovi, se ponujajo še lignji, mesne jedi, pice, testenine, solatni krožniki, tukaj so nedeljska kosila, sladice, vse vrste pijač ... A posebna ponudba pa je puranja roladica, polnjena s sirom, šunko v zeliščni omaki s kroketi. Vseh podrobnosti in skrivnosti kuhinje mi ga. Zinka ni zaupala, povem le to, da je to res nekaj posebnega. Sicer pa je najbolje, da se jih pokličete v delovnem času, ki traja od ponedeljka do nedelje med 11. in 23. uro, si rezervirate prostor zase ali zaključeno družbo do 50 oseb in se na ta način sami prepričate o kvaliteti ponudbe in lepoti prostora. Nedeljska kosila pa so postala že stalnica ponudbe, jedi se sproti pripravijo, zato so toliko bolj slastne.

To pa še ni vse. Ob prijetnem klepetu z go. Zinko in g. Ivanom pridejo na dan še potrebe o novih zaposlitvah, o konstantnem spremljanju novih dosežkov na področju kulinarike ter o novih razvojnih načrtih v bodoče. Ob tej zagnanosti in vsem povedanem sem prepričan, da jim bo to tudi uspelo.

In na koncu prijazno povabilo osebja Restavracije in picerije Anja – obiščite jih, ne bo vam žal.

Besedilo in foto Boris Demšič

5. JUBILEJNI DNEVI POHORSKEGA MEDU

Slovenski med z geografsko označbo je varno in kakovostno živilo

Slovenija je dežela čebelarjev, Pohorje s svojo neokrnjeno naravo pa v skritih koticah zbira čiste darove pridnih slovenskih čebel. Slovenski med z geografsko označbo je naša posebnost. Pridelan je samo v Sloveniji in se odlikuje po okusu, vonju in aromi. Da se zagotovijo značilnosti slovenskega medu z geografsko označbo, so potrebni posebni proizvodni postopki in stroga kontrola kakovosti. Zato smo letošnje Dneve pohorskega medu posvetili prav slovenskemu medu z geografsko označbo. V petek, 30. 9. 2011, je bil dan posvečen najmlajšim, otrokom iz vrtcev in osnovnih šol. V soboto, 1. 10. 2011, je bil dodan še strokovni in kulturni program, ki je v Kulturni dom Hoče pritegnil veliko obiskovalcev.

Dneve pohorskega medu letos že petič v okviru občinskega praznika Občine Hoče-Slivnica prireja Čebelarstvo društvo Alojza Greifa Hoče v sodelovanju organizacije VE-RUS. Tokrat je bilo dogajanje še posebej obogateno, saj je poteklo v okviru projekta informiranja in izobraževanja o slovenskem medu z zaščiteno geografsko označbo, ki jo financira Evropski sklad za razvoj podeželja.

Medeni užitki za najmlajše

Prvi dan se je pričel z medenim zajtrkom in predstavitvijo slovenskega medu z geografsko označbo kar 287 otrokom v vrtcu v Hočah in v Rogozi. Čebelarji so predstavili delo čebelarjev, se oblekli v čebelarstvo obleko, otroci pa so prejeli medene pobarvanke, balone in med za zajtrk.

V kulturnem domu v Hočah je ves dopoldan potekal ustvarjalni in poučni program za 150 otrok iz OŠ Dušana Flisa Hoče in podružnice Reka. Čebelarji so jim predstavili delo čebelarjev, prikazali točenje medu, ogledni panj s čebelami, razstavo čebelarstva orodja, medu in čebelarstvih izdelkov ter pripravo izdelkov iz voska. Po medeni malici so se prepustili ustvarjalnemu navdihu in sodelovali na tekmovanju v poslikavi panjskih končnic. Čakal pa jih je tudi mini kino, kjer so si ogledali predstavitveni film o slovenskem medu z geografsko označbo.

Veliko obiskovalcev

Zanimiv program se je nadaljeval v soboto, ko je bil Dan pohorskega medu odprt za vse obiskovalce. Številni obiskovalci so si ogledali predstavitev slovenskega medu z geografsko označbo, obiskali medeno tržnico, poskušali medeni nektar, med s cimetom, med s čokolado in lešniki, med z borovnicami in drugim. Navdušila jih je razstava čebelarstva orodja, medu in čebelarstvih izdelkov, panjskih končnic z otroškega tekmovanja in velik panj živih čebel. Otroci so izdelovali sveče iz voska, slikali panjske končnice in se fotografirali s slovensko čebelo, kranjsko sivko. Na odru je potekal kulturni program, podelitev priznanj najboljšim na tekmovanju v panjskih končnicah in predstavitev mladih čebelarjev in čebelark. Poučno je bilo predavanje »Med in sheme kakovosti« Tomaža Samca iz javne svetovalne službe. Temu je sledila okrogla miza na temo »Slovenski med slovenska posebnost«, v kateri so sodelovali:

g. Samec in izkušena čebelarja Ciril Tovšak ter predsednik Čebelarskega društva Alojza Greifa Anton Babič. Ugotovili smo, da Slovenci pridelujemo zelo kakovosten med, ki je izpostavljen strogim kontrolam kakovosti. Pomembno pa je tudi, da čebele nabirajo med na slovenskih rastlinah in je kot tak najbolj prilagojen in primeren za Slovence. Pomembno je, da kupujemo lokalno pridelan med, v okolju, v katerem živimo.

Slovenski med z geografsko označbo – varno živilo

Čebelarji v Sloveniji proizvajajo edinstven slovenski med z geografsko označbo. Gre za shemo kakovosti hrane, ki dokazuje višjo kakovost medu. Čebelarji, ki so pristopili k tej shemi kakovosti, morajo slediti strogim nacionalnim in evropskim pravilom ter upoštevati posebne proizvodne postopke. Izpostavljeni so redni kontroli ustreznosti s strani uradnih neodvisnih organizacij.

Slovenski med odlikujejo posebna barva, okus, aroma in vonj. Pestrost rastlinskega sveta v Sloveniji se odraža v raznolikosti senzoričnih in mikroskopskih lastnosti slovenskega medu z geografsko označbo. Slovenski med z geografsko označbo je predvsem zelo varno živilo, katerega je priporočeno uživati vsak dan. Še posebej v jesenskih in zimskih mesecih, saj med ugodno vpliva na dvig imunskega sistema in lajša marsikatero bolezensko težavo!

Foto Ciril Tovšak
Čebelarstvo društvo Alojza Greifa Hoče

KAKO MOTIVIRATI ZAPOSLENE

Motivacija danes več ni tabu tema, kot je bila nekoč, ko se temu niso posvečali, saj so bili zaposleni zadovoljni že s plačo in dobro klimo v podjetju. Danes pa se podjetja vedno bolj spopadajo z različnimi načini motiviranja zaposlenih.

Na to temo je bilo narejenih veliko raziskav, ki kažejo na to, da starejšo populacijo še vedno najbolj motivira plača in varno delovno okolje – s tem mislim predvsem na zagotovljeno delovno mesto. Mlajše pa motivirajo predvsem dobri odnosi s sodelavci in zanimivo delo. Vedno bolj prihaja v ospredje prioritet pri motivaciji tudi možnost vseživljenjskega učenja in izobraževanja, ki je organizirano v podjetju in je s strani podjetja tudi financirano. Ne glede na starost in vrste zaposlitve bodo zaposleni veliko bolj učinkoviti, če bodo za neko delo motivirani.

Kaj lahko gre pri tem narobe? Veliko zaposlenih postane nemotiviranih, kadar nastopijo spremembe, seveda s tem ne mislim povišice, ki je dobrodošla pri vsaki generaciji, ampak predvsem na prevzeme podjetij, združitve in spremembo področja dela, kar je v današnjih časih vedno bolj pogosto. Najpomembneje pri vsem skupaj pa je, da karseda obdržimo delovno klimo podjetja, saj so zaposleni z njo, v veliki večini, poistoveteni in se v njej počutijo dobro.

Sama sem videla dobre primere motivacij, ki bi jih bilo dobro vključiti v vsako podjetje, saj je so takšne motivacije po mojem mnenju najboljša praksa, ki se v vašem podjetju lahko razvije. Če imate v podjetju že takšno prakso, menim, da so vaši zaposleni dobro motivirani in večjih sprememb ne potrebuje. Seveda nisem izobražena za dajanje nasvetov, pa vendar menim, da lahko povem

svoje mnenje, ki morda lahko spremeni klimo podjetja. Govorim o motivaciji s pomočjo dejavnosti zunaj službe: naj bodo organizirane s strani vodstva ali posameznikov v podjetju, so po mojem mnenju zelo učinkovita motivacija. Takšne aktivnosti pa so na primer organizirana športna srečanja za zaposlene, organizacija piknika, organizirani cenejši izleti ali dvodnevni izleti, kot jih ponujajo agencije.

Dobra praksa se je razvila tudi v podjetjih, kjer imajo organizirano varstvo za otroke zaposlenih, saj so tako, predvsem ženski del zaposlenih, veliko bolj zbrani in organizirani, ter tako tudi veliko bolj pripravljeni ostati dlje časa po delovniku, kadar je to potrebno. Takšna praksa se je že razvila tudi v Sloveniji, zaenkrat v le peščici podjetij, pa vendar se je. Najboljši primer pa še je vedno internetni gigant, ki vse to ponuja že dlje časa. Morda pa je njihov primer tudi za idejo pri možni rekreaciji znotraj podjetja, saj imajo sobe, kjer lahko greste na fitness, morda se sprostite ob igranju video igrice, gledanju televizorja in drugih sprostitev dejavnosti – seveda v mejah normale in ob določenem času za takšno sprostitev. Ker je dokazano, da smo ljudje veliko bolj kreativni in motivirani, če imamo vsaj 10 minut rekreacije na dan, bi po mojem mnenju bilo učinkovito uvesti fitness in morda organizirano aerobiko v podjetju, ne nujno med delovnim časom, ampak pred začetkom dela. Seveda takšna odločitev prinese stroške za podjetje, vendar lahko prinese veliko večji dobiček kot izgubo. Meni osebno bi kaj izmed naštetega predstavljalo veliko motivacijo za posvečanje izbranemu podjetju in verjetno nas je veliko takšnega mnenja.

Sabina Golenko

RASTLINSKA ČISTILNA NAPRAVA – NARAVA VE, KAKO!

Slovenija se je v fazi priključevanja v EU zavezala, da bo po več stopnjah do konca leta 2017 rešila problematiko komunalnih odpadnih voda za sleherno gospodinjstvo, kar je zapisano tudi v Operativnem programu odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode, ki ga je sprejela vlada RS). To pomeni, da bo vsako gospodinjstvo priključeno na javni kanalizacijski sistem oz. bo moralo imeti lastno malo komunalno čistilno napravo.

Alternativni sistemi za čiščenje odpadne vode iz gospodinjstev, ki so cenovno ugodni za postavitve in imajo majhne stroške obratovanja in vzdrževanja, so rastlinske čistilne naprave (RČN). RČN se v zadnjih letih tako v Evropi, kot tudi v Sloveniji ravno zaradi preprostosti in učinkovitosti čedalje bolj uveljavljajo. RČN posnemajo delovanje narave. Imajo veliko hidravlično in polucijsko pufersko kapaciteto in tako predstavljajo celoviti sonaravni sistem za čiščenje odpadnih vod in zaščito vodnih virov. Zagotavljajo učinkovito čiščenje organskih spojin, težkih kovin ter drugih nevarnih strupenih snovi, tako za potrebe sekundarnega (odstranjevanje KPK, BPK5) kot tudi terciarnega čiščenja (dušikove in fosforjeve spojine ter patogene bakterije). V primerjavi z ostalimi tehnolo-

gijami za čiščenje odpadnih voda so glavne prednosti RČN tudi, da za svoje delovanje večinoma ne potrebujejo strojnih elementov (črpalk, kompresorjev itd.) in posledično električne energije, saj se voda po sistemu pretaka gravitacijsko. Osnovni princip delovanja RČN je pretakanje odpadne vode preko dveh do štirih različnih prekatov/gred globine od pol do enega metra, napolnjenih z medijem in zasajenih z vlagoljubnimi rastlinami. Voda se

med zadrževanjem in pretakanjem skozi medij (mešanice različnih frakcij drobljenca ali prodca) zaradi številnih bioloških in kemijskih procesov očisti do stopnje, kot jo zahtevajo predpisi. Pred vstopom v grede se odpadne vode najprej vodi preko več-prekatnega (primarnega) usedalnika, ki služi za usedanje grobih delcev. Že v primarnem usedalniku se pričnejo procesi razgradnje nekaterih onesnaževal (npr. suspendiranih snovi, KPK, BPK5, itd.). Mulj, ki v usedalniku nastaja, je potrebno odstranjevati na približno 3 leta. Preliv iz primarnega usedalnika nato vodimo preko več zaporedno nameščenih vodotesnih gred (filtrirna, čistilna, polirna). Prečiščeno vodo nato iz gred RČN bodisi odvajamo v odvodnik bodisi ponovno uporabimo v različne namene, kot npr. za zalivanje zelenic ali manjše okrasne bajerje. Glavni nosilci čiščenja v RČN so poleg substrata in rastlin mikroorganizmi, ki prispevajo največji del (80-85 %) čiščenja v sistemu. Zaradi delovanja

mikroorganizmov RČN zelo dobro delujejo tudi pozimi. V gredah je nameščen medij, ki ga običajno sestavljajo različne frakcije (granulacije) pranege drobljenca ali rečne prodca vse do debeline 64 mm, v katerem so zasažene vlagoljubne rastline, kot npr. navadni trs (*Phragmites australis*), šaši (*Carex sp.*), rogoz (*Typha latifolia sp.*), ločje (*Juncus sp.*), vodna perunika (*Iris pseudacorus*). Površina RČN je pohodna, saj voda teče med 5 in 10 cm pod površino, zato tudi ne prihaja do smradu in razvoja nezaželenih insektov. Za učinkovito delovanje RČN potrebujemo le 2,5 m² površine na 1 PE (PE - populacijski ekvivalent pomeni onesnaženje, ki ga povzroči človek v enem dnevu), kar v večini primerov, predvsem na ruralnih področjih ne predstavlja znatnih stroškov.

Iztok Ameršek, dipl.san.inž.

Limnos, podjetje za aplikativno ekologijo d.o.o.

KEKEC IN MOJCA V BOTANIČNEM VRTU

Naši Samotarji so že zaigrali kar nekaj likov iz preteklosti našega okolja, prav z veseljem pa že nekaj časa iščejo motive tudi pri Josipu Vandotu in njegovem Kekcu. Čeprav je doma z gorenjskih planin, kar lepo sodi tudi pod naše zeleno Pohorje.

To so dokazali tudi s prizori iz Kekčevih ukan, ki so jih za občinski praznik uprizorili v Botaničnem vrtu. Pehti (Aniti Arzenšek) je vloga pisana na kožo, Kekec (Zvonko Cesar) pa je res že malo v letih, prav tako Rožle (Edi Mrzel); zato pa je letos presenetila mala Mojca (Nina Strašek) s svojo igro in pesmijo.

Če ste letos zamudili štajerskega Kekca, pa si le oglejte, kakšni so bili. Mojčine pesmi pa, žal, ne morete slišati.

Majda Strašek Januš

ZAKAJ SMETITE NAŠO NARAVO IN OKOLICO?

"Varujmo naravo", "Ločujemo odpadke", "Skrbimo za čisto naravo" in še in še je teh okoljevarstvenih in ozaveščenih naslovov, ki okoljsko informira ter ozavešča javnost (občane, otroke, učence ...). Ampak ... ali se res vsega tega držimo, ko gremo na sprehod ali piknik.

Predvsem zadnje leto se domačini in vsi tisti, ki se gibljejo po Kotnikovi poti na relaciji Reka-cerkev Sv. Lenarta in še naprej sprašujemo, kdo je tako neozaveščen, da nam tako smeti in kazi naš lepi kraj.

To je mladina, ki se ob koncih tednov zbira, kjer pijančujejo in uničujejo tujo lastnino. Kajti skrb zbujač pogled je, ko si želiš ob lepem sončnem dnevu malo miru in narave, zagledaš pa cele kupe razmetanih plastenk, razbitih vinskih steklenic, cigaretnih ogorkov, raztrganega papirja in vrečk ter veliko razmetano kurišče. Ob deževnih dneh pa je zelena površina popolnoma uničena od avtomobilov in motorjev. Čeprav je to tik ob gozdu, niso niti toliko marljivi, da bi si drva prinesli iz njega, ampak trgajo in kurijo leseno gospodarsko poslopje, ki stoji ob cerkvi. Prav je da se družite, ampak prosimo vas, počistite za seboj in pustite takšno okolje, kot ste ga prvotno našli. Hkrati pa apeliramo na občinske organe in lastnike teh površin, da se prepreči uničevanje naše lepe okolice.

Mojca Zupan

ZMOTE VSE IN VSE HOTENJE

*Zmote vse in vse hotenje,
vse trpljenje, vse življenje,
je le šopek, zbran skrbno.
Dni starosti, dni mladosti,
vse napake in kreposti –
zrimano zveni lepo ...*

J. W. Goethe

Minilo je petinštirideset let odkar smo zapustili osnovno šolo in se pogumno podali v svet. Prav pred to »našo« šolo smo pričeli z našim srečanjem. Zelo prijazno nas je sprejel gospod ravnatelj Bojan Struger. Popeljal nas je po šoli in nam postregel z zanimivimi informacijami. Hvala vam, gospod ravnatelj, da ste si vzeli čas in obogatili naše srečanje.

Druženje smo nadaljevali v gostišču Mansarda. Spomnili smo se osmih pokojnih sošolk in sošolcev in vseh tistih, ki zaradi bolezni ali že prej načrtovanega dopusta niso mogli priti. V prijetnem vzdušju, pogovorih, smehu in plesu smo preživeli nepozabne trenutke. V jutranjih urah smo se poslovili z željo in obljubo, da se kmalu spet srečamo.

Dragica Falež

ZLATA POROKA

16. septembra 2011 sta v Radizelu praznovala zlato poroko Ivanka in Branko MIKLOŠIČ. Od takrat do danes sta preživela nešteto lepih trenutkov, pa tudi trenutkov, ko je bila njuna ljubezen, potrpljenje zelo na preizkušnji, vendar sta bila vsemu kos. Branko je vse do upokojitve opravljal delo pleskarja, Ivanka pa je doma kaj zašila in skrbela, da se je vsa družina dobro počutila. Trije otroci Miran, Janja in Suzana so si ustvarili svoje družine. Tekom let so jima starost zapolnili vnuki Tobija Aljaž, Maja, Jaka, Patricija in Zala. Postala pa sta tudi prababica in pradedek, tako jima veselje delata tudi Ela Nina in Tomas.

Draga starša, babica, dedek, prababica in pradedek.
HVALA vama za vse, kar sta storila za nas.

IN MEMORIAM

Primož Rajšp, 26. 8. 1986 – 22. 8. 2011

Dragi Primož!

Tako težko najdem prave besede, pa bi ti vendar rada v slovo napisala nekaj pristrčnega – kakor si bil pristrčen ti. Toplina tvojega hudomušnega nasmeha in prijaznost tvojih iskrih besed ostajata, čeprav se je tvoj korak za vedno ustavil sredi kamniških planin.

Ko smo kmalu po tvojem slovesu hodili na Triglav, sem te pogosto imela pred očmi, saj smo srečevali toliko mladih, veselih planincev. In mnogi so ti bili podobni, s prijaznim pozdravom so nas srečevali ali prehitevali; v skupinah, pogosto tudi sami; s smelimi koraki, kakor da hodijo po najvarnejši poti, so hiteli mimo nas tudi na izpostavljenih mestih. Preživo sem te imela pred očmi, da bi mi bilo vseeno ... Tvoj poslednji korak pa ostaja skrivnost.

Poln življenja si hitel v svoj 25. rojstni dan. Vedno aktiven, vedno pripravljen za prijazno besedo, kjerkoli smo se srečevali. Pogosto si tekal tudi po Hočah, saj si po svojem težkem študiju potreboval sprostitve. Tvoja Mateja pravi, da si svoj notranji mir vedno iskal v lepotah stvarstva, najbolj te je sproščalo gibanje v naravi, ko si bil ujet v tišini sam s seboj. Zato si pozimi ljubil tek na smučeh; bil si pobudnik tekaških tekmovalcev in dvakratni kapetan ekipe medicincev, ki je tekmovala na Nizozemskem. V tem športnem okolju si spoznal tudi svoje dekline, s katero sta imela velike načrte za prihodnost.

Zelo rad pa si imel tudi prijateljsko družbo, saj si sodeloval v mladinski skupini naše župnije, vedno si se dobival z nekdanjimi sošolci in prijatelji, zadnja leta pa kot študent medicine tudi pri študentskem združenju Amos in prav aktivno si deloval tudi na fakulteti. Priljubljen pri kolegih, delaven in

odprt do vseh, tudi do bolnikov na UKC, kjer si že opravljal prakso. Le še nekaj izpitov ti je manjkalo ... Kot odličen študent si svoj interes za medicino poglobljaj tudi z raziskovalnim delom in tvoja odkritja o kroničnih ledvičnih boleznih bodo predstavljena na tematskem kongresu to jesen, tvoje celotno delo pa bo na izboru za dekanovo nagrado medicinske fakultete. Poleti 2010 si že mesec dni spremljal bolnike v Turčiji, vedno si v ospredje postavljaj človekovo dostojanstvo.

Imel si topel in ljubeč dom, rad si ime svojo veliko družino sorodnikov – in tudi sam si že razmišljal o lastni družini s svojo Matejo. In vsi so bili zelo ponosni nate, saj si kljub svojim dosežkom ostajal ljubeči sin in brat, v sebi si obdržal tudi otroško igrivost. Kljub svoji mladosti pa si že vedel, kaj hočeš od življenja – in kaj želiš dati drugim. Našel si odgovore na smisel svojega bivanja in ob veri svojih domačih si našel tudi osebnega Boga.

Dragi Primož, bil si zgodaj dozorela osebnost. Kljub svoji mladosti si doumel globino življenja in pustil za sabo globoko sled. Tako radi smo te imeli ... Skrivnost tvojega poslednjega koraka naj se zlije v verze našega zgodaj umrlega pesnika Kosovela:

*Sam, sam, sam moram biti,
vse, kar je prikrito bilo, vse moram odkriti,
ne s svojo mislijo, s svojim molčanjem
kakor z molitvijo pred najsvetejšim iskanjem.*

*Sam, sam, sam moram biti,
v večnosti sebe in v sebi večnost odkriti ...*

Majda Strašek Januš

PRVI RAZRED OŠ DUŠANA FLISA HOČE

PRVI RAZRED OŠ FRANCA LEŠNIKA VUKA SLIVNICA

Nič več v vrtec ne bomo šli,
saj v čisto pravo šolo smo prišli.
Vzgojiteljice za učiteljice smo zamenjali,
veliko časa učenju bomo namenjali.
Velike šolske torbe bomo zdaj nosili
ter se pisanja in računanja veselili.
Čeprav vemo, da šola ni šala,
nas bodo učiteljice pustile tudi na igrala.
Kako torej bo?
V šoli Slivnica se bomo imeli lepo!

*Učenci in učiteljice 1. razredov
OŠ FLV Slivnica*

UTRINKI, glasilo Občine Hoče-Slivnica, letnik 10, številka 3, javno glasilo /// IZDAJATELJ: Občina Hoče-Slivnica, Pohorska cesta 15, 2311 Hoče, t. (02) 6165 320, f. (02) 6165 330, davčna št.: 24685844, www.hoce-slivnica.si /// ODGOVORNA UREDNICA: Majda Strašek Januš, ostali člani: Petra Trstenjak, Metka Oberlajt, Martin Kramar in Borut Celan, utrinki@hoce-slivnica.si /// OBLIKOVANJE: Biro Biro d.o.o., Monika Lovše, monika.lovse@birobiro.si, FOTOGRAFIJA na naslovnici: Položitev temeljnega kamna VŠD Hoče, Foto Fokus /// TISK: Grafis d.o.o., info@grafis.si, naklada 3950 izvodov. /// Javno glasilo Občine Hoče-Slivnica je vpisano v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo pod zaporedno številko 72. Za glasilo se plača 8 % DDV.

PRAZNIK OBČINE HOČE-SLIVNICA

Vse prispevke za objavo pošljite na naslov uredništva, po možnosti natisnjenim besedilom priložite CD ali pa uporabite kar elektronsko pošto. Digitalnih fotografij ne vstavljajte v Word zraven besedila, temveč jih posredujte v .jpg ali drugem formatu. Navedite avtorja in opis vsebine fotografije. Prispevki naj bodo podpisani, razvidna naj bosta datum in kraj pisanja, opremljeni naj bodo z naslovom in avtorjem besedila. Članki za glasilo naj bodo iz obdobja med dvema številkami glasila. Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja člankov in spremembe naslovov. Članki niso honorirani. Ponatis v celoti ali posameznih delov glasila je mogoč le s predhodnim pisnim dovoljenjem. Zadnji rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko je do 30.11. 2011. Naslednja številka izide decembra 2011.